

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ing. Danielly Sarah Sotolářové, Ph.D., a přísedících Jana Petra a PhDr. Jiřího Hejného v hlavním líčení konaném dne 20. března 2024 v Praze

takto:

obžalovaní

[Obžalovaný A], narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx,

[Obžalovaný B], narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx,

jsou vinni, že

I. obžalovaný **[Obžalovaný A]** od blíže nezjištěného období, pravděpodobně v průběhu listopadu a prosince 2019, nejpozději do 20. 12. 2019, v bytě na adrese [Adresa A], do kterého docházel pravidelně na návštěvy za svým partnerem [Obžalovaný B], nar. xxx, který byl nejprve předběžným opatřením Okresního soudu v Semilech ze dne 17. 6. 2019 a posléze rozsudkem téhož soudu ze dne 11. 9. 2019, č.j. 0 P 69/2019 - 38 a 9 P a Nc 171/2019 ustanoven poručníkem nezletilých poškozených [Poškozený A], roz. xxx, nar. xxx a [Poškozený B], roz. xxx, nar. xxx, v době, když se o poškozené jakožto partner poručníka dětí staral, tak je v blíže nezjištěném počtu případů, vícekrát, fyzicky potrestal tak, že je nepřiměřeným způsobem bil rukou a dále i dosud blíže nezjištěnými předměty všude po těle, v případě nezletilého [Poškozený B] xxx xxx, házel s nimi o zem nebo o bytové zařízení, například o skříň, či do krabice, zavíral je do úložného prostoru gauče, kopal do nich, sprchoval je ledovou a posléze zase vařící vodou, když je sprchoval, tak jim hrubě prováděl osobní hygienu, xxx xxx xxx xxx xxxx, strašil je tím, že proti nim poštvě psa, aby nezletilé kousal, nadával jim slovy, že je zabije nebo vyhodí z okna, pročez nezletilí měli hrůzu ze slova hodit či vyhodit, surověji si počínal vůči [Poškozený B], který měl víc zlobit, a právě poškozenému [Poškozený B] způsobil přesně nezjištěným způsobem zlomeninu horní části levé kosti holenní bez posunu úlomků, přičemž dne 20. 12. 2019, kdy byli nezletilí z péče obžalovaného [Obžalovaný B] odebráni, tak na těle [Poškozený A] byly zjištěny vícečetné úrazové změny měkkých tkání různého

tedy

II. obžalovaný [Obžalovaný B] v přesně nezjištěné době, nejméně však od září 2019 do dne 20. 12. 2019, kdy byli nezletilí poškození z jeho péče odebráni, v bytě na adrese [Adresa A], jakožto poručník nezletilých poškozených [Poškozený A], roz. xxx, nar. xxx a [Poškozený B], roz. xxx, nar. xxx, o tyto dostatečně nepečoval, zanedbával péči o jejich zdraví a hygienu, kdy poškození např. měli velmi zanedbaný zubní chrup, v bytě neudržoval pořádek, neposkytoval jim adekvátní stravu, ponechával nezletilé poškozené v péči svého partnera [Obžalovaný A], nar. xxx, a to i přestože si byl vědom, že se ho oba poškození bojí, avšak po důvodu tohoto strachu nepátral, naopak je využíval k vynucení si jejich poslušnosti a oba nezletilé poškozené [Obžalovaný A] strašil, stejně tak se nezajímal o původ modřin a jiných zranění poškozených, když s ohledem na povahu, lokaci a četnost zranění, které na sobě poškození měli dne 20. 12. 2019, kdy byli z jeho péče odebráni, a to na těle [Poškozený A] se jednalo o vícečetné úrazové změny měkkých tkání různého stáří, a to starší odbarvující se krevní výron na horním víčku levého oka, oděrka u kořene nosu velikosti do 1 cm a oděrka u levé nosní dírky, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní cca 3x2 cm, starší čárkovitá (lineární) oděrka na krku vpravo, krevní výron pod levou klíční kostí, starší krevní výrony nad pravou lopatkou, na pravé hýždě a na levém kolenu, oděrka u kořene nosu, oděrka u levé nosní dírky, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní a krevní výron pod levou klíční kostí, přičemž se jednalo jak o poranění čerstvá, tak i staršího data, cca do 3 týdnů zpětně, a na těle [Poškozený B] vyjma již popsané zlomeniny, která byla již ve fázi hojení, též starší krevní výron v měkkých pokrývkách lebních v temenní krajině hlavy vlevo cca 3x4 cm, starší oděrky v týlní krajině hlavy, čerstvé oděrky na nose a větší oděrka na bradě cca 1,5x1,5 cm, plošný čerstvý krevní výron s

otokem a pohmatovou citlivostí na levé tváři v rozsahu cca 5x2 cm, četné krevní výrony různého stáří na čele, bez bližší specifikace, krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo cca 4x3 cm, starší pruhovitý odbarvující se krevní výron v horní části levé hýždě cca 3x2,5 cm, pohmoždění měkkých tkání xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx xxx xxx, přičemž se jednalo jak o poranění čerstvá, tak poranění stará cca 3 týdny, přičemž vzhledem k lokalizaci a četnosti poranění mu muselo být zřejmé, že si poranění poškození nezpůsobili sami, stejně tak nevyhledal ani lékařské ošetření nohy nezletilého, ačkoli musel vidět, že poškozený nebyl po několik dní na nohu schopen došlápnout a že jej viditelně bolí,

tedy

z nedbalosti ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchali

pod bodem I.

obžalovaný **[Obžalovaný A]** zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem II.

obžalovaný **[Obžalovaný B]** přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

a odsuzují se

obžalovaný **[Obžalovaný A]**

podle § 198 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

obžalovaný **[Obžalovaný B]**

podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému současně ukládá přiměřená povinnost, aby podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **[Obžalovaný A]** povinen zaplatit:

- poškozenému **[Poškozený A]**, rozenému xxx, narozenému xxx, bolestné ve výši 8 923 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 8 923 Kč od 25. 1. 2024 do zaplacení,
- poškozenému **[Poškozený B]**, rozenému xxx, nar. xxx, bolestné ve výši 66 923 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 66 923 Kč od 25. 1. 2024 do zaplacení,
- poškozené **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, IČO 41197518, sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3, škodu ve výši 21 129 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 21 129 Kč od 21. 3. 2024 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B] povinni společně a nerozdílně zaplatit:

- poškozenému **[Poškozený A]**, rozenému xxx, narozenému xxx, nemajetkovou újmu v podobě útrap ve výši 100 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 100 000 Kč od 25. 1. 2024 do zaplacení,
- poškozenému **[Poškozený B]**, rozenému xxx, nar. xxx, nemajetkovou újmu v podobě útrap ve výši 150 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 150 000 Kč od 25. 1. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [Poškozený A], rozený xxx, [Poškozený B], rozený xxx a Všeobecná zdravotní pojišťovna odkazují se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení Městský soud v Praze zjistil následující skutečnosti:

1. **Obžalovaný [Obžalovaný A]** uvedl, že dětem neublížoval v takovém rozsahu, jak je mu kladeno za vinu. Přiznal, že byl na ně přísný, mohli z něj mít strach, ale chtěl pouze pomoci s výchovou panu [Obžalovaný B], který ji nezvládal. Dostali od něj výchovné pohlavky i na zadek, byli zastrašováni jeho osobou ze strany pana [Obžalovaný B] a ze strany spolubydlících. Přiznává i sprchování, se kterým pomáhal, mohli z toho mít strach, uznává, že část o studené a horké vodě je od dětí pravdivá, protože na [Adresa A] byl malý bojler a nebyl tam dostatek teplé vody, takže je možné, že se děti sprchovaly studenou vodou. O vařící vodě pochybuje, protože tam nikdy nebyl dostatek teplé vody. Xxx xxx dostal za úkol pan [Obžalovaný B] od lékaře nebo od neziskovky, měli je zaostalé a měli s nimi zdravotní problémy. Když pomáhal se sprchováním, tak se snažili, aby si to dělali sami, oni nechtěli, xxx xxxx xxxx xxxx. U sprchování si nikdy nevšiml, že by měli modřiny xxx xxxx. Pohmožděniny mohly vzniknout tím, jak se jim [Obžalovaný B] snažil xxx xxx, ale neví, jaké měli pohmožděniny, žádné neviděl, neviděl ani zprávu či fotky. Ostatní věci v obžalobě odmítá. Úrazy měli neustále, byli potlučení, měli modřiny, protože byli pořád zavření v bytě a nikdo s nimi nechodil ven, nechodili na hřiště, byli doma zavření se psem, který byl divoký, agresivní a nevychovaný. Psa má doteď, vzal si ho od pana [Obžalovaný B], je stále agresivní, útočí na děti a je schopný pokousat. Navštěvoval je jen v pár případech. V té době pracoval od rána do večera jako xxx xxx, stará se o devadesátiletou babičku, o dům, a proto na návštěvy chodil spíše sporadicky a ne často. Nepamatuje si skoro jediný případ, kdy byl s dětma sám. Na [Adresa B] byl v bytě vždy pan [Obžalovaný B] a slečna [Svědkyň E]. [Svědkyň E] měla v péči dceru, které byl asi rok. Nadávky „že je vyhodil z okna, ty xxx“ a další měly děti z YouTube, na který stále koukaly, neuměly si hrát. Z mnoha pohledů nebylo o děti dobře postaráno, neměly vyžití. Několikrát viděl, jak starší [Poškozený A] kopal do [Poškozený B], který si to nechal líbit a nevyjadřoval emoce. Někjaké hračky měly, sám jim nějaké hračky přivezl a dále organizovali s neziskovkou sbírku na hračky a oblečení. Oni však hračky ničili, neuměli si hrát a nerozuměli tomu, ale netrestal je za to. S panem [Obžalovaný B] se seznámil zhruba před pěti lety, byli v partnerském vztahu. Ze začátku se vídali hodně, spíše venku a poté za nimi chodil na [Adresa B], kde bydlel se dvěma spolubydlíci. Seznámili se ještě v době, kdy neměl chlapce v péči. Ti mu byli svěřeni do péče asi měsíc po jejich seznámení. Občas za nimi docházel do bytu, ale nechtěl tam být kvůli nepořádku a kvůli spolubydlícím. Obžalovaný [Obžalovaný B] mu řekl, že bude mít

děti v péči, jelikož je jeho sestra nemůže mít v péči. Byla za tím vidina peněz, měl dostávat na děti příspěvky. Když se děti k [Obžalovaný B] i se sestrou nastěhovaly, tak u toho nebyl. Docházel za nimi do bytu, občas tam přespával. Matka dětí měla diagnostikovanou xxx xxx a nemohla se o děti starat sama, a tak organizace [Název organizace A] vymyslela, že si děti do péče vezme [Obžalovaný B]. Chtěl sestře pomoci, ale měl tam i vidinu peněz, protože na děti získával příspěvky. Bydlí ve svém domě v xxx, ale párkrát do týdne na [Adresa B] přespával. Poté došlo ke stěhování z [Adresa B] na [Adresa A] kvůli problémy se sousedy. Došlo k napadení sestry pana [Obžalovaný B] sousedem kvůli tomu, že děti dělaly rámus a běhaly doma. S dětmi nikdo nechodil ven, slečna [Svědkyň E] byla xxx xxx a pan [Obžalovaný B] měl své zájmy. S dětmi se nechodilo ani do školky, takže byly pouze doma, kde dělaly hluk a zlobily, neuměly si hrát. Spor se sousedem vyvrcholil tak, že soused chtěl zbít obuškem [Obžalovaný B], on byl u toho a byl odsouzený za ublížení na zdraví.

2. Na [Adresa A] už skoro vůbec nepřespával, pouze párkrát tam přespal. V bytě nebylo ani místo, [Obžalovaný B] tam měl dva spolubydlící a byt byl malý. Dále byl v bytě i pes, nebyl tam ani prostor, kde by mohl přespávat, byl tam i nepořádek. Pokaždé se snažil panu [Obžalovaný B] a dětem pomoci. Do [Obžalovaný B] byl zamilovaný a dětí mu bylo líto. Není pravda, že by děti neměly kartáčky, ty měly vždy, i na [Adresa B]. Nebyly ale navyklé na osobní hygienu, čistit si zuby, a tak jim s tím pomáhal. To se jim nelíbilo a měly ho za „zlýho“, že po nich pořád něco chce. Ale on se je to snažil pouze naučit, a proto ho měly za toho nejzlejšího. Stáli u nich a ukazovali jim, jak se zuby čistí. Ze začátku se na něj těšily, na [Adresa B], hrál si s nimi, snažil se se jim věnovat. Časovou posloupnost si nepamatuje, kvůli xxx má xxx xxx. Je schopen to zařadit pouze podle fotek, to časově odpovídá údajům uvedeným v obžalobě. Na [Adresa A] spali kluci nahoře na patře a on s [Obžalovaný B] spali dole na gauči. Na [Adresa A] se stýkal s panem [Obžalovaný B] už méně, protože jejich vztah už moc nefungoval. Chlapci s ním byli pořád, byli pořád v bytě. S [Obžalovaný B] se potkávali i venku, chodili na procházky se psem, děti s nimi na procházky nechodily, pravděpodobně byly v bytě. Na [Adresa A] za nimi chodil i kvůli psovi, kterého si pak vzal domů, protože to v bytě nešlo. Psa si vzal těsně před tím, než byli kluci odebráni, pes neměl žádnou péči, vodu, ani jídlo. Když se tam přišel podívat, tak tam nebylo nic. Na [Adresa A] chodila sociální pracovnice, ale nikdy se tam s ní nepotkal. Na žádnou stížnost od pracovníků si nepamatuje, vše mělo být v pořádku. Stížnost byla ze školky, že děti nemají docházku. Panu [Obžalovaný B] se tam nechtělo chodit, slečna [Svědkyň E] nebyla schopná tam s dětmi dojít, [Obžalovaný B] měl svoje záležitosti, práci, nebyli schopni se domluvit, kdo je odvede do školky, takže to skončilo tak, že tam nešli. [Obžalovaný B] mu tvrdil, že pracoval, ale když za ním přišel do práce, tak zjistil, že mu lhal a že vůbec nenastoupil. Když přišel na návštěvu, tak viděl, že děti žádný denní režim neměly, nejedly, snažil se jim pomoci. Děti byly většinou doma na telefonu na YouTube. Nikdy s dětmi nezůstával sám. V té době pracoval v xxx, pracoval hodně, někdy i deset dní v kuse, ale jinak měl normální pracovní dobu od pondělí do pátku. Na [Adresa A] měl děti údajně hlídat spolubydlící, když [Obžalovaný B] potřeboval odejít. Na [Adresa A] už [Obžalovaný B] nechodil nikam do práce, takže tam většinou s dětmi byl. Říkal mu, že není dobrý nápad nechávat děti v bytě samotné, ještě se psem, ale určitě se to stalo. Když tam přišel, bavil se s dětmi, mluvily nesmyslně, nesouvisle, nechápaly časové posloupnosti. Ptal se třeba, co měly k jídlu, a ony odpověděly, že polévku ve školce, ale přitom ve školce byly před týdnem. Za týden nebyly ve školce ani jednou a on mu řekl, že měl včera ve školce polévku. Staral se jim i o jídlo a snažil se i trochu uklízet. Snažil se si s nimi hrát, komunikoval s nimi, ptal se jich, co dělaly nebo jestli chtějí jít na hřiště. Na [Adresa B] s nimi byl párkrát na hřišti i s [Obžalovaný B]. Na [Adresa A] nebylo žádné hřiště v okolí. Nepamatuje si ani jeden moment, kdy by byl s dětmi sám. Maximálně to bylo na pár minut, když si šel [Obžalovaný B] něco koupit, nedokáže si představit, že by jim za tak krátkou dobu stihl způsobit všechna zranění uvedená v obžalobě. Sem tam jim dal výchovný pohlakev nebo přes zadek. Děti na

to nebyly zvyklé, nevěděly, jak reagovat, ale určitě se jim to nelíbilo, protože je nikdo nevychoval, měly úplně volný režim. Pamatuje si, že na [Adresa B], když se [Poškozený B] nedalo to, co chtěl, tak po nich plival, několikrát mu opakoval, že se to nemá, ale neposlouchal, tak mu dal pohlavek. Ale nebylo to tak silné, že by se měl o něco praštit a mělo mu to způsobit velká zranění. [Poškozený A] pohlavek nikdy nedal, to spíš menšímu [Poškozený B]. Na [Adresa B] to bylo i před [Svědčyně E], viděli to a říkala mu, ať mu dá na zadek. [Poškozený A] z toho měl legraci, neznali výchovu. Nic, co je popsáno v obžalobě, se nestalo. Do kouta je posílal [Obžalovaný B], to byla jediná výchovná metoda, když zlobili. Zakazoval jim koukat na youtubery, pouštěli si sprostá videa, odkud znají výhrůžky a sprostá slova. Nikdy neslyšel, že by jim někdo nadával nebo jim říkal, že je vyhodí z okna, nikdo je tímto způsobem nestrašil. Vždy se strašili jenom tím, že přijde on, pan přísný, že je potrestá, že jim dá zase na zadek a že po nich bude chtít věci, na které nejsou zvyklí. Strašili je, protože to bylo jediné, kdy aspoň trochu poslechli. Strašil je i pan [Svědka F]. Jednou mu posílal [Obžalovaný B] video, jak malý [Poškozený B] počmáral fixou gauč a on na něj křičel, aby to vyčistil a říkal mu, že jinak přijde strejda [Obžalovaný A] a dostane od něj na zadek. Vyhrožování jeho osobou bylo časté. Chtěl po nich, aby si čistili zuby a další základní věci, které mají děti dělat. Pan [Obžalovaný B] byl většinou přítomen jeho výchovným metodám, nikdy s nimi nebyl sám nebo že by s nimi byl sám za zavřenými dveřmi. Pan [Obžalovaný B] nic nenamítal, ale jednou ho okřiknul, že mu dal moc velký pohlavek. Pan [Obžalovaný B] děti okřikoval, fyzicky je netrestal, jenom jim dal výchovně na zadek nebo za trest stáli v koutě. Zranění uvedená v obžalobě vysvětluje tak, že [Poškozený B] spadnul ze schodů, které byly z leštěného dřeva a byly příkré, to bylo na [Adresa A]. Kluci tam ani nedosáhli na umyvadlo, voda stříkala všude, dlažba byla furt mokrá, takže několikrát uklouzli, měli pořád hodně úrazů. Byli většinou jen doma, dále tam byl pes a byt byl malý. V bytě byl pouze jeden přímotop vedle gauče, byl rozpálený, nebylo to bezpečné, kluci se o něj několikrát popálili, jak seděli na gauči. Pamatuje si, že jeden z kluků měl i popálený nos. [Obžalovaný B] mu říkal, že má [Poškozený B] něco s nohou a že se to mělo stát, když je on hlídá, což si nemyslí. [Poškozený B] začal najednou kulhat, nemohl na nohu došlápnout, ptal se ho, jestli ho to bolí. Jednou řekl, že ano, podruhé zase ne. Kluci si hodně vymýšleli, nechápali časové posloupnosti, měli v tom strašný zmatek, i co se týče úrazů. Věděl, že má s nohou něco vážného a hned to řekl [Obžalovaný B], aby ho vzal na rentgen. [Obžalovaný B] řekl, že si pravděpodobně [Poškozený B] vymýšlí. Říkal mu, že to nevypadá, že by si vymýšlel, že to vypadá, že ho to opravdu bolí, že na to nemůže došlápnout, kulhal. [Poškozený B] na něj působil zaostale, jako by měl mentální poruchu. Nohu měl zkřivenou, ale neřešilo se to. [Obžalovaný B] řekl, že nemá jejich zdravotní kartičky. S lékaři se to neřešilo, k lékařům s nimi došly až sociální pracovníce, které si děti přebíraly od [Obžalovaný B]. U lékařů se zjistilo, že to má zlomené. Do školky nechodil, byli většinou doma a nikam nechodili. V tu dobu udržoval s [Obžalovaný B] spíše podpurný vztah. Zlomenina se stala až ke konci, kdy měl [Obžalovaný B] už zažádáno, aby šly děti do jiné péče. Lékařská péče byla [Poškozený B] poskytnuta zhruba po týdnu od zlomení. [Obžalovaný B] zažádal o změnu péče, protože zjistil, že to s dětmi nezvládá, nevyhovovalo mu to. V tu dobu už se hádali, několikrát se rozešli, ale děti měl rád, pomáhal mu, zaplatil posledních sedm nájmů na [Adresa A] jako půjčku [Obžalovaný B], aby měli kde bydlet. [Obžalovaný B] mu nikdy nic nevrátil. Kontrola sociálních pracovníků chodila jednou do měsíce. U chlapců viděl, že mají modřiny a odřeniny. Na [Adresa A] běhali bez bačkor, takže uklouzli, měl i poranění hlavy, jelikož spadl na hlavu. Ze schodů spadli několikrát, měli problém do schodů vylézt. V bytě bylo málo místa, a tak měli v patře hračky a chodili si tam hrát. Na hlavě měl bouli, [Obžalovaný B] volal paní [Osoba A] z organizace [Název organizace A], která mu řekla, že by měl jít k lékařům, ale tam také nešli. Paní [Osoba A] od začátku [Obžalovaný B] pomáhala, uspořádali i sbírku pro děti, aby měly hračky. Od začátku říkal, že není dobrý nápad, aby měl [Obžalovaný B] děti v péči, potřebovaly péči

odbornou, aby se jim někdo věnoval a postaral se o ně. Péči [Obžalovaný B] by shrnul jako nedostatečnou a nevyhovující, ale myslel to dobře a měl kluky i sestru rád. Oblečení dětem nosila paní [Osoba A] z organizace [Název organizace A]. [Obžalovaný B] na chlapce pobíral 20 000 Kč, z peněz jim kupoval základní potraviny. Pes si neuměl hrát, nic neuměl, pořád kousal do rukou, to byla jeho jediná hra a dělá to doteď. Jedná se o křížence husky a bernského salašnického psa, má asi 30 kg. Děti ho provokovaly, tahaly za ocas, neuměly si s ním hrát. Kolikrát do nich strčil nebo jim podrazil nohy, ale nevybavuje si, že by je pokousal. Jeho ale pes pokousal hluboko do krve, u kluků neví. O psa nebylo postaráno, ani s ním nechodili pravidelně ven. Na [Adresa A], když neměl žrádlo, tak žral toaletní papír, potřebu vykonával doma. Proto se domluvil s [Obžalovaný B] a psa si od něj vzal domů, kde má malou zahradu. Několikrát pokousal jiného psa i lidi. Pes ho poslouchá, ale vyjíždí po lidech a má problém s malými dětmi, štěká na ně a nedá se zastavit, musí ho držet, když jdou kolem malých dětí. Kluci měli pravděpodobně co jíst, ale jídlo se skládalo ze suchého rohlíku, vozil jim nákup a vařili pro sebe i pro děti, žádné velké vyvařování to nebylo. Když se jich ptal, co budou jíst, tak mu řekli, že mají hlad, ale sami si nikdy nestěžovali. Na výběr měli základní jídlo jako špagety s kečupem, rohlíky, jogurty a sladkosti. Ke stolování vedeni nebyli, ani k používání příborů. Chtěl po nich, aby seděli u stolku, uměli jíst vidličkou, ale stolování se tomu říkat nedalo. Na [Adresa B] se mohlo stát, že byli chlapci přítomni xxx xxx xxx, když tam [Svědkyň E] měla xxx xxx. S ním a s [Obžalovaný B] se to stát nemohlo, dávali si pozor a na [Adresa A] xxx xxx, jejich vztah se zhoršil. Nemyslí si, že by chlapci byli xxx xxx. Vnímali ho jako autoritu a jako někoho zlého, kdo po nich pořád něco chce, na což nebyli zvyklí, a že je přísný. Pořád jim bylo vyhrožováno jeho osobou, že přijde a dostanou na zadek. Trval na tom, aby kluci dělali to, co chtěl, dost přísným způsobem. Nekřičel na ně, ale byl důrazný, aby věděli, že to myslí vážně, nikdy je ale netrestal. Na jeho požadavky reagovali odmítavě, že to dělat nebudou. Měli z něho strach, protože se jim nelíbilo, že po nich něco chce. Nelíbilo se jim sprchování a mytí hlavy. Sprchovali se obden. [Svědkyň E] mu říkala o jejich biologickém otci, který je měl týrat, měl je házet o zeď. Jejich otec už zemřel, a to ještě před tím, než se nastěhovali na [Adresa B]. Na [Adresa A] bydlel [Obžalovaný B] s dětmi sám, s matkou si kluci téměř denně telefonovali přes videohovor. Zranění uvedená v obžalobě měli kluci kvůli nedostatečným a nevhodným podmínkám v bytě, kde byli často zavření i několik dnů, neměli žádné vyžití, zlobili a hráli si se psem. Poté, co byli kluci odebráni, tak do bytu na [Adresa A] už nechodil. Kluci se mezi sebou neprali nijak drsně, ale vybavuje si, že [Poškozený A] kopal do [Poškozený B], když neviděl na televizi. O skříň je nikdy nehodil, na [Adresa B] měli v pokojíčku prázdnou skříňku, kam se ze zábavy zavírali. Jednou tam měl [Poškozený A] [Poškozený B] zavřít a zablokoval ho, že nemohl ven. Bral to jako hru a říkal jim, že se to nesmí dělat, aby se tam neudusil. Na [Adresa A] byl rozkládací gauč, ale úložný prostor si nevybavuje. Pokud tam nějaký byl, tak malý, dítě by se tam nevešlo. Vylučuje, že by je tam někdo zavíral. Když jim dal pohlavek, tak k tomu žádné předměty nepoužíval, dal jim ho rukou. Sporadicky jim prováděl osobní hygienu, nechtěl se jich dotýkat, aby jim to bylo nepříjemné. Dostali pokyn od lékaře nebo od neziskovky kvůli problémům xxx, to kluky bolelo. Většinou to dělal [Obžalovaný B], on, když je sprchoval, tak jim říkal, ať to dělají. Sprcha pro ně byla něco nového a nepříjemného, na [Adresa B] jim [Svědkyň E] jen napustila vanu, kde si hráli. Na [Adresa A] se ani nesprchovali najednou, vana tam byla malá. U sprchování nikdy nebyl s dětmi sám, byl u toho [Obžalovaný B]. Když je sprchoval [Obžalovaný B], tak u toho nebyl. Psa na ně nikdy neštvál, naopak ho bral ven, aby tam s nimi nebyl, aby se pes vyvenčil. [Adresa A] vídal kluky maximálně dvakrát týdně. Děti citově strádaly, neměly hezké dětství, ani prostředí. Nikdo jiný kromě něj, [Obžalovaný B] a paní [Svědkyň E] o děti nepečoval.

3. S [Obžalovaný B] už není v kontaktu, rozešli se ke konci, kdy [Obžalovaný B] dával kluky do péče, tak se s ním už moc nestýkal a pouze je podporoval, aby měli kde bydlet. [Svědkyň

E] poskytnul pomoc i v roce 2021, přivezl jí základní potraviny. Ohledně této kauzy se bavil jak s [Obžalovaný B], tak s [Svědkyň E], která říkala, že to nechápe a nerozumí tomu a že stojí na jeho straně. Drogy nebere, nekouří, alkohol pije tak normálně, návykové látky zkoušel na párty. Na xxx chodí dlouhodobě, zemřel mu otec, vydírala ho mafie kvůli zděděnému domu, začal se zadlužovat, protože mu vyhrožovali. Vyhledal tedy xxx xxx u [Osoba B], kam dochází ambulantně každý měsíc už několik let. Léky bere, ráno xxx, na xxx, má předepsaný i xxx. [Obžalovaný B] zkoušel návykové látky, konkrétně marihuanu, alkohol pil normálně, kouřil. Momentálně není v dobré finanční situaci, má dluh přes deset milionů a jeho dům je v dražbě. Z movitých věcí má počítač a notebook. Stará se o babičku, chce si zažádat o příspěvek na péči, babička má vysoký důchod, takže z toho se platí provoz. Občas dělá na IČO xxx xxx pro známé.

4. **Obžalovaný [Obžalovaný B]** uvedl, že svěření kluků do péče se řešilo ještě ve chvíli, kdy [Obžalovaný A] neznal. Jeho sestra je xxx, má xxx xxx xxx a požádala ho, jestli by jí nepomohl s výchovou kluků. Neví, jak došlo k tomu, že má jeho sestra v péči malou [nezletilá X]. Děti nechtěl do péče, ale nechtěl, aby kluci skončili v dětském domově stejně jako on a jeho sestra. Proto svolil, že jí s tím pomůže, když tam s nimi zůstane a bude mu pomáhat s výchovou. Byl jediný příbuzný, ze strany otce dětí neměl nikdo o kluky zájem. Předtím, než mu byli kluci svěření, tak je vídal párkrát do roka. Otec dětí byl agresor, občas uhodil i jeho sestru. V březnu 2019 poznal [Obžalovaný A], to už bylo v době, kdy přijal kluky do péče. Kluci s nimi žili na [Adresa B] do té doby, než byla situace se sousedem neúnosná. Sousedi si stěžovali, že kluci dupou a vygradovalo to tak, že soused napadl jeho sestru a nechával plyšáky s uříznutou hlavou na rohožce. Několikrát na sebe navzájem volali policii, takže policie kluky několikrát viděla. Sestra od něj utekla, protože se bála, a kluci tak zůstali jenom s ním. Přes kamaráda [Svědka F] sehnal byt na [Adresa A]. On mu řekl, že se za pár dní stěhuje a že tam chvíli budou ještě s jeho spolubydlícím bydlet. Na [Adresa A] se odstěhovali po létě, protože kluci začali chodit do školky. Na [Adresa A] žili asi dva měsíce, jeho dva kamarádi tam s nimi bydleli asi tři týdny. S [Obžalovaným A] byli v partnerském vztahu, ze začátku se vídali hodně, na [Adresa A] už to tak často nebylo. [Obžalovaný A] za ním chodil několikrát do týdne a přespával u nich. Na [Adresa A] u nich spal více než jen jednou. Bylo to tak čtyřikrát během celého období. [Obžalovaný A] se snažil zapojovat do chodu domácnosti, snažil se pomáhat, klukům občas dovezl hračky. Musel platit vysoké nájemné, a proto měl dvě práce na dohodu, takže občas kluky hlídala i sestra nebo spolubydlící z [Adresa A], tedy [Svědka F] a ten druhý. Sehnal neziskové organizace jako je [Název organizace A] či [Název organizace B], se kterou spolupracuje dlouhodobě, která se zaměřuje na začlenění dětí z dětských domovů. Několikrát sestře říkal, že potřebuje pomoci s výchovou kluků a že se tak i domluvili, protože musel pracovat. Ona se občas snažila, ale s klukama nechodila ven. On se snažil s klukama chodit ven, jak bylo v jeho silách, chodili na koupaliště, ale měl dvě práce, a tak neměl vždy čas. Neměl plné úvazky, pracoval na dohodu. Neziskové organizace jim často pomáhaly s jídlem nebo jim dávaly hračky. Když odcházel, kluci byli s jeho sestrou, nikdy se nestalo, že by byli s [Obžalovaným A], když šel do práce. Není pravdou, že by [Obžalovaný A] s dětmi nebyl nikdy sám, občas je hlídal, i je koupal sám. Nikdy to ale nebylo na hodinu, pomáhal klukům dělat hygienu, aby si čistili zuby, snažil se je koupat. Na [Adresa A] s nimi byl [Obžalovaný A] i někdy sám maximálně hodinu, když on musel něco zařídit. Malinko to ale se snahou přeháněl takovým způsobem, že to klukům bylo nepříjemné. Na [Adresa B] byla policie skoro denně kvůli sousedům, takže kluky viděli, a dále k nim chodila paní z organizace pomáhat jeho sestře s dcerou [nezletilá X]. Dále jim pomáhali lidé z organizace [Název organizace B] a z organizace [Název organizace A], celá situace byla pod velkým dozorem. Není pravdou, jak vypověděl [Obžalovaný A], že by k nim sociální pracovnice docházela pouze jednou měsíčně. Minimálně jednou týdně k nim sociální pracovnice chodily. Na [Adresa A] spali chlapci nahoře na patře, měli tam matraci a svoje soukromí, on spal na

gauči. Bydleli tam s nimi [Svědék F] a [Svědék G], občas tam přespával [Obžalovaný A]. Do té doby, než se spolubydlíci odstěhovali, tak někdy spali s klukama na patře, jindy tam spal on. Na [Adresa A] se stěhovali v září a bydleli tam do prosince, kdy požádal o svolání případové komise, aby mu s klukama pomohli. Péče mu byla ukončená v listopadu a v prosinci si kluky vzal OSPOD. Na [Adresa A] spal [Obžalovaný A] více než jednou, navštěvoval je až třikrát týdně. [Obžalovaný A] viděl kluky naposledy v den, co si [Poškozený B] zlomil nohu. V té době malovali, [Obžalovaný A] ho poslal koupit barvu, když se ten incident stal. Nebyl doma a [Obžalovaný A] mu telefonoval a sdělil mu, že [Poškozený B] spadl ze schodů z patra, což mu potvrdili i kluci. Kontaktoval proto paní [Svědkyň D] z OSPODu a ona mu odpověděla, že pokud neusíná, že není potřeba chodit k lékaři, řešil s ní pád na hlavu. Pak se vrátil domů a viděl [Poškozený B] kulhat, neřešil to, neuvědomil si to, protože [Poškozený B] neplakal, na nohu normálně šlapal, akorát kulhal. Když ho viděl poprvé, tak si myslel, že má nohu naraženou, on si nestěžoval na žádnou bolest, ani neplakal. Kluci mu neřekli, že by jim [Obžalovaný A] nějak ublížil. [Poškozený B] mu k tomu nic neřekl, [Poškozený A] řekl, že [Poškozený B] spadnul ze schodů. Kluci měli často modřiny, byly tam situace nejenom se psem, ale byli i nemotorní, často se prali. Jediné, čeho byl přítomen bylo, když dal [Obžalovaný A] na [Adresa A] větší pohlavek [Poškozený A]. Kvůli tomu se pohádali a poslal [Obžalovaný A] pryč z bytu, důvod pohlavku si nepamatuje. Po téhle facce měl malý něco na hlavičce. Dále viděl, že jim dal občas přes ruce, když dělali blbosti nebo strkali prsty do zásuvky. Kluci měli spoustu menších modřin, nepamatuje si, že by měli tak velké modřiny jako na fotkách, fotografie ho zhrozily, v takovém stavu je nepředával. Když se kluků ptal na modřiny, tak mu řekli, že pes nebo že spadli. Zavírání do skříně si nepamatuje, ani házení o zeď nebo o postel, pouze ví od sestry, že s nimi házel jejich otec. [Obžalovaný A] byl přísný, používal ho jako autoritu, ale nestrašil je. Když kluci zlobili, tak jim řekl, že „přijde strejda [Obžalovaný A] a bude zle“. Ale spolubydlíci [Svědék G] a [Svědék F] je [Obžalovaným A] strašili. [Obžalovaný A] nebyl zlý, nikdy se nechoval špatně ke klukům, ani k němu. Měl ale svoje problémy, trpěl pravděpodobně xxx. On kluky nebil, jednou dal [Poškozený B] na zadek, ale nenásilnou formou, [Poškozený B] to bral jako hru, kluci se smáli, byli v pořádku. Modřiny přisuzoval tomu, že jsou kluci nešikovní. Ale nebyli nešikovní v takovém smyslu, jak tvrdí [Obžalovaný A], nikdy se brutálně neprali. U [Poškozený B] nezaznamenal modřiny xxx. [Obžalovanému A] naprosto důvěřoval, nikdy ho neviděl, že by kluky bil nebo byl k nim jinak agresivní. Měli z něj strach, protože ho používal jako autoritu, ale kromě jednoho většího pohlavku nikdy neviděl, že by [Obžalovaný A] klukům něco udělal. [Poškozený A] po tomto pohlavku chvíli plakal. Nevšiml si u kluků změny chování poté, co je hlídal. Když se jich ptal, proč z něj mají strach, nikdy nic neřekli, akorát mu řekli, že je přísný. Ze začátku měli k [Obžalovanému A] kladný vztah, ale později to bylo horší. Na kluky hlas nezvyšoval. Snažil se o kluky pečovat, protože nechtěl, aby skončili v dětském domově jako on a jeho sestra. Viděl, že na to nemá, tak požádal o svolání případové konference a chtěl dát kluky do pěstounské péče, aby měli lepší život. Jídlo kluci měli, ale s kluky byl problém už od jeho sestry, často nejedli nic jiného než chleba, nebyli zvyklí. Když udělali polévku, těstoviny nebo dostali jogurt, tak to odmítli, pokud to nebyla sladkost. Do té doby, než je měl v péči, tak nejedli žádnou zeleninu. Měl v té době dvě zaměstnání, občas kluky pohlídal na pár hodin [Svědék G] nebo [Svědék F], než přišel z práce, snažil se, aby kluci občas do školky chodili. Nepamatuje si, že by je takto hlídal i [Obžalovaný A]. [Poškozený A] tam chodil víc, [Poškozený B] často chodit nechtěl, po incidentu s nohou, ho nechal pro jistotu doma. Docházka do školky nebyla moc častá, [Poškozený A] chodil minimálně čtvrt měsíce. Od října do prosince už do školky nechodili téměř vůbec. Jeho pracovní režim začínal už ve čtyři hodiny ráno, takže neměl čas je vodit do školky a nikdo jiný je tam taky neodvedl. Kluci zaostávali, byli trochu pomalejší, dostal je v určitém stavu. Ven s nimi chodil společně se sestrou, někdy je vzal sám, někdy

s [Obžalovaným A] či s [Osoba C] a [Osoba D]. Jeho sestra s kluky mohla telefonovat, kdykoliv chtěla, jediný problém byla večerka, protože kluci museli do osmi spát. Mohla tedy volat během dne, ale nevolala často, zavolala pouze jednou či dvakrát, jednalo se o videohovor. Kluci nemohli být přítomni xxx xxx xxx. Když žili se sestrou, tak měli oddělené pokoje, všude byly dveře, s [Obžalovaným A] se vždy zamykali. Když viděl výpověď kluků, vše se mu otočilo, myslel si, že je [Obžalovaný A] normální. Výpovědi kluků věří. Nedokáže si vysvětlit, kdy se to mohlo dít a jak k tomu mohlo dojít, ale myslí si, že si kluci nevymýšlí. Incident s nohou se stal pár dní před tím, než byli kluci předáni. Kluci měli problémy s hygienou, často plakali, když se jim myla hlava, jeho sestra je neučila se koupat, často byli až hysteričtí jenom proto, že jim [Obžalovaný A] myl hlavu šamponem. Kluci měli modřiny po incidentu s nohou, nebyly v takovém rozsahu, který byl zachycen na fotkách. Klukům párkrát do týdne vařil, měli omáčky i vietnamské jídlo, na které byli zvyklí. Když je koupal [Obžalovaný A], tak u toho nebyl vždy přítomen. Kluci se báli sprchy, vody, plakali, nebyli zvyklí na používání šamponu. Kluci se sprchovali a čistili si zuby každý den. Kluky při sprchování nikdo nenatáčel. Museli jim xxx xxx, s tím pomáhal i [Obžalovaný A]. Ze začátku u xxx xxx. Myli jim xxx xxx. Ví, že je jednou [Obžalovaný A] vykoupal v ledové vodě, protože byl na [Adresa A] malý bojler. Měli přístup k telefonu a k televizi, často koukali na pohádky nebo na Youtubery. Psa sehnal on jako dárek pro [Obžalovaný A], který si psa přál. Tvrdil mu ale, že si ho nemůže vzít k sobě kvůli babičce. Kluci si se psem hráli, někdy agresivně, tahali ho za ocas a pes si k nim vybudoval negativní vztah. Viděl, že pes na ně vyjel, ale nikdy neviděl, že by kluky pokousal. [Obžalovanému A] určité dluží, protože mu finančně pomáhal, pomohl mu s jedním nájmem ve výši 10 000 Kč, protože mu v listopadu byla přerušena péče o kluky, a už tedy nebral příspěvky. On mu ale peněžně také pomohl, jejich vzájemné závazky považuje za vyrovnané. [Obžalovaný A] se s klukama bavil, ale citovou vazbu k nim neměl. Kluci zubní kartáčky měli, měl i postup od neziskové organizace, jak jim čištění zubů vysvětlit. Kluci měli velmi špatný chrup, snažil se to řešit, sehnal zubaře přes organizace [Název organizace B], ale ten den, kdy měli jít k zubaři, se stal incident se sousedem, který napadl jeho sestru. Od [Obžalovaný A] ví, že jeden z kluků spadnul na topení kvůli psovi, ale nebyl tomu přítomen. Nikdy neviděl, že by [Obžalovaný A] šťval proti klukům psa. Jako úložný prostor měli skříň, od [Obžalovaný A] ví, že se tam kluci občas zavírali. Gauč úložný prostor neměl. Byl to rozkládací gauč, vešli by se do něj, ale nejednalo se o úložný prostor. Na [Adresa A] bylo topení, které bylo horké, bylo možné se o něj spálit. Kluci reagovali na požadavky různé, někdy je splnili, nebo se zasekli, plakali, byli vzteklí, hodili hračkami nebo něco udělali. Na jejich záseky reagoval [Obžalovaný A] tak, že zvýšil hlas, ale nikdy ji neuhodil. Žádné nadávky nepoužíval, ale je pravda, že kluci začali mluvit sprostě. To mohli pochytit z YouTube. S [Obžalovaným A] se viděli v lednu 2020 a pak už se nevidali. Kluky už neviděl, když byli v pěstounské péči, policie mu to v rámci vyšetřování zakázala. Zdržuje se dlouhodobě v Holandsku, kde vydělává okolo 2 000 EUR. Po zaplacení měsíčních výdajů mu zbyde zhruba 450 EUR, většinu úspor dal za právního zástupce.

5. Obžalovaný [Obžalovaný A] se k výpovědi obžalovaného [Obžalovaný B] vyjádřil tak, že neměl kdy děti na [Adresa A] hlídat, protože chodil každý den do práce. Pracoval na xxx jako xxx xxx a xxx, dopoledne se staral o babičku a poté pracoval do pozdních hodin. Na [Adresa A] nebyl tak často, jak tvrdí [Obžalovaný B], kluky hlídal maximálně pár minut. Jednou tam přespál. Psa si sice přál, ale malé štěně. Není pravda, že by kluci měli telefon výjimečně. Měli ho pořád, byl to jejich hlavní program. Na [Adresa A] byl elektrický přímotop zapojený do zásuvky, který byl rozpálený.
6. Při výslechu ve speciální výslechové místnosti v přípravném řízení poškozený **[Poškozený B]** uvedl, že žil v xxx s [Obžalovaný A], nelíbilo se mu u něj, protože je zlobil. Když třeba myl nádobí nebo vysával, tak ho popadl za nohy a bouchal mu s hlavou o křeslo. Měl boule

a modřiny na hlavě. Taky mu popadl hračky a rozbil mu je. Hračky jim nedával a nehrál si s nimi. Na pohádky nekoukali, hřiště tam nebylo. Strejda [Obžalovaný B] ho taky vzal a hodil na křeslo. Mamka se o ně nestarala. Vařečkou ho bil pan [Svědék B], kovovou a dřevěnou, když zapomněli říct díky, tak je dal ven na celou noc a když zaklepali, [Svědék B] dědeček je nepustil a [Svědčyně A] babička je pustila. [Obžalovaný A] je bil každý den, nebyla to legrace, bolelo to, plakal. Nohu si zlomil v xxx, neví jakou, měl ji v sádře, ale v nemocnici nebyl, upadl na silnici, [Obžalovaný A] mu ji nezlomil. V Praze měli kousavého psa a [Obžalovaný A] chtěl, aby je kousal. Kam je kousl, si nepamatuje. S bráchou se neprali, [Obžalovaný A] jim zničil úplně všechny hračky. Když byli u [Obžalovaný B], zuby si nečistili, nebyl tam ani jeden kartáček. [Obžalovaný A] je taky sprchoval horkou vodou, páliho to, i studenou, nikdy to nebylo příjemný. Každý den jim dával mýdlo do očí. Volali na pomoc strejdu [Obžalovaný B], ale ten zůstal v pokoji. To dělal i bráchovi. Taky jim [Obžalovaný A] strkal prsty do dveří, aby se jim skříply, bolelo to. Doktora neměli, do školky chodili, učitelkám nic neřekli, modřin si učitelky nevšimly. [Obžalovaný A] [Obžalovaný B] vařili pořád čočku, tu nemají rádi, ještě suchý kolínka a housku s máslem. Biologickou mámu vidět nechce, je na ně cizí. Dále byla kladena řada otázek k tomu, zda s pěstounkou netrénovali, co říkat, nakonec uvedl, že je naučila koukat se do očí. Neví, co je sex. Když mu to bylo vysvětleno, tak to nikdy neviděl, neviděl, že by se [Obžalovaný A] [Obžalovaný B] xxx, že by xxx xxx xxx. Na panence, kterou svlékl, ukázal, jak mu [Obžalovaný A] xxx xxx xxx. Xxxx xxxx xxxx xxxx. To stejné dělal i [Poškozený A], viděl to. Říkali mu, ať to nedělá a on to pořád dělal. Říkali to mamince, ale ta nic neudělala. Strejda [Obžalovaný B] na ně nešahal ve sprše. [Obžalovaný A] nechtěl, aby xxx xxx xxx.

7. Při výslechu ve speciální výslechové místnosti v přípravném řízení poškozený **[Poškozený A]** uvedl, že dřív bydleli u mamky nebo u [Obžalovaný A], ten patří ke strejdovi [Obžalovaný B]. Na některé věci, které jim [Obžalovaný A] dělal, se maminka dívala, na některé ne. Třeba jak ho házel do krabice a [Poškozený B] bouchal židlí do nohy. Bolelo to. Taky jim [Obžalovaný A] xxx xxx xxx. xxx. xxx. Stalo se to víckrát. Taky ho nutil, aby víc xxx xxx. xxx xxx. xxx xxxx xxx xxxx. Do očí jim dával mýdlo, dělal to, když měli otevřené oči. Taky je házel do gauče, byl tam malinkatý prostor, když to zavřel, bouchl je do hlavy. Bolela ho zádička a nožičky. Říkali mu, ať je nezraňuje. Hračky jim nedával, nehrál si s nimi. Na procházky s nimi nechodil, jen do školky a ze školky. Nepovídal si s nimi a na pohádky taky společně nekoukali. [Obžalovaný B] mu taky dával mýdlo do očí a chtěl po něm, aby se myl. [Poškozený B] ho hodil hlavou do krabice, když mu nešel umýt flek, bolela ho hlava. [Obžalovaný A] [Poškozený B] bouchal židlí do nohy a říkal jim sprostá slova – ty xxx, ty smrdíš. Pan [Svědék B] ho bouchal kovovou a dřevěnou vařečkou. Řval na ně. Třeba kvůli tomu, že nepoděkovali. Strašil je klekánicemi. Paní [Svědčyně A] byla klidná. [Obžalovaný A] je sprchoval studenou a vařící vodou. Střídal to. Dělal to, když pořádne xxx xxx, ale jemu to nešlo. [Obžalovaný B] byl u ubližování a nebránil je. [Obžalovaný B] jim ubližoval tím, že je nutil, aby se myli. Nohu zlomil [Poškozený B] [Obžalovaný A], když mu do ní bouchal židlí. Do nemocnice nejeli, to teprve pak u [Svědčyně A] a [Svědék B]. [Obžalovaný A] nutil psa, aby je kousal. Kousal ho do nohy. Se psem se neprali, to by nezvládli. Zuby si nečistili, neměli kartáček, ani pastu. S koupáním jim pomáhal [Obžalovaný A], ale koupal je zle. Sprchovali se každý den. U [Obžalovaný B] k doktorovi nechodili. Do školky chodili. U [Obžalovaný A] měli těstoviny s kečupem, čočku, suchý chleba s máslem. [Obžalovaný B] nevařil. Buď snědl čočku, nebo nedostal nic. S pravou maminkou se vidět nechce, je na ně cizí. Co je sex neví, [Obžalovaný A] ani strejdu [Obžalovaný B] xxx xxx, xxx xxxxx xxx xxx. Žádné takové obrázky taky neviděl. Xxx xxx xxx [Obžalovaný A] xxx xxx. xxx. Při každém mytí. [Obžalovaný B] to nedělal. [Obžalovaný A] byl oblečený. Dělo se to tak, že se držel dlaždic, xxx xxx xxx xxx xxx. Sprchovali se s bráchou oba dva a [Obžalovaný A] mu dělal to stejné. Xxx xxx xxx xxx.

[Obžalovaný A] a [Obžalovaný B] mu xxx xxx xxx, nechtěli, aby to on dělal jim a ani aby na ně sahal.

8. Svědkyně **[Svědčyně A]** uvedla, že byla pěstounem kluků na přechodnou dobu. Sociální pracovnice po převzetí kluků s nimi zajeli do nemocnice, kde zjistili, že má [Poškozený B] zlomenou nohu a spoustu modřin, nechali si ho tam, kluky jim dovezli 23. prosince. V péči je měla do konce srpna, v září si je vzala paní [Svědčyně H] jako trvalá pěstounka. Vstupní vybava kluků byla dobrá, měli oblečení i hračky. [Poškozený B] měl kromě zlomené nohy modřiny i na hlavě, které si nedokázala vysvětlit, přišlo jí, že ho kousal pes, protože jí kluci říkali, že měli velkého psa. Noha ho bolela, nemohl na ní došlápnout. [Poškozený A] modřiny neměl, ale [Poškozený B] je měl po celém těle. [Poškozený B] nebyl zlobivý, ale měl smůlu, říkali mu „Xxx Xxx“. [Poškozený A] byl bezprostřední, vzpomínal na maminku a tatínka, [Poškozený B] o minulosti nemluvil, jako by vzpomínky neměl. [Poškozený A] neměl modřiny, ale byl vystrašený, měl strach, když s ním měla hodit z legrace o postel, bál se. Bál se, když jeli autem a ona řekla, že jí manžel „někde vyhodí“, měl strach ze slova vyhodit, začal panikařit, aby ho nikdo nikam nevyhodil. Říkal jí, že je strýc [Obžalovaný A] pořád někam házel, na skříň a o podlahu. [Poškozený B] o strýcovi [Obžalovaný A] nemluvil, [Poškozený A] se zmiňoval o strýcovi [Obžalovaný A]. Vycítila, že se strýce [Obžalovaný A] báli, ptali se „a co když přijde strejda [Obžalovaný A]?“ [Poškozený A] měl v dědovi záruku toho, že se jim nic nestane. Před spaním jim dávala pusinku, ale [Poškozený B] jí začal cpát do pusy jazyk, měl i další výlevy, říkal „vyhodím tě z okna, zabiju tě.“ [Poškozený A] jí řekl o zlomené noze [Poškozený B], měl mu do ní prý strýc [Obžalovaný A] silně kopnout, že mu jí přerazil. O tom, že by byli někde zavírání, nemluví. O strýcovi [Poškozený A] se zmiňovali bez problémů, říkali, že jim kupoval zákusky. Byl to strýc [Obžalovaný A] nebo [Obžalovaný B], to už neví. Ten zlý byl [Obžalovaný A] a ten druhý [Obžalovaný B], se kterými chlapci bydleli. [Poškozený A] říkal, že [Poškozený B] má víc modřin, protože zlobil. Nepamatuje si, že by byli strýcem [Obžalovaný A] strašeni. Budili se brzo ráno kolem páté, chodila s nimi spát po obědě, [Poškozený A] usnul okamžitě, ale [Poškozený B] měl se spánkem po obědě problémy. Navzájem se k sobě kluci chovali hezky. [Poškozený A] byl ochranný vůči [Poškozený B], [Poškozený B] byl zlomené dítě. Nevšimla si, že by se mezi sebou nepřiměřeně bili. Když se nehádali, tak si spolu hráli. O psovi říkali, že když mu šáhli do oka, tak po nich vyjel. Strýc [Obžalovaný A] na ně měl křičet, že je vyhodí z okna. Venku v obchodě se chovali špatně, nebyli na to zvyklí, byli jak „urvaní ze řetězu“. Na hřišti i ve školce si hráli normálně. Když byli u nich v péči, tak chodili do školky, kde se jim líbilo. Vařila jim, [Poškozený A] nejedl omáčky, jedl příborem. Ráno si čistili zuby a večer se koupali. Čištění zubů zvládali bez problémů, ukázala jim, jak se zuby čistí a u čištění u nich stála. Koupali je ve vaně, kde si hráli. Nelíbilo se jim mytí hlavy, dávali si ruce na obličej a říkali „to už stačí, a dost.“ U jednoho z kluků byl problém s předkožkou, nešla přetáhnout, nejdříve to zkoušeli, ale nešlo to, tak to potom už nedělali, nijak na to nereagoval. Byli v telefonickém kontaktu s matkou, na matce byl znát zájem, děti ji měly rády, mluvila s nimi mile. Volala jednou nebo dvakrát do měsíce, ze strýců se nikdo neozval. [Poškozený B] se běžně stávaly úrazy jako přiskříplé prsty do dveří, věčně odřená kolena po pádu. V souvislosti se spánkem [Poškozený B] se domnívá, že strýc [Obžalovaný B] chodil do práce dopoledne a hlídal je strýc [Obžalovaný A] a dělal jim špatné věci, protože se [Poškozený B] vzpouzel usnout. Na strýce [Obžalovaný A] se nikdy neptali, jen se báli. Neměli rádi prudké pohyby, nechtěli nandat čepici. K počítači je nepouštěla. K fyzickým trestům u nich nikdy nedocházelo, ani ze strany jejího manžela či jejího syna. Veškerou výchovu kluků měla na starost ona, její manžel se staral o zabezpečení rodiny, kontaktu se spíše vyhýbal. Když něco rozbili, tak to spravil. Žádnou kovovou vařečku doma nemají. Pěstounku dělala od roku 2014, v rámci slušných vztahů navázala vztah s novou pěstounkou, ale aktuálně o dětech nic neví, nová pěstounka s ní komunikovat nechtěla. Pěstounkou už není, chtěla skončit, je jí xx let.

9. Svědkyně [Svědkyně A] v přípravném řízení konkrétněji uvedla, že měl [Poškozený B] modřiny po celém těle, a to i na hlavě a [Poškozený A] měl jednu modřinu na nose, když jim byli chlapci svěřeni.
10. Svědek **[Svědék B]** uvedl, že se o děti starala spíše manželka. Nejdříve byly děti v xxx v nemocnici, kde si je přebírali. Bylo těsně před Vánocemi, takže jim nakupovali dárky. [Poškozený B] měl zlomenou nohu a modřiny. V nemocnici byly asi dva dny. [Poškozený A] modřiny neměl. [Poškozený A] byl v pohodě, [Poškozený B] byl jiný, ničil hračky. Moc se s nimi nesetkával, ale když ano, tak si s nimi hrál. Pečovala o ně spíše manželka, on chodil do práce, vařil a opravoval věci, které [Poškozený B] rozbil. Na děti nekřičel, nikdy děti nebil, ani svoje děti, ani jedenáct dalších dětí. Nikdy s tím nebyl problém, když k nim chodily kontroly. Děti chodily na pláž a do školky, násilí by na nich bylo něco vidět. Chlapci chodili do školky každý den, když nebyli nemocní. Snažil se zeptat [Poškozený B], proč rozbíjí [Poškozený A] hračky, ale v tu chvíli s ním nebylo možné jednat. [Poškozený B] mu nikdy neodpověděl, proč to dělá. Když manželka potřebovala uklidit, tak vyhodila děti ven, děti byly na zahradě a měli je pod kontrolou. Děti by byly nejradši jen doma, tak je manželka pouštěla na zahradu, když něco chtěly, tak ťukaly na okno. Říkaly, že je strejda [Obžalovaný A] bil, ale rozhovory s nimi vedla spíše manželka. O bití říkali chlapci manželce. Spíše mluvil [Poškozený A], [Poškozený B] moc nemluvil. Ale kluci sami se mu nesvěřovali. Chlapci jedli u stolu. [Poškozený A] se [Obžalovaný B] bál, někdy [Obžalovaný B] popadl amok a [Poškozený A] před ním utíkal. Hráli si spolu, ale většinou to dopadlo tak, že [Poškozený B] [Poškozený A] boural stavebnice. Klukům občas volala jejich biologická matka, [Poškozený A] mluvil o své matce pěkně. Kluci byli u nich stále pod dozorem, [Poškozený B] několikrát sám sobě nechtíc ublížil, např. upadl, nebo když házeli kameny do vody, tak je házel nad sebe. Po těchto chlapcích měli v péči ještě jedno miminko. Manželka je s dětmi, o které pečovali, v kontaktu. S [Poškozený B] a [Poškozený A] v kontaktu nejsou kvůli problému s paní, která si chlapce brala, protože přerušila s manželkou komunikaci. Pracoval v xxx xxx dvacet let jako xxx.
11. Svědek [Svědék B] v přípravném řízení konkrétněji uvedl, že [Poškozený B] byl vzteklý, [Poškozený A] klidnější. [Poškozený B] jim i doma ničil věci, třeba poškrábal televizi či utrl stěrač. Všimli si, že kluci, hlavně [Poškozený A], špatně reagovali na slovo vyhodit. Třeba když řekl, že je vyhodí ve školce, byl z to úplně hotový. Museli mu vysvětlovat, že se nic neděje. Kluci u nich byli asi rok, pak šli někam do xxx. Jemu se kluci nesvěřovali, ale manželce postupně ano, a to [Poškozený A], [Poškozený B] nic neříkal. Řekl, že strejda [Obžalovaný A] byl zlý, druhý strejda dobrý. [Obžalovaný A] ho tolik nebil, protože nezlobil. [Poškozeného B] bil, protože hodně zlobil. Také že strejda [Obžalovaný A] [Poškozeného B] kopnul tak, že mu zlomil nohu. Nevzpomíná si, že by na děti křičel, je možné, že někdy zvýšil hlas na [Poškozeného B], ale bylo jasné, že to nefunguje, bylo nutné odvést jeho pozornost. [Poškozený A] vůbec nelhal, [Poškozený B] si spíše vymýšlel, ale nebylo to lhaní.
12. Svědkyně **[Svědkyně C]** uvedla, že byla v kontaktu s chlapci a s [Obžalovaný B], s [Obžalovaným A], s matkou dětí nikoliv. [Obžalovaný B] byl pěstounem a ona pracovala v doprovázející organizaci [Název organizace A], která pomáhá pěstounům, plní i kontrolní funkci ohledně péče o svěřené děti. Každý pečovatel musí mít doprovázející organizaci, je to podmínka, kterou zadává OSPOD. Oslovil je [Obžalovaný B] s tím, že potřebuje doprovázejícího pracovníka, začali spolupracovat v říjnu 2019, spolupráce trvala do prosince, poté byly děti předány do přechodné pěstounské péče. Během spolupráce bylo několik kontaktů, proběhla i jedna návštěva v domácnosti [Obžalovaný B]. Náplní její práce je pomoc se zařizováním školek, doučování či krátkodobé hlídání. Dále pořádají pro pěstouny akce, snaží se je edukovat. Vykonávají i kontrolní funkci, pokud je péče o děti zanedbaná, podávají následně hlášení OSPODu, pravidelně jednou za půl roku podávají

OSPODu větší zprávu, kde popisují průběh péče. První tři návštěvy proběhly u nich na pobočce, poté jedna v domácím prostředí na [Adresa A], to bylo z její iniciativy. Návštěvy byly zhruba jednou měsíčně. [Obžalovaný B] nebylo příjemné pustit cizího člověka do své domácnosti. Pěstoun má ale dle smlouvy s organizací povinnost návštěv v domácím prostředí. Jednalo se o jednostrannou spolupráci, kdy [Obžalovaný B] chtěl, aby vše zařídila, od něj nebyla žádná iniciativa. Nebyla splněna docházka do školky, ani hygiena dětí. [Obžalovaný B] jí volal, že už nechce mít děti v péči, iniciovali proto případovou konferenci s pracovníky OSPODu a našli rodinu, kam děti následně umístili. [Obžalovaný B] mluvil o tom, že si potřebuje vyřešit osobní problémy a že kluky nezvládá. Při návštěvách byli kluci oblečení, takže modřiny nebyly viditelné. Měli velmi špatné zuby, při následné návštěvě v domácím prostředí jeden z kluků kulhal a měl modřiny v obličeji, druhý měl modřinu v oblasti dolních končetin. Na zvýšenou postel vedly schody, po kterých se mu špatně lezlo se zraněnou nohou, protože byly velmi prudké. Tyto informace zaznamenala a řešila s OSPODem, už na návštěvě se řešilo, že budou děti předávány. Zranění jí nepřišla standardní, [Obžalovaný B] jí sdělil, že jeden z chlapců spadnul na topení a druhého pokousal pes, který byl v domácnosti. Byt byla garsonka, měl kuchyňský kout a nad ním bylo zvýšené patro s postelí, kde si kluci hráli. Byl tam nepořádek, nebyl uklizený, [Obžalovaný B] tam kouřil, hračky v bytě byly, měli špinavé oblečení. Kluci s ní nekomunikovali, odpovídal za ně [Obžalovaný B], nebyla možnost mluvit s dětmi o samotě, protože byt byl malý. Byli zamlklí, furt v pohybu, lezli po schodech do patra. Jejich sourozenecký vztah hodnotí jako pozitivní. Dále byl v bytě malý gauč pro maximálně dvě osoby, úložný prostor neměl, další prostor na spaní tam nebyl. Pod oknem bylo klasické topení, elektrický přímotop si nepamatuje. Pes v bytě byl menšího vzrůstu, menší než labrador, během návštěvy se nechoval agresivně. [Obžalovaný B] zmínil, že má partnera, ale nic dalšího neuvedl. Děti se během konverzace zmínily, že tam s nimi občas je někdo jiný než [Obžalovaný B], říkali jí, že tam jsou se strejdou, ale o přespávání nemluvili. [Obžalovaný B] byl na kluky přísný, neprojevoval k nim city, ale nechoval se agresivně. Zvýšil na ně hlas, ale fyzicky je netrestal. Řešili spolu s [Obžalovaný B] zejména předání dětí do pěstounské péče, ostatní témata šla proto stranou. Zranění nohy jí v té době nepřišlo tak vážné, že by vyžadovalo lékařskou péči. [Obžalovaný B] nemluvil o tom, že by s tímto zraněním byli u lékaře. V komunikaci byly děti pozadu, pohybový vývoj byl v normě. Byli hubení, ale mohlo to být v normě. [Obžalovaný B] měl podprůměrné zkušenosti s péčí o děti.

13. Svědkyně [Svědkyně C] v přípravném řízení konkrétněji uvedla, že si při návštěvě u [Obžalovaný B] všimla, že děti měly na sobě modřiny, nějaké rány, odřený nos a zranění na hlavě. I v oblasti dolních končetin měli modřiny. [Obžalovaný B] jí řekl, že se mezi sebou kluci perou a že jeden z nich měl upadnout na topení. Zranění nepovažovala za standardní, jeden z chlapců kulhal, ale [Obžalovaný B] se k tomu nevyjadřoval. [Obžalovaný B] uvedl, že nechce mít děti ve své péči, ale žádné další vysvětlení nesdělil.
14. Svědkyně **[Svědkyně D]** uvedla, že pracuje na Městském úřadu xxx jako xxx xxx, chlapce měla ve své evidenci. První kontakt s rodinou byl na základě podnětu policie, protože těhotnou matku měl napadnout její přítel, tehdy [Svědkyně E] čekala [Poškozený B]. Rodina nežila v ideálních poměrech, matka byla schizofrenní, docházela tam na výpomoc. Rodiče žili v partnerském vztahu, otec byl vietnamského původu a matka Češka. Otec na děti působil výchovně, byl přísný. Matka si našla jiného partnera, se kterým měla další dítě. Péči o tři děti nezvládala a kluci byli svěřeni soudem do péče otce. Vzájemně se však stále navštěvovali a o chlapce pečovali společně. Otec odcestoval do Vietnamu a o děti se měla starat [Svědkyně E], která péči nezvládala. Otec po návratu zemřel. [Svědkyně E] přišla s řešením, že si vezme děti do péče její bratr, děti mu byly následně svěřeny do péče jako poručníkovi. Všichni spolu žili v jednom bytě v Praze. [Obžalovaný B] měl v péči pouze

kluky, [Svědkyň E] pečovala o svoji dceru. S [Svědkyň E] zůstala v telefonickém kontaktu, od ní věděla, že [Obžalovaný B] chodí do práce a [Svědkyň E] se po ten čas stará o děti sama. Mluvila také o [Obžalovaný A], který je měl jako rodinný přítel navštěvovat. [Obžalovaný B] měl děti v poručenské péči, pěstounská péče nebyla možná, pokud žil ve společné domácnosti s matkou dětí, to je podmínka.

15. V domě došlo k incidentu se sousedem a [Svědkyň E] se odstěhovala do xxx a chlapce nechala [Obžalovaný B]. Matka dětí měla kluky ráda a kluci na ní vzpomínali v dobrém, byla s klukama v kontaktu přes WhatsApp. Jednou jí [Svědkyň E] volala, že mluvila s klukama přes WhatsApp a že měl [Poškozený B] na hlavě modřiny. Krátce na to se jí na podzim 2019 ozvala doprovázející organizace, že [Obžalovaný B] přestává péči o kluky zvládat se svolala se případová konference. V té době už [Obžalovaný B] bydlel na [Adresa A]. Soud poručenskou péči [Obžalovaný B] zrušil a kluci byli předáni do péče poručníkům na přechodnou dobu. Poté zajišťovali i převoz kluků, přijeli na [Adresa A], kluci byli připraveni k odjezdu, na zemi byla taška s věcmi, na sobě měli oblečení, které neodpovídalo jejich velikosti, prádlo bylo zašlé a zaprané, padaly z nich džíny. Byt byl malý a skromný, byla to jedna místnost. V patře bylo ležení, byl základně vybaven, vše bylo poničené. Pes byl zavřený v koupelně, neposlouchal, [Obžalovaný B] ho tam strkal silou. Byl prosinec, ani jeden z kluků neměl zimní obuv, [Poškozený B] měl pouze manšestrové přezuvky. [Poškozený B] byl ve špatném stavu, obličej a hlavu měl posetou modřinami, které se už zbarvovaly, takže nebyly čerstvé. O jeho stavu už byla informována dopředu od pracovnice z doprovázející organizace, [Obžalovaný B] to měl omluvit tím, že mají velkého psa, který shodil [Poškozený B] na radiátor. V bytě byl radiátor pod oknem. [Poškozený B] nemohl udělat krok ze schodů, začal sténat, musela ho snést v náruči. [Poškozený B] se jí po zdravotní stránce nelíbil, byl apatický, měla pocit, že omdlívá, šly mu oči dozadu a bylo mu na zvracení, vůbec nemluvil. Když kousl do jídla, začal okamžitě zvracet. [Poškozený A] jí nechtěl říct, co se stalo, ale pak jí odpověděl, že jim ubližoval [Obžalovaný A]. Odvezli je do xxx nemocnice, lékaři kluky svlékli do naha a nafotili, bylo zjevné, že to není běžná záležitost. Kluky si tam nechali. Lékař jí následně sdělil, že měl [Poškozený B] zlomenou nohu. Když kluky z nemocnice vyzvedávali, byli úplně jiní, než když je přebírala. Byli veselí, ukazovali jí, kde spali, mluvili o tom, co jedli, byli rozzářeni. Poté je odvezli pěstounům do xxx. [Obžalovaný B] jí skutečně volal tehdy, kdy mělo dojít k incidentu s nohou, nevěděl, co má dělat, bylo to na konci listopadu nebo v prosinci. Vysvětlovat jí, že došlo k úrazu, ona mu řekla, že není schopna to na dálku posoudit. Pracovníci OSPODu rodinu nenavštěvovali, nebyl důvod, povinností je chodit na návštěvy jednou za půl roku. [Obžalovaný A] nikdy neviděla.
16. Na kluky se jela podívat za měsíc po předání do přechodné pěstounské péče, pěstounka hovořila o tom, že [Poškozený B] nechce v poledne spát, že se bojí zavřít oči a že když hráli hru a dávali panáčkům jména, tak oba kluci říkali [Obžalovaný A] „ne, ne, ne“. K pěstounce jezdila na návštěvy každé tři měsíce. U pěstounky se kluci zase vrátili do svého života, který měli, když byli v xxx, zas byli veselí. Žádost [Obžalovaný B] o skončení péče o děti si vysvětluje tím, že když s nimi bydlela [Svědkyň E], tak to zvládali, ale když najednou odešla, tak o ně péči sám nezvládal. Komunikovala se školkou, kde si stěžovali na to, že [Poškozený A] do školky nechodí. [Poškozený B] měl problémy se spaním. [Poškozený A] odpovídal vývojově svým vrstevníkům, [Poškozený B] byl opožděnější, moc nemluvil a nebyl samostatný.
17. Svědkyně **[Svědkyň E]** uvedla, že předtím žila s partnerem vietnamského původu v xxx. Měl jí v opatrovnictví, kvůli jejím problémům, má opatrovníka přes finance a papíry. Když její partner zemřel, tak si neměl kdo vzít její děti. Proto zvolila bratra. Její bývalý manžel před smrtí už nebyl schopen se o děti starat. Než šly děti k bratrovi do péče, měla je měsíc v péči ona, v té době jí pomáhala charita. Otec dětí jí mlátil, ale děti nemlátil. Stávalo se to

zhruba třikrát do měsíce. [Poškozený A] tou dobou byly tři roky, [Poškozený B] byly dva roky. Když jí bývalý manžel mlátil, tak kluci byli v pokojíčku a pak přiběhli, incidentu nebyli přítomni. Jednou se stalo, že přiběhli a slyšeli její křik. Mláčení netrvalo dlouho, uběhl měsíc, odstěhovali se, on měl xxx xxx, xxx a zemřel. Nezaznamenala, že by chlapci měli problém s přijímáním potravy, ale byli vybíraví. Sladkosti jedli, ale oběd jíst nechtěli. Když se společně odstěhovali do xxx na xxx, tak si tam přivedl [Obžalovaný A]. Jednou zaznamenala, že se [Poškozený B] počůral a [Obžalovaný A] mu dal na zadek. Lekla se a zavolala policii, která ale toto ohlášení neřešila. Incident přímo neviděla, ale slyšela [Poškozený B], jak plakal a [Obžalovaný A] jí řekl, že mu dal na zadek, protože se počůral. Na svého bratra nemá co říct. Chlapci se jí nesvěřovali, poté se odstěhovala do xxx s dcerou [nezletilá X], chlapce měl v péči její bratr. Když si kluky chtěla vzít, tak jí řekl, že si je nevezme, protože je měl v opatrovnictví. Když jim jednou volala přes Messenger, tak viděla [Poškozený A], že měl po tvářích modřiny, [Poškozený B] měl také něco. Nebylo to moc dlouhé povídání, kluků se ptala, jak se mají a oni hned začali brečet. Nestihli si ani nic říct. Ptala se bratra, co s dětmi dělá, řekl jí, že je nechávají spát na schodech na patře a že furt padají ze schodů. Na Xxx s nimi bydlela asi dva měsíce. [Obžalovaný A] tam měl osobní věci, stýkali se s jejím bratrem venku, občas tam přespál, s klukama tam nikdy sám nezůstal. O děti na Xxx pečovali, chodili s nimi ven a chodili do školky. Problémy s koupáním nebyl. Čištění zubů bylo problematické kvůli jejímu bývalému manželovi, zuby byly zanedbané od bývalého manžela. Vše se začalo dít, až když se odstěhovala. Odstěhovala se kvůli sousedovi, který jí jednou škrtl kvůli tomu, že děti zlobily, často pobíhaly po bytě. Kvůli problémům se sousedem se odstěhoval i její bratr s dětmi, báli se ho, nechtěli ani chodit ven. Stěhovali se narychlo, souseda se každý bál. Chování souseda vnímala jako šikanu, v době, kdy tam ještě nebydlela, měl soused napadnout [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B] baseballovou pálkou. Když viděla pomláceného [Poškozený A], tak na ně volala druhý den sociálku, paní [Svědkyňe D] ze xxx. Ta tam někoho poslala, provedli šetření a poté se jí ozvala, co se všechno stalo. To už bylo na [Adresa A]. Na [Adresa A] vůbec nebydlela, kluky viděla pouze přes Messenger, byt na [Adresa A] byl malý. Když si volali přes Messenger, tak jí [Obžalovaný B] řekl, ať tam nejedí, protože nemá kluky v péči, tak mu řekla, že druhý den pošle sociálku. Když byli na [Adresa A], tak měla s klukama jeden videohovor. Ptala se chlapců, co se stalo, ale nic jí neřekli, [Obžalovaný B] si vzal hned telefon k sobě a řekl jí, že padají ze schodů. Když s nimi telefonovala, zdáli se jí smutnější. Fyzicky kluky neviděla. Kromě jednoho hovoru s nimi nebyla v kontaktu. [Obžalovaný B] jí řekl, že děti byly s [Obžalovaným A] jeden den samy, protože si šel pro barvu na vybělení pokoje, a že údajně se to mělo stát, když byly děti s [Obžalovaným A] samy. Dále jí řekl, že se chlapci [Obžalovaný A] bojí, měl na ně být přísnější, zvyšoval na ně hlas. Když nebyly uklizené hračky v pokoji tenkrát ještě na Xxx, tak zvýšil hlas. Nepovažuje své děti za nemotorné, ale zlobili a vztekali se. Když s nimi žila, tak žádné modřiny nezaznamenala. [Obžalovaný B] vždycky klukům říkal, že přijde [Obžalovaný A] a oni z toho byli vyřízení. [Obžalovaný B] jí průběžně o zdravotním stavu chlapců neinformoval, to až poté, co jí to řekla paní [Svědkyňe D]. [Obžalovaný B] jí nic neříkal, neví, jaký měli s dětmi program. Na [Adresa A] i na Xxx s nimi bydlel i velký černý pes, byl velký asi po kolena. Na Xxx byl pes v pohodě. Byl to pes [Obžalovaný B], povely zvládal, poslouchal, nepřišel jí agresivní. [Obžalovaný B] psal chtěl, byl z Bazoše. [Obžalovaný B] jí řekl, že měl pes jednou kluky zranit. Kluci se psa nebáli, jen si s ním hráli. [Obžalovaný B] neměl s dětmi zkušenosti, nikdy žádné neměl, starání mu moc nešlo, sice se snažil, ale nešlo mu to. Když měla kluky v péči ona, tak jejich zvladatelnost nebyla dobrá, ale šlo to. Když šli do obchodu, tak neposlouchali. Kluci jí někdy lhali ohledně hraček. Přišli jí opožděnější ve vývinu. To, co běžné dítě umí ve dvou letech, oni uměli ve třech. Když měl kluky v péči její bývalý manžel, tak jim zuby nečistil. Byl na ně přísnější, zuby měli zkažené. Kluci měli mezi sebou hezký vztah, neprali se spolu. Do školky nejspíš nechodili, ptala se vlastníka domu na [Adresa A]

pana [Osoba E] a ten jí řekl, že je nikdy neviděl chodit ven. Na [Adresa B] nemohli být chlupci přítomni sexuálnímu kontaktu dospělých osob. Aktuálně není s chlupci v kontaktu, protože si to pěstounka nepřaje. Komunikovala s nimi, když byli v přechodné pěstounské péči u paní [Svědčyně A]. Ta jí říkala, že si stěžují na [Obžalovaný A] a že jim ubližoval. O [Obžalovaný B] nic takového neříkali. [Obžalovaný B] se jí neozývá a o trestní věci s ním nekomunikovala, s [Obžalovaným A] také o trestní věci nekomunikovala, neříkal jí, jak má vypovídat. [Obžalovaný A] jí dříve půjčoval peníze, to ještě bydleli na Xxx, tak šel a koupil jídlo a dětem hračky. Jména [Svědka F] a [Svědka G] jí nic neříkají, [Svědka F] však poznala, když vstoupil do jednací síně, ale jeho jméno nezná. Seznámila se s ním přes [Obžalovaný B], který jí ho představil jako svého kamaráda. Nyní má dvouletého syna, kterého má v péči, její zdravotní stav se zlepšil.

18. Svědkyně [Svědčyně E] v přípravném řízení konkrétněji uvedla, že jí [Obžalovaný B] říkal, že kluci tahají psa za uši a že pes je na ně agresivní. Ale neví o tom, že by pes kluky pokousal. Když s nimi ještě žila, tak se pes choval normálně a klukům nikdy neublížil. Je to křížený husky s vlčákem.
19. Svědek **[Svědka F]** uvedl, že pracuje od pondělí do pátku, většinu času tráví v práci a vracel se domů až večer, což už tam byli [Obžalovaný A] s [Obžalovaný B]. [Obžalovaný B] s [Obžalovaným A] měli problém v minulém bytě se sousedy, a tak je ubytoval, protože se sám chtěl stěhovat. Sousedi si údajně měli stěžovat na děti a [Obžalovaný A] se se sousedem popral. Do práce odcházel v sedm ráno, domů se vracel někdy v 17 hodin, někdy v 19 hodin. Když přišel, tak tam byl [Obžalovaný A]. Když se vracel z práce, tak děti už většinou ležely. Viděl je tak třikrát nebo čtyřikrát, když ještě neležely a nespaly. Nikdy žádné závadové chování [Obžalovaný B] a [Obžalovaný A] vůči klukům neviděl. Byl to malý byt, s [Svědka G] spali nahoře na patře a dole spali [Obžalovaný A], [Obžalovaný B] a děti. Nebyl doma každý večer, víkendy trávil u kamarádů, bylo to nepříjemné bydlet v tolika lidech. Děti spaly dole na gauči, gauč měl malý úložný prostor, do kterého se vešly sotva dvě deky, rozměry zhruba 60 cm x 60 cm x 15 cm. V bytě byla jedna skříň na chodbě. Bylo tam elektrické topení – přímotop, zapojovalo se do zdi, mělo kolečka. Bylo hodně roztopené, mohlo tak způsobit spáleninu, ale do extrému se tam netopilo. V bytě byla teplota zhruba 23 stupňů. V bytě často přespával i [Obžalovaný A], skoro každý den. Když v bytě nebyli, tak údajně spaly děti nahoře. Nezaznamenal nevhodné xxx xxx [Obžalovaný B] a [Obžalovaný A], kterému by mohly být děti přítomny. Děti koupal převážně [Obžalovaný B], hygieně nebyl přítomen, vracel se, když děti už spaly. U většího chlapce viděl jednu modřinu na uchu, což mu bylo ze strany [Obžalovaný B] vysvětlováno tím, že spadl z patra. Modřinu zaznamenal asi čtyři dny před tím, než se odstěhoval. Ptal se na vznik modřiny, protože měl podezření, že něco není v pořádku. Jeho podezření pramenilo z toho, že děti neměly rády [Obžalovaný A], bály se ho, jenom když už volal, tak proto se ptal [Obžalovaný B], jak se jim to stalo. [Obžalovaný B] vždy řekl, že to udělal pes, což bylo s tou nohou, nebo že spadli z patra, to řekl [Obžalovaný B] takto [Obžalovaný A]. V domácnosti byl týden, maximálně deset dní. Dalších modřin si nevšiml, akorát větší z chlapců kulhal, což mu opět bylo vysvětlováno tím, že [Obžalovaný A] říkal [Obžalovaný B], že na něj skočil pes a on spadl, děti mu k tomu nic neříkaly. Toho si všiml, když tam byl na návštěvě, to bylo asi týden nebo dva týdny po tom, co se odstěhoval. Jiné modřiny ani podlitiny neviděl. Byl tam s nimi i pes, byl agresivní, vyjel několikrát i po [Obžalovaný B], jednou hodně a pokousal ho, ale krev mu netekla. Pes nikoho neposlouchal, na povely nereagoval. Majitelem psa byl [Obžalovaný A] i [Obžalovaný B]. Občas pes vyjížděl i po dětech, protože ho tahaly za ocas. Ale neviděl, že by pes děti kousl, děti se ho nebály. Tělo psa bylo vysoké zhruba ke kolenům. [Obžalovaný B] péči o kluky nezvládal, děti byly zanedbané, neuměly mluvit, vařil jim, občas [Obžalovaný B] kupovali jídlo. V lednici moc jídla nebylo. Většinou se vařilo z toho, co se nakoupilo ten den. Nemyslí si, že by

[Obžalovaný B] pravidelně nakupoval, aby mohl vařit. [Obžalovaný B] si stěžoval, že péči o děti nezvládá, ale řekl mu, že děti jsou jediné, co drží [Obžalovaný B] a [Obžalovaný A] pohromadě. [Obžalovaný A] tam byl často, ale děti ho moc rády neměly, když volal, tak říkaly, že ho tam nechtějí a brečely. Před nimi se ale [Obžalovaný A] k dětem choval v pohodě. Před [Obžalovaným A] byly děti zamlklé, myslí, že se ho bály. Strach z [Obžalovaný A] měly už od začátku, co se nastěhovali. Neví, jestli chodili kluci do školky, protože opouštěl byt v ranních hodinách, ale [Obžalovaný B] tvrdil, že ano. [Obžalovaný B] ho nikdy nežádal o to, aby odvedl děti do školky. Kluci mu přišli trochu opoždění, moc nemluvili, celkově se chovali jinak než ostatní děti stejného věku. [Obžalovaný B] měli rádi, nebáli se ho, nebylo to jako s [Obžalovaným A], v jeho přítomnosti byli zamlklí. Když tam byl na návštěvě poté, co se odstěhoval, tak děti spaly nahoře na patře. Chlapec se zraněnou nohou v té době kulhal, stěžoval si. [Obžalovaný B] řekl, že s ním byl u lékaře, ale že ho neošetřil, protože neměl kartičku pojišťovny. [Obžalovaný B] do práce nechodil, vše platil [Obžalovaný A]. On sám nebyl s klukama nikdy o samotě, [Svědék G] je také sám nehlídal, chodil domů ještě později než on. Vztah měly mezi sebou děti normální sourozenecký, nic si mezi sebou nedělaly. Nikdy neviděl žádný xxx xxx mezi [Obžalovaným A] a [Obžalovaný B]. Děti asi měly svoje kartáčky na zuby, ale nebyly to vyložené dětské kartáčky, byly tam dohromady čtyři kartáčky, jeho, [Svědék G], [Obžalovaný B] a ještě jeden. Když volala matka dětí, tak byly pozitivní, chtěly ji vidět. Volala tak třikrát do týdne. Byl to opak toho, když volal [Obžalovaný A]. Děti tam měly hračky, [Obžalovaný B] říkal, že jim je dovezl ODSPOD společně s jídlem. Nezaznamenal, že by byly hračky zničené. Nikdy neviděl, že by děti chodily ven. Nevšiml si zranění, která jsou zachycená na fotografiích ve spisu. Děti si hrály nahoře na patře, neměly problém tam vylézt. U [Obžalovaný B] i u [Obžalovaný A] viděl v rámci výchovného působení pouze zvýšení hlasu. Chlapci na to nereagovali pozitivně, napoprvé neposlechli, ale pak ano. Se [Svědék G] byli kamarádi. [Svědék G] se odstěhoval chvíli po něm, taky tam nebyl moc dlouho. Nájem na [Adresa A] platil za [Obžalovaný B] [Obžalovaný A]. On sám zaplatil část z toho, co tam ještě byl. [Obžalovaný B] s dětmi se nastěhovali na konci listopadu a on se začátkem prosince stěhoval pryč, v bytě spolu žili zhruba deset až čtrnáct dnů. Je si tím takto jistý, na konci listopadu přepisovali energii. S [Obžalovaným A] a s [Obžalovaný B] v kontaktu není. [Obžalovaný B] ho prosil, aby u soudu vypovídal, ale neříkal mu jak.

20. Svědek **[Svědék G]** uvedl, že se nastěhoval do xxx, kde bydlel se [Svědék F], kterého už znal déle. Začal pracovat od listopadu 2019 a začal si proto shánět i bydlení, které si našel do poloviny prosince. To byla doba, kdy se k nim nastěhoval [Obžalovaný B] s dětmi a se psem. V bytě byl tedy s nimi přes týden. V bytě byl minimálně, protože pracoval „dvanáctky“ na dlouhý a krátký týden, takže v bytě trávil minimální čas. Měl tam pouze odložené věci a přespával tam. [Obžalovaný A] viděl maximálně dvakrát, neviděl žádné závadové chování z jeho strany, a to ani u [Obžalovaný B]. Děti někdy zlobily, ale nikdy ho neviděl je bít. Chlapci přespávali na rozloženém gauči. On spal na patře. [Obžalovaný A] viděl v bytě pouze jednou, ale neví, jestli tam i přespal. Nebyl to příjemná situace bydlet v takovém bytě s dalšími lidmi, takže se snažil tam trávit co nejméně času. Nikdy neviděl nevhodné xxx xxx mezi [Obžalovaným A] a [Obžalovaný B]. Jednou byl s dětmi sám, tak se jim snažil pustit pohádku, bylo to jedno dopoledne na pár hodin. Modřin si u chlapců nevšiml, ale jeden z chlapců kulhal, tehdy si mysleli, že spadnul ze schodů, které vedly na patro a byly strmé, nebo že mu něco udělal pes. Kulhání chlapce řešil s [Obžalovaný B] a se [Svědék F]. Chlapec chodil s kulhající nohou, ale nic neříkal. Vybavuje si i odřeninu na tváři. Pes byl ještě štěně, ale poměrně velké, děti si s ním chtěly hrát, mohlo se stát, že do nich pes strčil. Nezažil, že by byl pes agresivní. Pes nebyl vycvičený a byl problémový a zlobil. Nemyslí si, že by pes dokázal uposlechnout rozkaz, když by ho někdo na někoho pošťval. Chlapci se s ním moc nebavili. [Obžalovaný B] se snažil o chlapce pečovat, ale nezvládal to. [Obžalovaný B] se snažil chlapcům k jídlu kupovat jogurty. V lednici byly

jogurty, šunka, ale žádné maso, zelenina nebo jiné věci na vaření. Byt byl malý a nedalo se tam moc vařit. V bytě byl přímotop a rozkládací gauč. V bytě byl někdy i přes den, tuší, že děti chodily do školky málo. Byl v bytě zhruba třikrát přes den, když tam byly i děti, ve školce nebyly. [Obžalovaný B] ho nikdy nepožádal, aby je doprovodil do školky. Děti měly v bytě hračky. [Obžalovaný B] to měl s prací komplikované, asi ji i střídal, pak nepracoval. [Obžalovaný A] viděl v bytě pouze jednou dopoledne, netuší, jak často tam chodil. Neviděl, že by [Obžalovaný A] v bytě přespával. [Obžalovaný A] se k chlapcům choval neutrálně, chlapci od něj byli odtažití. Když se řeklo [Obžalovaný A] jméno, tak byli chlapci vystrašení, [Obžalovaný B] to věděl, že mají z [Obžalovaný A] strach. Nikdy mu ale neřekli, že by jim [Obžalovaný A] ubližoval, nebyl přítomen tomu, že by byl na ně [Obžalovaný A] zlý. Když byli chlapci odebráni sociálkou, tak už v bytě nežil. Když bydleli v bytě, tak spali se [Svědék F] nahoře na patře a chlapci spali dole. [Obžalovaný B] se snažil se dětem věnovat, hrát si s nimi a povídat si, žádnou konkrétní činnost si ale nevybaví. Ven moc nechodili. Chlapci měli mezi sebou normální sourozenecký vztah. Z bytu nejdříve odešel on a pár týdnů po něm i [Svědék F]. [Obžalovaný B] s [Obžalovaným A] měli spolu partnerský vztah, ale nebylo to mezi nimi asi dobré, často se hádali. Pamatuje si odřeninu na nose, tam měl chlapec jizvičku, jiné modřiny neviděl, protože děti nepřevlíkal, neviděl je nahé.

21. Svědek [Svědék G] v přípravném řízení konkrétněji uvedl, že se [Obžalovaný A] k dětem choval před ním neutrálně, ale bály se ho. Když se řeklo jeho jméno, tak děti začaly být vystrašené. Říkaly, aby k nim nejezdil. [Obžalovaný B] se jich ptal, proč nechtějí, aby nejezdil, ale nic mu neřekly. Vysloveně neřekly, že se ho bojí, ale bylo na nich vidět, že mají strach. Chlapec kulhal více dní, bylo vidět, že ho noha bolí, ale neví, jestli si stěžoval na bolest. Měl na tváři i nějakou odřeninu, ale neví, který z nich to byl.
22. Svědkyně **[Svědčyně H]** uvedla, že chlapci jí byli svěřeni asi koncem xxx. [Poškozený B] bylo 5, [Poškozený A] 6 let. [Poškozený B] nemluvil, vydával jen skřeky, začali s logopedií, aby vůbec věděla, co po ní chce. Oba chlapci byli uzavření a ze začátku velmi málo komunikativní. Oba chlapci mají na hlavě obrovské boule. Měli velmi špatný chrup, řeší zubaře. [Poškozený A] neměl jak jíst, měl málo zubů. Neměli žádné hygienické návyky. [Poškozený B] měl zlomenou dolní končetinu, bude muset nosit nějaké ortopedické vložky, špatně našlapuje. [Poškozený B] se nenechal obejmout, vždy zkoprněl, ale postupem času se to zlepšilo. Velice jí pomohl její pes. Kluci se ze začátku psa báli, protože prý měl i strejda psa. Neuměli si pořádně vyčistit zuby. U [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B] neměli kartáček. Když kluky přebrala, měli velké modřiny, livance na nohách, teď ty boule na hlavě. [Poškozený B] nemůže spát, řeší se to xxx a xxx. Chystá se i s kluky ke xxx xxx [Osoba F] a k dětské xxx [Osoba G]. K xxx začali chodit únor nebo březen xxx. U xxx byla první schůzka na podzim xxx, zatím tam chodí sama, pak na to naváže i s kluky. [Poškozený A] udělal velký pokrok. U [Poškozený B] je to špatný, hodně se stydí a je často myšlenkami někde jinde, neví, jestli jí rozumí, co po něm chce. V květnu xxx zemřel klukům otec, který je měl v péči, matka se o ně pro svou xxx nemohla starat. A do péče je dostal bratr jejich matky, [Obžalovaný B]. Oba jsou z dětského domova. [Obžalovaný B] žil s přítelem [Obžalovaný A] a když zemřel otec kluků, tak se nastěhovali k matce. Po smrti otce se o chlapce staral [Obžalovaný B] [Obžalovaný A]. V prosinci xxx byli oba chlapci odejmuti strýci [Obžalovaný B] a do péče je dostala na krátkou dobu paní [Svědčyně A]. Svědkyně se o dětech dozvěděla a začala se o ně zajímat, v srpnu xxx je dostala do pěstounské péče a od xxx je i jejich poručník. Kluci neměli žádné hračky, nebyl tam žádný citový vztah, s matkou seděli pořád doma, k ní nemají žádný vztah, odmítají s ní telefonovat. Při posledním telefonátu s matkou s ní odmítali mluvit, utíkali a říkali, že s ní nechtějí mluvit. O svém otci mluví, když vyjdou hvězdičky, tak kluci říkají, že tam nahoře je tatínek. Na začátku, když kluky ukládala, tak když se k [Poškozený B] přiblížila, že ho přikryje, tak na ni [Poškozený B] vytřeštil oči a řekl „ale nepůjdeš si na mě teto lehnout, nebudeš se mnou nic dělat?“.

Když to [Poškozený A] uslyšel, tak se posadili a pomalu z nich začalo lézt, co se u nich odehrávalo. Kluci se ze začátku báli jít do vany a nechat se sprchovat. Prý je [Obžalovaný B] [Obžalovaný A] sprchovali studenou nebo moc teplou vodou. Schovávali si před ní xxx, když jim je potřebovala umýt. Řekli, xxx [Obžalovaný A] [Obžalovaný B] xxx. Následně uvedli, že i když byli v posteli. Kluci žádný problém xxx nemají a neměli. Nyní se [Poškozený A] už koupe sám a u [Poškozený B] jen asistuje, aby nebylo mokro v koupelně. Když šli kluci spát, tak se prý oba pánové xxx a xxx xxx xxx, kluci se snažili utéct, což se jim nepovedlo a [Obžalovaný A] [Obžalovaný B] si je přitáhli a „xxx“. Snad jim měli xxx xxx xxx. [Poškozený B] s [Poškozený A] říkali, že to bylo hodně často. S [Poškozený B] je komunikace už jakž takž na normální úrovni, jen když narazí na nějaký problém, tak se lekne, zarazí, a to jsou ty momenty, kdy ji nevnímá a ona ho musí vzít za ruku a říct, tak jdeme. Při koupání načapala [Poškozený A], xxx xxx xxx xxx [Poškozený B] xxx xxx. Kluci jí řekli, že když byli s [Obžalovaným B] a [Obžalovaným A], tak si sedl strýc [Obžalovaný B] na pohovku a měl v ruce mobil. Pak se kluci zarazili a více neuvedli. Kluci se jí svěřují spontánně a názorně jí to ukazovali. Myslí si, že by si tohle kluci nevymysleli. Kluci o tom nechtěli ze začátku mluvit, ale ona je neústupná. Když to řekli, tak [Poškozený A] řekl „ufff..., už v tom nejsem sám“. Pak to byly slovní nářážky typu „xxx, xxx, xxxi, jdi do xxx“, pak třeba kluky chytili, hodili na do gauč, na zem, škrtili je, to hlavně ten [Obžalovaný A]. Pak jim snad měl i říct, že mají rozbít okno a spadnout dolů. Tyto nadávky se měli odehrávat v době, kdy se [Obžalovaný A] [Obžalovaný B] sestěhovali s matkou kluků, takže matka o tom musela vědět. Poté, co mamince odebrali miminko, tak kluci chtěli mluvit s maminkou a ta jim řekla, že jim nemůže pomoci. Kluci nechtějí komunikovat ani se sestrou, protože matka je nezachránila a jejich sestru ano. To, že bití kluků bylo asi na denním pořádku, se projevuje ještě teď, kdy kluci pokaždé, když něco udělají, čekají ránu. To snad mělo pokračovat i u předchozích pěstounů u [Svědčyně A] a [Svědka B], kteří nezajistili xxx pomoc a kluky pan [Svědka B] zastrášoval a fyzicky je trestal. Kluci dostávali nářez, třeba i vařečkou. Bylo tam i zastrášování, klekání, strašidla, že půjdou spát jinam. Třeba je vyhodili na celý den ven a nechtěli je pustit domů. Jediný, co je teď od kluků slyšet, že chtějí xxx [Obžalovaný A] s [Obžalovaný B], jejich hry končí většinou slovy „já xxx xxx“. To je cíleno právě na [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B]. Už i přestávají přemýšlet o pomstě kvůli jídlu, kdy kluci byli i hladový, byla to samá čočková polévka, suché špagety s kečupem a když byli kluci hodní, tak i párek v rohlíku. Kluci se mezi sebou neperou, mají k sobě pevný vztah, nikdy se nepohádali. [Poškozený A] pochopil, že není táta [Poškozený B]. [Poškozený A] jde od září do školy a [Poškozený B] jde příští rok, oba chlapci měli odklad. K strejdovi cítí hlubokou nenávisť. S [Obžalovaný A] je to samé, možná to je ještě horší. První pěstounka nutila kluky mluvit s mámou a naučila kluky větu „já nevím“. Matka kluků jim nutila větu, že strejda [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B] za nic nemůže. Kluci říkali, že [Obžalovaný B] snad chodil do práce a staral se o ně [Obžalovaný A], ráno je vodil do školky a pak pro ně chodil. Na začátku od [Obžalovaný A] dostali velkou krabici hraček. Bydlel tam s nimi. S chlapci se bavila skoro každý večer. Třeba jí bylo divný, proč [Poškozený A] leží s xxx xxx a jednou u toho [Poškozený A] na [Poškozený B] mluvil „xxx xxx xxx xxx“. Kluků se pořád ptala, aby to z nich dostala a policistce dala ke spisu sepsaný životopis, kde vše uvedla. Když se o trestní věci něco dozví, klukům o tom řekne. Kluci se sami ptají, kde je [Obžalovaný A] [Obžalovaný B], protože mají strach, aby se neobjevili. Kluci se mezi sebou neperou, jen si vynadají a nemají sklony ke konfabulacím, věří jim.

23. Znalkyně **MUDr. Petra Uhlíková** ohledně poškozeného [Poškozený B] uvedla, že u něj zjistili xxx xxx xxx, která v době vyšetření už odeznívala. Xxx xxx xxx xxx, nebyl tedy schopen komunikovat k tématu zážitků, kterých se vyšetřování týká, bylo patrné vytěsnění nebo potlačení. Nebyl schopen k tomu mluvit a byl patrný větší neklid, když kladli otázky, které se toho týkají. Kromě xxx xxx dle předchozího znaleckého posudku a dle zpráv pediatriů byl zjištěn xxx xxx, hodnotí ho jako dítě se xxx xxx. Nejedná se o xxx xxx, je to

sociálně pediatrický popis situace dítěte a následku situace. Chlapce vyšetřovaly s kolegyní Měchovou, psychiatrické vyšetření spočívá ve sledování pacienta, interakce u dětí a semistrukturovaný rozhovor formou hry. Bavil se s nimi pouze o neutrálních tématech, o hračkách. Jinak říkal „nevím“ nebo mlčel, na většinu otázek neodpověděl. Byl neklidný, snažil se odejít z místnosti, když o tématu mluvili. Měly k dispozici výpovědi svědků a CD s nahrávkou chlapců, což je pro ně dostatečné. Jiné trauma, které by vedlo k fyzickým zraněním, nezjistily. Více jim to popsal starší bratr, který o tom mluvil, vyjadřoval se i k mladšímu bratrovi. [Poškozený A] dokázal věrohodně popsat, co se dělo. Uvedl konkrétní věci, jako „ted' nemám starosti, předtím, jak nám ubližovali, tak nás sprchovali horkou a ledovou vodou, plakal, protože to bolelo“. Na neutrální otázku, z čeho má strach, uvedl, že měl strach z vody. V chování [Poškozený B] bylo zjištěno xxx, pěstounka uvedla, že se mlátil pěstmi a škrábal na rukou, když mluvil o minulosti. Byl vystaven ztrátě důvěry v pečující osobu, což podle nové klasifikace splňuje kritéria komplexní xxx xxx xxx, která je způsobována pečující osobou a je způsobena opakovanými incidenty. U dítěte kromě samotných traumat dochází i k narušení bazální důvěry k pečujícím osobám, což dlouhodobě snižuje jejich sebedůvěru a narušuje vývoj osobnosti. Plný následek se projeví až během vývoje. V rámci vyšetření nezjistily naučené věty, jinak by děti opakovaly to samé. Odpovědi dětí se liší, což svědčí o tom, že je nikdo nenavádí, nemají to naučené. Naučené děti opakuji věci pořád dokola, ale u nich se to liší. Pokud [Poškozený B] tvrdil, že s nohou nebyl v nemocnici, je otázkou, zda ví, co je nemocnice a zda nehodnotí bezprostřední ošetření. Oba sdílí, že mu bezprostředně po úrazu nikdo nepomohl.

24. Ohledně poškozeného [Poškozený A] znalkyně uvedla, že by z vyšetření nepoznali, zda docházelo k násilí před svěřením do péče obžalovaných. Poznalo by se to ze zpráv, neměli by modřiny. [Poškozený A] a [Poškozený B] jsou na sebe velmi fixovaní. Pokud [Poškozený A] v průběhu druhého setkání doplnil své sdělení ohledně xxx xxx, tak je to obvyklé. Když jsou děti ve známém prostředí, tak se svěří víc a už mají důvěru, ví, o čem budou mluvit, proto se dělají dva pohovory. Děti by neměly brečet, když se jim myjí vlasy a neměl by jim pravidelně téct šampon do očí tak, aby si to pamatovaly ještě za dva roky.
25. Často se manipulace dětí projevují tak, že řeknou, že to někdo říkal nebo je to identické s tím, co řekne osoba, která s nimi přišla. Při výslechu dětí se ale neprojevilo, že by je někdo manipuloval, jak mají vypovídat. Znájí anamnézu chlapců, ví, čím si prošli, ale nemělo by to mít vliv na závěry k událostem, které se odehrály v péči obžalovaných. Jejich vzpomínky a trauma se váží k prošetřované věci. Děti nemluvily o žádném traumatickém zážitku, který by se vázal k jejich matce nebo k jejich biologickému otci. Chlapci poté, co už byli v péči pěstounů, chodili k psychologce, byli na znaleckých posudcích, na výslechu, takže byli opakovaně se situací konfrontováni. Chlapci sami vážou traumatické vzpomínky k obviněným, je tedy téměř vyloučené, že by přenesli nějakou událost z raného dětství do současné doby a aplikovali jí oba v takovém množství vzpomínek na ně.
26. Znalkyně **PhDr. Simona Měchová, Ph.D.** ohledně poškozeného [Poškozený B] uvedla, že u něj byla přítomná xxx xxx xxx, což je reakce xxx xxxxxx. Na policii chlapec používal celé věty a jeho řeč byla srozumitelná, během znaleckého vyšetření během obou termínů odpovídal jen na vyzvání znalkyň jednoslovně a vyhýbal se citlivému tématu prožitých událostí, o kterých na policii vypovídal. Jeho vývoj je vážně narušený v důsledku nevhodného výchovného zacházení. Události jsou pro něj psychicky traumatizující. V dané době byl xxx xxx xxx. V době znaleckého vyšetření u něj dominovala xxx xxx xxx. Intelekt byl naměřen orientačně v pásmu nadprůměru a v dané době měl odklad školní docházky a poruchu výslovnosti. V době znaleckého vyšetření se projevila xxx xxx, xxx xxx xxx xxxxxx xxx xxx. Znovu prožíval události ve hře se starším bratrem a měl strach z vody, který se zmírnil v péči pěstounky. Jeho výpověď lze označit za věrohodnou, protože splňuje kritéria reálnosti. Nebyla u něj zjištěna žádná motivace ani kompetence podat účelovou, nebo

nepravdivou výpověď. Navádění také nebylo zjištěno. Ohledně věrohodnosti odkazuje na stranu 35 posudku, kde provedla forenzně psychologickou analýzu obsahu výpovědi chlapce, kterou učinil na policii. Chybí také očerňování obviněných, které se objevuje u krivých výpovědí. Poškozený [Poškozený B] naopak spontánně zmiňoval, že mu chutnaly kolínka s kečupem a že nohu mu nezlomil [Obžalovaný A], protože spadl na ulici, to uvedl ve výsledku. Neměl tedy tendenci obviňovat obžalované. Pokud však [Poškozený A] uvedl, že [Poškozený B] zlomil nohu [Obžalovaný A], neznamená to, že jsou nevěrohodní. Děti byly bity pravidelně, takže si mohly plést různé incidenty dohromady. Nemyslí si, že by chlapec lhal. Podle pěstounky se starším bratrem hraje hry, při které jsou oba obžalovaní ve vězení, což lze chápat jako potřebu chlapce znovu obnovit narušený pocit bezpečí a integrovat prožité události formou spontánní hry, což je u dětí časté, když prožijí trauma. Je důležité, aby si formou hry bezpečným způsobem trauma zpracovaly a znovu odžily. To vše svědčí tomu, že prožitky jsou reálné a nemá žádné pochybnosti o tom, že by si chlapec vymýšlel. To potvrzuje i chování během vyšetření, když se ho zeptaly na neutrální otázku, zda bydlel u strejdy, tak chlapec odpověděl „jo, já jdu čurat“, prudce vstal a rychle odcházel ke dveřím. Najednou chtěl jít na toaletu, když se chtěly bavit o citlivém tématu. Pokud by takové trauma neprožil, tak by takto nereagoval. Také chování chlapce, které popsala předchozí i současná pěstounka svědčí o xxx xxx xxx. Jeho schopnost vnímat prožívanou událost, správně si ji zapamatovat a reprodukovat byla v normě. Nebyl zjištěn sklon k patologickému lhaní. Nejbližší citovou vazbu měl chlapec vytvořenou ke své pěstounce, kterou považoval za svoji matku, a ke staršímu bratrovi [Poškozený A]. O citové deprivaci svědčí chybějící pouto k obviněným a k matce. Během přímých interakcí v rámci znaleckého zkoumání nebyly pozorovány žádné známky rivality nebo agresivního jednání mezi sourozenci. Obě děti si spolu hrály a chovaly se k sobě přátelským způsobem. Vztah nezletilého [Poškozený B] k obviněným je negativní v důsledku prožitých traumatizujících událostí. Biologickou matku si chlapec nepamatuje a nemá k ní vytvořené žádné citové pouto. Rychle se adaptoval na novou rodinu, touží mít osobu blízkou, což je pro něj pěstounka, kterou oslavuje jako matku. To je jasným odkladem toho, že s dítětem v péči obviněných nebylo dobře zacházeno, protože jinak by měl k nim vytvořenou citovou vazbu.

27. Ohledně poškozeného [Poškozený A] znalkyně uvedla, že jeho vývoj osobnosti xxx xxx xxxx xxx xxxx xxxx. Vyšetřované události jsou pro něj xxx xxx a v době znaleckého vyšetření byl v xxx xxx xxx, celkově má velmi dobré adaptační schopnosti, v kontaktu se jedná o milého přátelského chlapce, který je vztahově submisivní, dobře spolupracující, má přirozený respekt k autoritě, jeho intelekt je v pásmu nadprůměru. Ze znaleckého vyšetření vyplynuly projevy xxx xxx xxx, strach a obavy o mladšího bratra [Poškozený B], že mu nikdo neošetří zraněnou nohu smutek, poruchy xxx xxx xxx xxx xxx, měl strach z vody, který se zmírnil v péči pěstounky, a jako svůj nejhorší zážitek v životě chlapec označil koupání studenou a vařící vodou, protože ho to strašně bolelo. Bolest pro něj musela být nesnesitelná, když si to pamatuje po tak dlouhé době. Jeho schopnost správně vnímat prožívanou událost, toto si zapamatovat a reprodukovat, byla zjištěna v normě, nebyl zjištěn žádný sklon k patologickému lhaní. Nebyla zjištěna žádná motivace ani kompetence chlapce podat nepravdivou výpověď, jeho výpověď splňuje kritéria reálnosti a lze ji tak označit za věrohodnou. Také chování chlapce popsané přechodnou pěstounkou a současnou pěstounkou svědčí xxx xxxx xxx xxx. Známky manipulace nebo ovlivňování a zastrašování dospělou osobou v souvislosti s vyšetřovanou trestnou věcí nebyly zjištěny. Nejbližší citovou vazbu měl chlapec vytvořenou ke své pěstounce, paní [Svědce H], kterou vnitřně přijal za svou matku, její rodinu vnímá, jakou svou rodinu, velmi blízkou citovou vazbu má [Poškozený A] k mladšímu bratrovi [Poškozený B], se kterým si rád hraje a považuje ho za nejlepšího kamaráda na světě. Během přímých interakcí nebyly sledovány žádné známky rivality nebo agresivního jednání mezi sourozenci. Vztah [Poškozený A]

k oběma obviněným je negativní, a to v důsledku prožitých traumatických událostí, k biologické matce nemá vytvořenou žádnou citovou vazbu, je pro něj cizí, nechce se s ní vidat. Předškolní děti nejsou schopny určit přesné časy a pokud dítě řekne každý den, tak tím myslí velmi často.

28. Chlapci neměli v době vyšetření citovou vazbu k matce, s matkou se nevidali a nechtěli se s ní vidat. Není to neobvyklé, protože pojali za matku svoji pěstounku. Je to součást ochrany, citu dětí a obvyklá reakce. Zvláště pokud je matka schizofrenička a nemůže poskytnout dětem to, co potřebují. Ke své pěstounce přilnuli a považují ji nyní za svoji matku, proto došlo ke zlomu a nyní jsou vůči své biologické matce odměřeni. Dle zprávy xxx [Osoba G] se chlapci spontánně na podzim 2021 o traumatických zážitcích zmínili, kdy si na události sami vzpomněli a popisovali, co se dělo v péči obviněných, nyní o tom mluvit nechtěli. Psycholožka téma aktivně neotvírala, protože se řídila potřebami dětí. Děti si péči biologických rodičů nepamatují, byly nízkého věku.
29. Znalec **MUDr. Ivan Procházka** uvedl, že setrvává na svých závěrech uvedených ve znaleckém posudku, ve kterém posuzoval poranění poškozených [Poškozený A] a [Poškozený B]. Při zpracování vycházel ze spisového materiálu a zdravotnické dokumentace. U [Poškozený A] byly z úrazových změn zjištěny vícečetné úrazové změny, jednalo se o starší odbarvující se krevní výron na horním víčku vlevo, dále oděrku u kořene nosu do jednoho centimetru a u levé nosní dírky, dále krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní, starší čárkovitá oděrka na krku vpravo, krevní výron pod levou klíční a starší krevní výrony nad pravou lopatkou, na pravé hýždí a na levém koleni. Veškerá tato poranění byla povrchní, nepostihovala hlubší struktury ani skelet uvedených oblastí. Byla tam relativně čerstvá poranění, jednalo se o oděrku u kořene nosu, oděrku u levé nosní dírky, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní a krevní výron pod levou klíční kostí. Tyto úrazové změny vznikly zhruba hodiny až desítky hodin před jejich zjištěním. K otázce mechanismu vzniku, co se týče oděrky u kořene nosu a u levé nosní dírky, tyto vznikly účinkem tupého násilí, které až střední intenzitou v tom srovnání malá – střední – velká a relativně menší plochou účinkovalo na místa jejich vzniku vzhledem k jejich, tedy u kořene nosu a levé nosní dírky nejspíše aktivně, tedy úderem nebo aktivním účinkem tupého předmětu. Krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní a pod levou klíční kostí bylo možno vysvětlit účinkem tupého násilí, které až střední intenzitou účinkovalo na místa jejich vzniku, a tedy nebylo možno rozhodnout, zda vznikla aktivně tedy úderem nějakým tupým předmětem, případně pasivně, tedy pádem, například při hře. Co se týče starších zranění, tedy odbarvující se krevní výron na horním víčku levého oka, čárkovitá lineární oděrka na krku vpravo, starší krevní výrony nad pravou lopatkou a na pravé hýždí a na levém koleni, tyto vznikly zhruba dny, maximálně do třech týdnů, protože tři týdny je obvyklá doba, kdy tyto úrazové změny charakteru krevních výronů, oděrek se hojí bez dalšího a už nejsou patrné. Jejich stáří je tedy do třech týdnů před jejich zjištěním. Mechanismem vzniku je tupé násilí, které účinkovalo střední intenzitou na místa jejich vzniku. U levého horního víčka v očníci, která je relativně dobře chráněná, lze předpokládat spíše aktivní úder relativně menší plochou do oblasti levé očnice. Oděrku na krku vpravo lze vysvětlit účinkem úzkého tupého předmětu, například, vzhledem k charakteru poranění, účinkem ruky. Krevní výrony nad pravou lopatkou, na pravé hýždí a na levém koleni mohly vzniknout jak aktivně, tedy údery, případně i pádem. Zranění v oblasti obličeje, krku a pod levou klíční kostí vznikla účinkem tupého násilí vedeného až střední intenzitou a vzhledem k místu jejich vzniku a jejich četnosti si uvedená poranění dítě nemohlo v celém rozsahu způsobit samo.
30. U [Poškozený B] byla poranění četnější, z nejzávažnějších úrazových změn byla zjištěna starší, tedy již hojící se zlomenina v horní části levé kosti holenní, jednalo se o takzvanou spirální zlomeninu, byla provázena nejistou chůzí, napadáním na končetinu. Dále byl zjištěn

starší krevní výron v měkkých pokrývkách lebních, takzvaný kefalhematom v temenní krajině hlavy vlevo, čili na temeni nahoře, dále starší oděrky v týlní krajině hlavy, čerstvé oděrky na nose, větší oděrka na bradě, plošný čerstvý krevní výron s otokem a pohmatovou citlivostí na levé tváři, četné krevní výrony různého stáří na čele bez bližší lokalizace, krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo, starší pruhovitý odbarvující se krevní výron v horní části levé hýždě, krevní výron na hřbetu pravé ruky, starší oděrky pod právním zevním kotníkem a xxx xxx xxx xxx, xxx xxx xxx xxx. xxx xxxx xxx xxx xxx. Čerstvá poranění byla v obličejí, tedy na nose, na bradě, krevní výron na levé tváři a krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo a na hřbetu pravé ruky. Tato poranění vznikla zhruba hodiny až desítky hodin před jejich zjištěním. Vznikla účinkem tupého násilí, které střední intenzitou účinkovalo na místa jejich vzniku, a to vzhledem k lokalizaci nejspíše aktivně, tedy úderem tupým předmětem, například pěstí ruky či jiným tupým předmětem. Krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo lze vysvětlit i pádem dítěte na vystupující tupý předmět, například část interiéru a podobně. Ostatní zjištěná a výše uvedená poranění, s xxx xxx xxx xxx. Spirální zlomenina horní části levé kosti holenní byla starší a vznikla účinkem tupého násilí, které velkou intenzitou, ve srovnání malá – střední – velká, účinkovalo torzí, tedy krutem. Jednalo se o spirální zlomeninu, tedy krutem došlo k prasknutí a ke vzniku takzvané spirální zlomeniny. Pád dítěte s nějakým dopadem na vystupující předmět z charakteru této zlomeniny nelze jako mechanismus vysvětlit, pád ze schodů tento typ zlomeniny také nevysvětluje. Spirální zlomeniny vznikají v okamžiku, kdy je fixována dolní část bérce a tělo se otáčí, třeba u dospělých lidí se zaklíní chodidlo v kolejnici a člověk padá, dojde ke krutu a dojde ke spirální zlomenině. U malých dětí je to možné tím, že se vezme za bérce a zakrouží se s ním. Obecně spirální zlomenina vzniká krutem bérce v podélné ose těla při fixované noze, plosce nohy, která je fixována, takže nemůže souběžně s tím točením sama i ta ploska nohy se točit, ta je fixovaná, točí se a vznikne ta spirální zlomenina. Může vzniknout i tak, že je dítě v běhu, šlápne nohou do fixační mezery a dojde k rotaci trupu a k pádu. V tomto případě se jednalo o úplnou spirální zlomeninu bez posunu úlomků. Zlomenina je bolestivá, což bylo zřejmé i při vyšetření, kdy na nohu napadal a měl problém s chůzí. Je možné, že se zraněním chodil po schodech, ale bolelo to. I laik pozná, že dítě reaguje bolestivě a že špatně chodí. Starší krevní výron v měkkých pokrývkách lebních, tedy na temeni, vzniknul účinkem tupého násilí, které působilo střední intenzitou na hlavu shora, tedy aktivně. Starší pruhovitý odbarvující se krevní výron v horní části levé hýždě vznikl účinkem užšího tupého předmětu, který působil střední intenzitou na oblast levé hýždě, nejspíše aktivním úderem užším tupým předmětem. A ostatní úrazové změny vznikly účinkem tupého násilí, které střední intenzitou účinkovalo na místa jejich vzniku, tedy nebylo možné určit, zda se jednalo o aktivní údery tupým předmětem, či šlo o například pády dítěte při hře. Xxx xxx xxx xxx xxx xx xxxxx xxx xxxxx. Typickým mechanismem jsou kopy nohou, údery pěstí či jiným tupým předmětem. U [Poškozený B] byla tedy poranění různého stáří, tupé násilí působilo opakovaně, opět nejméně v průběhu zhruba tří týdnů před jejich zjištěním. Xxx xxx xxx xxx xxx xxxc xxx xxx. xxx xxx xx xx xxxx xxx xxxx. A v oblasti levé dolní končetiny se jednalo o krut, tedy torzní mechanismus. Dítě si nemohlo v plném rozsahu úrazové změny způsobit samo. Zlomenina levé kosti holenní byla standardně léčena, nebyla s posunem úlomků, takže nemuselo dojít k repozici, ale byla fixována sádrou fixací, a to je obvykle v řádu tří týdnů s následnou krátkodobou rehabilitací a při nekomplikovaném hojení se zhojí dobře. Při jejím zjištění byly známky tzv. perostálního svalku, tedy že už se hojila. Čtyřleté dítě není schopné vyvinout násilí střední intenzity, xxx xxx xx xxx xxx. Ale například u drobné oděrky na krku účinkem nehtu, to by mohlo způsobit i dítě. U chlapců nenašel žádná zranění, která by nasvědčovala tomu, že by byli pokoušáni psem. Z obecně lékařského hlediska bez bližší specializace lze říct, že péče o děti nebyla vhodná. Drobnější poranění mohlo způsobit i dítě, ale ta vážnější nikoliv.

31. Znalce **MUDr. Markéta Kulvajtová** uvedla, že dne 5. 4. 2022 vypracovala znalecký posudek za účelem odškodnění bolesti neboli bodové ohodnocení poranění u poškozených [Poškozený A] a [Poškozený B]. Vycházela ze znaleckého posudku, který se věnoval poranění, znalce MUDr. Ivana Procházky. Z tohoto posudku vytáhla závěry, tedy poranění, která pouze bodově ohodnotila. Hodnotila pouze bolestné, tedy pouze bodové ohodnocení poranění. Použila metodiku Nejvyššího soudu. Je znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, takže druhy zranění hodnotí běžně. U poškozeného [Poškozený B] došla k závěru, že se jedná o úplnou zlomeninu. Jednalo se o spirální zlomeninu, tedy ve zkrutu, kdy dochází k puklině po celém obvodu, takže z názvu diagnózy vycházela, a to i vzhledem k tomu, že došlo ke špatnému srůstu, který měl za následek kulhání. Rentgenový snímek neviděla, vycházela pouze z diagnózy. Neúplná zlomenina znamená puklina či prasklina. Jakmile dojde ke špatnému srůstu, jedná se o zlomeninu úplnou, v tomto případě došlo k pohybu úlomků a k následnému špatnému srůstu. Bez dislokace znamená, že nedošlo k osovému vychýlení, to je, že by kost šla vedle sebe. Tupá poranění se dají podle závažnosti rozdělit na oděrku s nejmenší závažností, závažnější je krevní výron a nejzávažnější z povrchových je tržná rána. Na základě popisu pak přiřazuje body. Když je to oděrka, tak to dá jako povrchové poranění. Pokud je to krevní výron určitého rozsahu, v měkkých pokrývkách lebních, byl viděn na rentgenu, tak to označuje jako ránu. Na základě popisu přiřazuje co nejpodobnější, není možné mít výčet jednotlivých poranění uvedených v rámci metodiky. Kód S008, který shrnuje několik poranění dohromady, nemohla použít, protože je to mnohočetná povrchní poranění hlavy. Zde nešlo použít povrchní poranění, byl to krevní výron v měkkých pokrývkách lebních, v podkoží, šel až k lebce.
32. K osobě nezletilého poškozeného [Poškozený B] byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská a dorostová psychiatrie a psychiatrie dospělých a z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace dětská a dospělá psychologie znalkyněmi MUDr. Petrou Uhlíkovou a PhDr. Simonou Měchovou, Ph.D. Znalce uvedly, že aktuálně je u nezletilého [Poškozený B] přítomna xxx xxx xxx. Soužití s obžalovanými si aktuálně nepamatuje, xxx xxx xxx xxx. Při výslechu na policii chlapec odpovídal v celých větách, jeho řeč byla více srozumitelná než během znaleckého vyšetření, kdy během obou termínů odpovídal jen na vyzvání znalkyň jednoslovně a vyhýbal se citlivému tématu prožitých událostí, o kterých vypovídal na polic Toto chování je projevem xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx. Vývoj nezletilého [Poškozený B] byl vážně narušený xxx xxxx xxx xxx xxx. Xxx xxx xx cxxx xxx xxx xxx xxx. Během znaleckého vyšetření u něj xxx xxx xxx. Intelektové dispozice jsou orientačně v pásmu nadprůměru, má odklad školní docházky a xxx xxx (xxx xxx). V rámci znaleckého zkoumání vyplynuly u nezletilého tyto projevy xxx xxx xxx xxx xxx xxx, strach z vody, který se zmírnil v péči pěstounky. Schopnost poškozeného správně vnímat prožívanou událost, tuto si správně zapamatovat a reprodukovat je v normě. Nebyl u něj zjištěn sklon k patologickému lhaní, ani ke konfabulacím. Ke specifické věrohodnosti lze shrnout, že u nezletilého poškozeného nebyla zjištěna motivace ani kompetence pro účelovou, intencionální, nepravdivou výpověď o prožitém násilí ze strany obžalovaných. Jeho výpověď splňuje tzv. kritéria reálnosti, proto ji lze označit za věrohodnou. Chování chlapce popsané přechodnou pěstounkou a současnou pěstounkou xxx xxx xxx xxx. Tyto traumatizující prožitky jednoznačně vyplynuly i z aktuálního znaleckého psychologického a psychiatrického vyšetření chlapce. Znamky manipulace, ovlivňování či zastrašování dospělou osobou v souvislosti s vyšetřovanou trestní věcí nebyly u nezl. [Poškozený B] zjištěny. Nejbližší citovou vazbu má chlapec vytvořenou ke své pěstounce [Svědkyň H] a staršímu bratrovi [Poškozený A]. Pěstounku považuje za svou matku a její rodinu vnímá jako svou rodinu. Během přímých interakcí v rámci znaleckého zkoumání nebyly pozorovány žádné známky

rivality nebo agresivního jednání mezi sourozenci, obě děti si spolu hrály a chovaly se k sobě přátelským způsobem. Vztah nezl. [Poškozený B] k obžalovaným je negativní v důsledku prožitých traumatizujících událostí. Biologickou matku si chlapec nepamatuje, nemá k ní vytvořené žádné citové pouto. Nucení dítěte ke kontaktu s matkou proti jeho vůli není vhodné, může být pro chlapce traumatizující. Jedná se o dítě se xxx xxx, v xxx xxx xxx. Přetrvávají příznaky xxx xxx xxx, došlo k xxx xxx xxx, xxx xxx xxx xxx xxx. Podrobně jsou následky popsány v xxx xxx. Xxx xxx xx xxxx xxxx xxx. U poškozeného byl zjištěn xxx xxx a příznaky xxx xxx xxx. Hodnocení tíže újmy není v kompetenci znalců, jedná se o otázku právní. Xxx xxx xxx je závažné xxx xxxx s nejistou prognózou, následky mohou být celoživotní zejména v situaci, kdy xxx xxx. Horší prognózu mají poruchy vzniklé v důsledku xxx xxx, způsobené blízkou osobou, xxx xxx xxx xxx. Xxx xxx xxx xxx xxx. Z anamnézy poškozeného nevyplývá nic, co by svědčilo pro přítomnost xxx xx xxx. V době znaleckého vyšetření byl nezletilý xxx roku ve stabilní pěstounské péči a v xxxx xxxx a nebyly u xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx. Je vysoce pravděpodobné, že xxx xxx xxx a xxx xxx vznikly v důsledku vyšetřované trestné činnosti. Kromě této trestné činnosti nebylo zjištěno nic, co by mohlo být příčinou uvedených obtíží. Nezl. [Poškozený B] nebyla poskytnuta včasná lékařská pomoc v situaci, kdy měl zraněnou nohu. Ze zkušeností a odborné literatury vyplývá, že při náhodném úrazu je snaha vychovatelů okamžitě vyhledat lékařské ošetření, při úmyslném úrazu bývá téměř pravidlem jistá časová prodleva návštěvy lékaře. K opožděnému jednání vede i předpoklad, že se zdravotní stav dítěte spontánně upraví. Poškozený dochází spolu s bratrem [Poškozený A] k xxx xxx. Děti by měly mít kromě xxx xxx xxx xxx xxx (xxx xxx xxx xxx), protože další následky prožitých událostí se mohou začít projevovat zejména v období jejich dospívání. Výchovné působení pěstounky na obě děti je velmi pozitivní, proto je důležité, aby bylo dětem zachováno toto kvalitní výchovné prostředí (č.l. 264-310 spisu).

33. K osobě nezletilého poškozeného [Poškozený A] byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská a dorostová psychiatrie a psychiatrie dospělých a z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace dětská a dospělá psychologie znalkyněmi MUDr. Petrou Uhlíkovou a PhDr. Simonou Měchovou, Ph.D. Znalkyně dospěly k závěru, že v rámci znaleckého zkoumání [Poškozený A] potvrdil obsah své výpovědi učiněné na policii, kde vypovídal o xxx xxx xxx xxx. Vývoj osobnosti nezl. [Poškozený A] byl vážně narušený v důsledku xxx xxx xxx xxx. Vyšetřované události jsou pro něj xxx xxx xxx xxxx. Poškozený má velmi dobré adaptační schopnosti, v kontaktu je milý, přátelský, vztahově submisivní, dobře spolupracující, má přirozený respekt k autoritě. Jeho intelektové schopnosti jsou v pásmu nadprůměru. Z obsahu aktuálního znaleckého vyšetření vyplynuly tyto projevy xxx xxx xxx xxx xxx, strach a obavy o mladšího bratra [Poškozený B] (že mu nikdo neošetří zraněnou nohu), xxx xxx xxx xxx xxx xxxx xxx, strach z vody (zmírnil se v péči pěstounky). Jako svůj nejhorší zážitek v životě označuje koupání studenou a vařící vodou, protože to „strašně bolelo“. Schopnost poškozeného správně vnímat prožívanou událost, tuto si správně zapamatovat a reprodukovat je v normě. Nebyl u něj zjištěn sklon k patologickému lhaní, ani ke konfabulacím. Ke specifické věrohodnosti lze shrnout, že u poškozeného nebyla zjištěna motivace ani kompetence pro účelovou, intencionální, nepravdivou výpověď o prožitém násilí ze strany obžalovaných. Jeho výpověď splňuje tzv. kritéria reálnosti, proto ji lze označit za věrohodnou. Chování chlapce popsané přechodnou pěstounkou a současnou pěstounkou svědčí o xxx xxx xxx xxx. Xxx xx xxx xxxx xxx xxxx. Znamky manipulace, ovlivňování či zastrahování dospělou osobou v souvislosti s vyšetřovanou trestní věcí nebyly u nezletilého zjištěny. Nejbližší citovou vazbu má chlapec vytvořenou ke své pěstounce [Svědkyňe H], kterou vnitřně přijal

za svou matku a její rodinu vnímá jako svou rodinu. Velmi blízkou citovou vazbu má nezl. [Poškozený A] k mladšímu bratrovi [Poškozený B], se kterým si rád hraje a považuje ho za „nejlepšího kamaráda na světě“. Během přímých interakcí v rámci znaleckého zkoumání nebyly pozorovány žádné známky rivality nebo agresivního jednání mezi sourozenci. Vztah nezl. [Poškozený A] k oběma obžalovaným xxx xxx xxx xxx. K biologické matce chlapec nemá vytvořenou citovou vazbu, je pro něj cizí, nechce se s ní vidat. Nucení dítěte ke kontaktu s matkou proti jeho vůli není vhodné, může být pro chlapce traumatizující. V anamnéze poškozeného jsou popsány příznaky typické pro xxx xxx xxx, některé dosud přetrvávají. [Poškozený A] byl vystaven xxx xxx xxx xxx xxxx. Xxx xxx xxx xxx xxx. Objevily se u xxx xxx xxxx prožitým událostem a ve vztahu [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B], nutkavé negativní vzpomínky na události prožité s [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B]. Podrobně jsou následky popsány v závěru xxx xxxx. Nezletilý uvádí jako příčinu svých obtíží chování obžalovaných. U poškozeného byl zjištěn xxx xxx a přetrvávající příznaky xxx xxx xxx. Hodnocení tíže újmy není v kompetenci znalců, jedná se o otázku právní. Xxx xxx xxx je xxx xxx xxx, následky mohou být celoživotní zejména v situaci, xxx xxx. xxx xxx xxx xxx xxx xxxx. Xxx xxx xxx xxx xxxx xxxx xxxx. Z anamnézy poškozeného nevyplývá nic, co by svědčilo pro přítomnost xxx xxx xxxx, kdy došlo ke spáchání zločinu. V době znaleckého vyšetření byl nezletilý xxx xxx xxx xxx a nebyly u něj patrné známky xxx xxxx xxx xxx xxx. Je vysoce pravděpodobné, že xxx xxx xxx a xxx xxx vznikly v důsledku vyšetřované trestné činnosti. Kromě této trestné činnosti nebylo zjištěno nic, co by mohlo být příčinou uvedených obtíží. Nezl. [Poškozený A] dochází spolu s mladším bratrem [Poškozený B] xxx xxx. Děti by měly mít kromě xxx xxx xxx xxxx xxx xxx. Výchovné působení pěstounky na obě děti je velmi pozitivní, proto je důležité, aby bylo dětem zachováno toto kvalitní výchovné prostředí (č.l. 214-263 spisu).

34. Ke zraněním poškozených chlapců byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalcem MUDr. Ivanem Procházkou. Ke zraněním poškozeného [Poškozený A] znalec uvedl, že ze spisu a dostupné zdravotnické dokumentace vyplývá, že u něho byly dne 20. 12. 2019 zjištěny vícečetné úrazové změny měkkých tkání různého stáří, a to: starší odbarvující se krevní výron na horním víčku levého oka, oděrka u kořene nosu vel. do 1 cm a oděrka u levé nosní dírky, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní cca 3x2 cm, starší čárkovitá (lineární) oděrka na krku vpravo, krevní výron pod levou klíční kostí, starší krevní výrony nad pravou lopatkou, na pravé hýždí a na levém koleni. Vše uvedené bez porušení hlubších struktur, včetně skeletu uvedených oblastí. Dále oděrka u kořene nosu, oděrka u levé nosní dírky, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní a krevní výron pod levou klíční kostí, byla poranění relativně čerstvá, která vznikla cca hodiny až desítky hodin před jejich zjištěním. Oděrku u kořene nosu a oděrku u levé nosní dírky lze vysvětlit účinkem tupého násilí, které až střední intenzitou a relativně menší plochou účinkovalo na místa jejich vzniku, a to vzhledem k jejich lokalizaci nejspíše aktivně, tedy úderem tupým předmětem uvedenou intenzitou. Krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní a krevní výron pod levou klíční kostí lze vysvětlit účinkem tupého násilí, které až střední intenzitou účinkovalo na místa jejich vzniku, a to buď pasivně, např. pádem na vystupující tupý předmět (pevná část interiéru), případně i aktivně, tedy úderem uvedenou intenzitou. Odbarvující se krevní výron na horním víčku levého oka, čárkovitá (lineární) oděrka na krku vpravo a starší krevní výrony nad pravou lopatkou, na pravé hýždí a na levém koleni, byla poranění starší, která vznikla cca dny až max. 3 týdny před jejich zjištěním. Tato poranění vznikla účinkem tupého násilí, které střední intenzitou účinkovalo na místa jejich vzniku. Krevní výron na horním víčku levého oka vznikl nejspíše aktivně, tedy úderem do oblasti levé očníce, oděrku na krku vpravo lze vysvětlit účinkem úzkého

tupého předmětu, např. účinek nehtu ruky a krevní výrony nad pravou lopatkou, na pravé hýždě a na levém koleni mohly vzniknout jak aktivně, tedy úderem tupým předmětem, případně i pády, např. opakovanými úrazy při hře dítěte. Blíže se nelze z charakteru objektivně zjištěných úrazových změn k jejich mechanismu a stáří ze soudně lékařského hlediska vyjádřit. Zjištěná poranění nemají charakter poranění při napadení psem. Poranění byla u [Poškozený A] různého stáří, z čehož vyplývá, že tupé násilí působilo opakovaně, nejméně v průběhu cca 3 týdnů před jejich zjištěním. Vzhledem k lokalizaci a četnosti poranění, je pravděpodobný aktivní účinek tupého násilí, zejména v oblasti obličeje, krku, a pod levou klíční kostí, tedy úderem až střední intenzitou na místa jejich vzniku a uvedená poranění si tedy dítě nemohlo způsobit v celém rozsahu samo. Úrazové změny, tak jak byly objektivně zjištěny u poškozeného, byly vesměs povrchní, rázu přechodného, s dobou trvání obtíží (bolestivost) do jednoho týdne, bez nutnosti léčby a bez podstatnějšího omezení obvyklého fyzického způsobu života a samy o sobě ze soudně lékařského hlediska nedosahovaly závažnosti ublížení na zdraví. K této otázce je však nutno uvést, že lokalizace a četnost úrazových změn svědčí pro delší dobu trvající, a ne zcela vhodnou péči o dítě. I když toto jednání nevedlo k vážnější poruše fyzického zdraví, mohlo negativně ovlivnit jeho zdárný vývoj psychický. K této otázce však není znalec kompetentní se vyjadřovat. Ke zraněním poškozeného [Poškozený B] znalec uvedl, že ze spisu a dostupné zdravotnické dokumentace vyplývá, že u poškozeného [Poškozený B] byla dne 20. 12. 2019 z úrazových změn zjištěna vícečetná poranění různého stáří, a to: RTG vyšetřením byla zjištěna starší spirální zlomenina horní části levé kosti holenní bez posunu úlomků, s již patrnými známkami hojení (tvorba tzv. periostálního svalku), s nejistou chůzí a napadáním na levou dolní končetinu, starší krevní výron v měkkých pokrývkách lebních (kefalehematom) v temenní krajině hlavy vlevo cca 3x4 cm, starší oděrky v týlní krajině hlavy, čerstvé oděrky na nose a větší oděrka na bradě cca 1,5x1,5 cm, plošný čerstvý krevní výron s otokem a pohmatovou citlivostí na levé tváři v rozsahu cca 5x2 cm, četné krevní výrony různého stáří na čele, bez bližší specifikace, krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo cca 4x3 cm, starší pruhovitý odbarvující se krevní výron v horní části levé hýždě cca 3x2,5 cm, krevní výron na hřbetu pravé ruky cca 2x2 cm, starší oděrky pod pravým zevním kotníkem cca 1x0,5 cm, pohmoždění měkkých tkání xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx xxx xxx, poranění v obličeji, tedy oděrky na nose na bradě a krevní výron na levé tváři a krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo a na hřbetu pravé ruky byla poranění relativně čerstvá, která vznikla cca hodiny až desítky hodin před jejich zjištěním. Tato poranění vznikla účinkem tupého násilí, které střední intenzitou účinkovalo na místa jejich vzniku, a to vzhledem k jejich lokalizaci nejspíše aktivně, tedy úderem tupým předmětem, např. úderem pěstí ruky, či jiným tupým předmětem. Krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo lze vysvětlit i pádem dítěte na vystupující tupý předmět (pevná část interiéru). Starší spirální zlomenina horní části levé kosti holenní bez posunu úlomků vznikla účinkem tupého násilí, které velkou intenzitou (ve srovnání malá, střední, velká) účinkovalo torzí (krutem) na kost holení v její podélné ose, např. prudkým krutem bérce v jeho podélné ose. Pouhý pád dítěte vznik této zlomeniny (spirální zlomenina) nevysvětlí. Starší krevní výron v měkkých pokrývkách lebních vznikl účinkem tupého násilí, které působilo střední intenzitou na hlavu poškozeného shora, tedy aktivním úderem. Starší pruhovitý odbarvující se krevní výron v horní části levé hýždě vznikl účinkem užšího tupého předmětu, který působil střední intenzitou na oblast levé hýždě, opět aktivním úderem užším tupým předmětem. Ostatní starší úrazové změny vznikly účinkem tupého násilí, které střední intenzitou účinkovalo na místa jejich vzniku, a to jak aktivně, tedy úderem tupým předmětem, případně i pády, např. opakovanými úrazy při hře dítěte. Přesnější časové vymezení vzniku úrazových změn v xxx

xxx xxx xxx xxx xxx, xxx xxx xxx xxx, nelze z dostupných skutečností blíže dovodit. Uvedená poranění vznikla aktivním účinkem tupého násilí, tedy úderu tupým předmětem, které působilo xxx xxx xx xxxx xxx (xxx xxx xxx xxx xxx), xxx. Zjištěná poranění nemají charakter poranění při napadení psem. U poškozeného [Poškozený B] byla zjištěna poranění různého stáří, z čehož vyplývá, že tupé násilí působilo opakovaně, nejméně v průběhu cca 3 týdnů před jejich zjištěním. Vzhledem k lokalizaci a četnosti poranění je velmi pravděpodobný aktivní účinek tupého násilí, zejména v oblasti hlavy, xxx xxx, xxx xxx, tedy úderu až střední intenzitou na místa jejich vzniku a v oblasti levé dolní končetiny prudký krůt bérce. Uvedená poranění si tedy dítě nemohlo v celém rozsahu způsobit samo. Zlomenina levé kosti holení byla provázána bolestivostí a poruchou funkce levé dolní končetiny. Léčba byla konzervativní, a to sádrovou fixací. Obvyklá doba hojení a léčby srovnatelných nekomplikovaných zlomenin je cca 4 týdny fixace s následnou krátkodobou rehabilitací, se srovnatelnou dobou omezení obvyklého způsobu života. Pro uvedené obtíže, nutnou léčbu i vlastní charakter poranění s narušením celistvosti skeletu dolní končetiny jako celku, je možno ze soudně lékařského hlediska posoudit zlomeninu levé kosti holení jako ublížení na zdraví. Veškeré ostatní úrazové změny, tak jak byly objektivně zjištěny u poškozeného, byly vesměs povrchní, rázu přechodného, s dobou trvání obtíží (bolestivost) do jednoho týdne, bez nutnosti léčby a bez podstatnějšího omezení obvyklého fyzického způsobu života a samy o sobě ze soudně lékařského hlediska nedosahovaly závažnosti ublížení na zdraví. K této otázce je však nutno uvést, že lokalizace a četnost úrazových změn svědčí pro delší dobu trvající nevhodnou péči o dítě. I když toto jednání nevedlo k vážnější poruše fyzického zdraví, xxx xxx xxx. K této otázce však není znalec kompetentní se vyjadřovat. Xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx, xxx xxx xxx xxxx xxx (č.l. 179-190 spisu).

35. K osobě obžalovaného [Obžalovaný A] byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie č. 28823/2023 znalcem prof. MUDr. Jiřím Rabochem, DrSc. Znalec dospěl k závěru, že obžalovaný [Obžalovaný A] xxx xxx xxx (xxx xxx), xxx xxx xxx xxx. Osobnost posuzovaného se xxx xxx xxx xxx. Pro tyto negativní povahové rysy svědčí neschopnost trvale se profesionálně i partnersky adaptovat, dřívější trestná činnost, xxx xxx xxx, nezodpovědnost v oblasti finanční, xxx xxx (xxx xxx) a zkušenosti s dalšími xxx xxx, výsledky xxx xxx (xxx). Obžalovaný [Obžalovaný A] je xxx, xxx xxx. Nic nesvědčí pro to, že by v době kritické pro páchaní trestné činnosti trpěl nějakou forensně významnou duševní poruchou, nebo že by byl pod významným vlivem návykových látek. Je schopen chápat smysl trestního řízení a na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný (č.l. 394–407 spisu).
36. Za účelem odškodnění bolesti poškozených nezletilých [Poškozený A] a [Poškozený B] byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství č. 1058 znalkyní MUDr. Markétou Kulvajtovou. Hodnocení bolestného znalkyně provedla podle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Dle jednotlivých příslušných položek byla zranění poškozeného [Poškozený A] obodována celkem 28 body. Hodnota jednoho bodu byla odvozena od hrubé měsíční mzdy v roce 2019 (rok zjištění) na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž vznikla bolest, tj. za rok 2018, kdy činila 31 868 Kč. Hodnota jednoho bodu je tak 318,68 Kč. Výše bolestného za bolest vzniklou v souvislosti s poraněními poškozeného [Poškozený A] byla stanovena na celkovou částku 8 923 Kč (výpočet $28 \times 318,68 = 8\,923$ Kč). Zranění poškozeného [Poškozený B] byla obodována celkem 210

body. Výše částky za bolest vzniklou v souvislosti s poraněními poškozeného [Poškozený B] byla stanovena na celkovou sumu 66 923 Kč (výpočet $210 \times 318,68 = 66\,923$ Kč).

Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též **listinnými důkazy**.

37. K osobě obžalovaného [Obžalovaný B] byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie č. 28824/2023 znalcem prof. MUDr. Jířím Rabochem, DrSc. Znalec dospěl k závěru, že obžalovaný [Obžalovaný B] netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, ani rozvíjející se závislostí na návykových látkách. Diagnostikována byla xxx xxx xxx xxx, xxx xxx xxx. Osobnost posuzovaného je xxx xxx (xxx xxx, xxx xxx xxx xxx xxx xxx), xxx xxx xxx. Rozpoznávací i ovládací schopnosti byly zachovány. Je schopen chápat smysl trestního řízení a na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný (č.l. 408–420 spisu).
38. Z propouštěcí zprávy o hospitalizaci obžalovaného [Obžalovaný B] soud zjistil, že byl obžalovaný xxx xxx xxx oddělení nemocnice xxx od xxx do xxx. Závěrem hospitalizace bylo obžalovanému xxx xxx xxx na xxx xxx xxx xxx (č.l. 337 – 338).
39. Z lékařských zpráv ohledně zdravotního stavu poškozeného [Poškozený A] soud zjistil, že při hospitalizaci dne 20. 12. 2019 byly u poškozeného [Poškozený A] zjištěny vícečetné úrazové změny měkkých tkání různého stáří, a to starší odbarvující se krevní výron na horním víčku levého oka, oděrka u kořene nosu velikosti do 1 cm a oděrka u levé nosní dírky, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní cca 3x2 cm, starší čárkovitá (lineární) oděrka na krku vpravo, krevní výron pod levou klíční kostí, starší krevní výrony nad pravou lopatkou, na pravé hýždě a na levém koleni, oděrka u kořene nosu, oděrka u levé nosní dírky, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní a krevní výron pod levou klíční kostí, přičemž se jednalo jak o poranění čerstvá, tak i staršího data (č.l. 191, 194 – 196). Tato poranění jsou rovněž zachycena na fotografiích na č.l. 203 spisu, fotografie č. 11 až 16).
40. Z lékařských zpráv ohledně zdravotního stavu poškozeného [Poškozený B] soud zjistil, že při hospitalizaci dne 20. 12. 2019 byla u poškozeného zjištěna spirální zlomenina horní části levé kosti holenní bez posunku úlomků s již patrnými známkami tvorby periostálního svalku, a dále starší krevní výron v měkkých pokrývkách lebních v temenní krajině hlavy vlevo cca 3x4 cm, starší oděrky v týlní krajině hlavy, čerstvé oděrky na nose a větší oděrka na bradě cca 1,5x1,5 cm, plošný čerstvý krevní výron s otokem a pohmatovou citlivostí na levé tváři v rozsahu cca 5x2 cm, četné krevní výrony různého stáří na čele, bez bližší specifikace, krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo cca 4x3 cm, starší pruhovitý odbarvující se krevní výron v horní části levé hýždě cca 3x2,5 cm, krevní výron na hřbetu pravé ruky cca 2x2 cm, starší oděrky pod pravým zevním kotníkem cca 1x0,5 cm, pohmoždění měkkých tkání xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx xxx xxx, když se jednalo jak o poranění čerstvá, tak i poranění staršího data (č.l. 192-193, 197-200 spisu). Poranění poškozeného [Poškozený B] byla rovněž zachycena na fotografiích na č.l. 202-203, fotografie č. 1 až 10).
41. Ze zprávy xxx [Osoba G] ze dne 9. 1. 2023 vyplývá, že tato pracuje pro organizace doprovázející pěstounské rodiny. Paní [Svědkyňe H] se na ni obrátila pro utřídění myšlenek a hledání jistoty ve výchově svěřených chlapců a též z důvodu náročného chování a minulosti chlapců. První konzultaci měli 25. 3. 2021, od té doby spolupracují pravidelně. Obsahem konzultací je reflexe minulosti chlapců (pobyt u matky, strýce, xxx xxx, pobyt u přechodných pěstounů), aktuální chování (stříhání oblečení, rozbité věci doma, různé situace chování mezi chlapci, xxx xxx, vzdělávání...), také adaptace na nové prostředí a vztahy v pěstounské péči a reflexe aktuálních situací (výslech na PČR, odklad ŠD, začátek

školy). Spolupráce probíhá velmi dobře, chlapci chodí rádi a dobře pracují. Chlapci považují pěstounku za svou “opravdovou mámu”, ačkoliv vědí, že jejich biologická máma je jinde. Chlapci jsou aktuálně, vzhledem ke svému věku, se situací vyrovnání. Připomínáním traumatizujících událostí se však jejich stav dočasně zhoršuje. Doporučuje, aby nebyli nadbytečně vystavováni takovému stresu (výsledky, vyšetření). Došetření celé situace by však bylo pro chlapce žádoucí (č.l. 207 spisu).

42. Z rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 11. 9. 2019, č.j. 0 P 69/2019-38, soud zjistil, že nezletilým poškozeným chlapcům byl ustanoven jako poručník jejich strýc [Obžalovaný B], nar. xxx (č.l. 514 spisu).
43. Z usnesení Okresního soudu v Semilech ze dne 18. 12. 2019, č. j. 5 Nc 2132/2019-3, soud zjistil, že oba nezletilí poškození byli předáni do péče pěstounky na přechodnou dobu, paní [Svědkyň A], nar. xxx (č.l. 347 spisu).
44. Z usnesení Okresního soudu v Semilech ze dne 12. 8. 2020, č. j. 0 P 69/2019-84, soud zjistil, že nezletilí poškození [Poškozený B] a [Poškozený A] se svěřují do pěstounské péče [Svědkyň H] (č.l. 350 spisu).
45. Ze zprávy Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 18. 3. 2021 soud zjistil, že se krajský úřad zabýval stížností [Svědkyň H] na manžele [Svědkyň A] a [Svědka B]. Prošetřením celé věci nebyla u manželů [Svědkyň A] a [Svědka B] zjištěna žádná pochybení a péče o chlapce byla vyhodnocena jednoznačně v jejich zájmu (č.l. 366-367 spisu).
46. Z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 1. 4. 2021, č.j. 0 P 43/2021-163, soud zjistil, že soud jmenoval poručníkem poškozených nezletilých [Svědkyň H] (č.l. 368-374 spisu).
47. Ze zprávy Mateřské školy xxx ze dne 18. 3. 2021 soud zjistil, že [Poškozený A] je hodnocen jako veselé, přirozeně asertivní dítě, [Poškozený B] je tišší, zdrženlivější. V průběhu docházky chlapci změnili oslovení pěstounky z tety na maminku (č.l. 377 spisu).
48. Ze zprávy organizace [Název organizace A] ze dne 4. 2. 2020 soud zjistil, že během schůzky dne 16. 12. 2019 byly na těle [Poškozený B] zjevné modřiny, rozbitý nos a kulhání. K tomu [Obžalovaný B] uvedl, že spadl na topení, proto má rozbitý nos a poté, že vyprovokoval psa, který mu způsobil modřiny (č.l. 385 spisu).
49. Ze zprávy Mateřské školy Xxx ze dne 20. 3. 2023 soud zjistil, že chlapci zahájili docházku dne 2. 9. 2019. Proces přijímání chlapců komunikoval jejich poručník [Obžalovaný B]. Chlapci docházeli do školky nejvíce v září 2019, v říjnu 2019 byli ve školce pouze první dva dny a poté dva dny uprostřed listopadu. V prosinci byli oba přítomni pouze některé dny v týdnu. Mateřská škola nezaznamenala žádné problémy v péči o nezletilé. Podle výpisu z docházky chlapců byli oba přítomni ve školce 2. – 6., 11., 12., 16., 18. – 20., 24. a 30. září 2019. Dále byli oba přítomni 1. a 2. října 2019. V listopadu 2019 nebyli přítomni. [Poškozený A] byl dále ve školce přítomen od 3. do 6. prosince 2019 a [Poškozený B] pouze 3. a 4. prosince 2019 (č.l. 387-388 spisu).
50. Součástí spisu je i lékařská zpráva o spolupráci obžalovaného [Obžalovaný A] s [Osoba B], xxx, diagnóza byla stanovena jako xxx, obžalovaný termíny konzultací opakovaně nedodržuje (č.l. 341-342 spisu).
51. Z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 4. 4. 2023, č.j. 0 P 43/2021-204, soud zjistil, že soudem byl udělen souhlas poručníci nezletilých [Svědkyň H] k podání žádosti na změnu příjmení nezletilých [Poškozený B] a [Poškozený A] (č.l. 436-438 spisu).

52. Z opisu z evidence rejstříku trestů a z opisu z evidence přestupků obžalovaného [Obžalovaný A] soud zjistil, že zde obžalovaný nemá žádný záznam (č.l. 567, 458 spisu).
53. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. 1 T 3/2021, soud zjistil, že trestní stíhání obžalovaného [Obžalovaný A] bylo podmíněně zastaveno. Obžalovaný byl stíhán pro skutek spočívající v tom, že dne 18. 11. 2019 v ulici [Adresa B] před domem xxx, xxx, při konfliktu napadl [Osoba H], že po ní z bezprostřední blízkosti hodil kovový teleskopický obušek, kterým ji zasáhl do pravé strany hrudníku, v důsledku čehož poškozená upadla na záda a udeřila se do hlavy o chodník, přičemž uvedeným jednáním způsobil [Osoba H] zlomeninu 6. a 7. žebra vpravo s krevním výronem při přední pažní jamce vpravo, a dále pohmoždění měkkých pokrývek lebních v pravé temenně týlní krajině, kdy zlomeniny žeber omezovaly výrazně poškozenou v běžném způsobu života po dobu 3 – 4 týdnů, čímž spáchal přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému byla stanovena zkušební doba v trvání 24 měsíců (č.l. 652-654 spisu). Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 11. 2023, sp. zn. 1 T 3/2021, soud zjistil, že se obžalovaný [Obžalovaný A] osvědčil ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání stanoveného usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. 1 T 3/2021 (č.l. 648 spisu).
54. Z opisu z evidence rejstříku trestů, a to jak českého, tak i nizozemského, a z opisu z evidence přestupků obžalovaného [Obžalovaný B] soud zjistil, že obžalovaný nemá žádný záznam (č.l. 568, 460, 461 spisu).
55. Soud, vycházející ze shora uvedených důkazů, které hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaný [Obžalovaný A] dopustil skutku pod bodem I. výroku o vině tohoto rozsudku v rozsahu vymezeném v příslušné části tohoto výroku a obžalovaný [Obžalovaný B] skutku pod bodem II. výroku o vině tohoto rozsudku. Za podstatné považoval v této souvislosti zejména následující skutečnosti:
56. Poškození nezletilí chlapci [Poškozený B] a [Poškozený A] byli svěřeni do péče obžalovaného [Obžalovaný B], který byl ustanoven jejich poručníkem. Tyto skutečnosti vyplývají z předběžného opatření Okresního soudu v Semilech ze dne 17. 6. 2019 a z rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 11. 9. 2019, č.j. 0P 69/2019-38 a 9P a Nc 171/2019. Došlo k tomu po smrti otce poškozených dětí, neboť jejich matka [Svědkyň E] o ně nemohla sama pečovat. Trpí totiž xxx xxx a již v minulosti byla omezena ve svéprávnosti. Vzhledem k tomu, že matka poškozených nemá jiné rodinné příbuzné, požádala svého bratra – a to obžalovaného [Obžalovaný B] – o to, aby se ujal péče o ně s tím, že ona mu bude pomáhat. S tím obžalovaný [Obžalovaný B] souhlasil a následně skutečně došlo k jejich svěřeni do jeho péče. Následně se všichni společně přestěhovali do pražského bytu, která se nacházel v ulici [Adresa B]. Na této adrese však měli konflikty se svými sousedy a celý spor vyústil ve fyzický útok obžalovaného [Obžalovaný A] na tehdejší sousedku [Osoba H]. Obžalovaný [Obžalovaný A] byl za své jednání následně soudně projednáván, jak vyplývá z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. 1 T 3/2021, kterým bylo jeho trestní stíhání podmíněně zastaveno. Vzhledem ke špatným sousedským vztahům se nejprve z bytu odstěhovala matka poškozených [Svědkyň E] a posléze se přestěhoval s poškozenými chlapci i obžalovaný [Obžalovaný B]. V novém nájemním bytě na adrese [Adresa A] v Praze s nimi již matka poškozených chlapců nebydlela. Obžalovaný [Obžalovaný B] se tak v bytě zdržoval s chlapci již bez jejich matky, a to od září roku 2019 do prosince roku 2019. Šlo o malý byt, který zpočátku po

dobu několika týdnů obývali ještě společně se svědky [Svědka F] a [Svědka G]. V té době již byl obžalovaný [Obžalovaný A] se spoluobžalovaným [Obžalovaný B] v partnerském vztah a stýkali se. Péče o poškozené chlapce však byla pro obžalovaného velmi náročná, celkově jí nevládal, a proto došlo dne 20. 12. 2019 na jeho žádost k jejich odebrání z péče. Tyto skutečnosti vyplývají nejen ze svědectví svědků [Svědka E], [Svědka D], [Svědka G], [Svědka F], ale i z výpovědi samotného obžalovaného [Obžalovaný B] a korespondují rovněž se shora citovaným rozsudkem Okresního soudu v Semilech, stejně jako s rozhodnutím příslušného soudu v Semilech o jejich předání na přechodnou dobu do péče svědkyně [Svědka E].

57. Stejně tak není pochyb o tom, že obžalovaný [Obžalovaný A] opakovaně navštěvoval domácnost obžalovaného [Obžalovaný B] nacházející se v Praze v ulici [Adresa A], kde s ním žili oba poškození chlapci. Sám obžalovaný [Obžalovaný A] uvedl, že navštívil domácnost obžalovaného [Obžalovaný B] a docházel za nimi do bytu. Uvedl také to, že děti v bytě na adrese [Adresa A] v Praze vídal maximálně dvakrát týdně. Skutečnost, že je obžalovaný [Obžalovaný A] navštěvoval, potvrdil i spoluobžalovaný [Obžalovaný B], stejně jako svědci [Svědka F] a [Svědka G], kteří v bytě po určitou dobu bydleli s nimi, byť žádnému z fyzického útoku na chlapce přítomni nebyli.
58. Obstát však nemohla obhajoba obžalovaného [Obžalovaný A] založená na tom, že chlapcům nikdy fyzicky neublížil, neboť s nimi nezůstával sám a nikdy je ani sám nehlídal, a to už proto, že sám obžalovaný [Obžalovaný A] v rozporu s tímto tvrzením ve své výpovědi následně uvedl, že s dětmi „byl sám na několik minut, když si obžalovaný [Obžalovaný B] šel něco koupit“. Ostatně, obžalovaný [Obžalovaný B] na to konto uvedl, že obžalovaný [Obžalovaný A] „občas děti hlídal“, i když v novém bytě v ulici [Adresa A] v Praze byl obžalovaný [Obžalovaný A] s dětmi sám maximálně na hodinu. Výpověď obžalovaného [Obžalovaný A] tak byla značně rozporná, neboť nejprve uváděl, že s dětmi nezůstal o samotě, ačkoli v další části své výpovědi připustil, že s nimi sám přeci jen zůstal, byť na pár minut. Pokud pak obžalovaný [Obžalovaný A] uváděl, že s poškozenými chlapci nebyl sám dokonce ani „za zavřenými dveřmi“, pak ani tomuto jeho tvrzení soud neuvěřil, neboť je spolehlivě vyvráceno jak výpovědi obžalovaného [Obžalovaný B], tak výpovědi samotného poškozeného [Poškozený B]. Z výpovědi obžalovaného [Obžalovaný B] totiž vyplynulo, že nebyl výchovným metodám spoluobžalovaného [Obžalovaný A] vždy přítomen. Nadto, tuto skutečnost potvrdil i poškozený [Poškozený B], který uvedl, že „při sprchování volali na pomoc strejdu [Obžalovaný B], ale ten zůstal v pokoji“. To vše je pak rámováno tím, že nejprve obžalovaný [Obžalovaný A] připustil, že chlapce trestal pohlavkem či plácnutím přes zadek, ačkoli později uvedl, že je nikdy fyzicky nepotrestal. Nakonec také uvedl, že byl na děti přísný, a proto z něj mohly mít strach. To, že chlapci neměli k obžalovanému [Obžalovanému A] nikterak kladný vztah, a dokonce se ho obávali, potvrdil ve své výpovědi i spoluobžalovaný [Obžalovaný B] a jeho sestra [Svědka E]. S ohledem na výše uvedené tak není pochyb o tom, že obžalovaný [Obžalovaný A] s poškozenými chlapci zůstával o samotě, a také je hlídal.
59. Rozsah a povaha zranění poškozených [Poškozený B] a [Poškozený A] je spolehlivě doložena lékařskými zprávami o jejich hospitalizaci ze dne 20. 12. 2019, fotografickou dokumentací a znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství zpracovaným znalcem MUDr. Ivanem Procházkou. Z nich vyplývá, že na těle [Poškozený A] byly zjištěny vícečetné úrazové změny měkkých tkání různého stáří, a to starší odbarvující se krevní výron na horním víčku levého oka, oděrka u kořene nosu velikosti do 1 cm a oděrka u levé nosní dírký, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní cca 3x2 cm,

starší čárkovitá (lineární) oděrka na krku vpravo, krevní výron pod levou klíční kostí, starší krevní výrony nad pravou lopatkou, na pravém hýždi a na levém koleni, oděrka u kořene nosu, oděrka u levé nosní dírky, krevní výron nad hřebenem levé kosti kyčelní a krevní výron pod levou klíční kostí, přičemž se jednalo jak o poranění čerstvá, tak i staršího data, cca do 3 týdnů zpětně. Naopak na těle poškozeného [Poškozený B] byla zjištěna zlomenina části levé kosti holenní bez posunu úlomků (která se nacházela už ve fázi hojení), starší krevní výron v měkkých pokrývkách lebních v temenní krajině hlavy vlevo cca 3 x 4 cm, starší oděrky v týlní krajině hlavy, čerstvé oděrky na nose a větší oděrka na bradě cca 1,5 x 1,5 cm, plošný čerstvý krevní výron s otokem a pohmatovou citlivostí na levé tváři v rozsahu cca 5 x 2 cm, četné krevní výrony různého stáří na čele, bez bližší specifikace, krevní výron nad hřebenem kosti kyčelní vlevo cca 4 x 3 cm, starší pruhovitý odbarvující se krevní výron v horní části levé hýždě cca 3 x 2,5 cm, pohmoždění měkkých tkání xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx xxx xxx, když se jednalo jak o poranění čerstvá, tak poranění stará cca 3 týdny. Část z těchto zranění ostatně pozorovali i svědci [Svědkyňe A], [Svědkyňe C], [Svědkyňe D] a [Svědkyňe E].

60. Na místě tak bylo posoudit, jak poškozeným chlapcům vznikla shora popsaná zranění a kdo jim je způsobil. Obžalovaný [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B] k těmto zraněním uvedli, že každou chvíli chlapci padali ze schodů, nebyli na tom nijak motoricky dobře a řadu modřin si tak způsobili sami. Obžalovaný [Obžalovaný B] uvedl, že ke zlomenině nohy u [Poškozený B] došlo v době, kdy je hlídal spoluobžalovaný [Obžalovaný A], neboť on v té době kupoval barvu na malování. O zranění ho pak informoval telefonicky s tím, že chlapec spadl ze schodů. V tomto duchu se svěřil i své sestře [Svědkyňe E], která ve své výpovědi skutečně uvedla, že jí bratr zlomeninu u jejího syna [Poškozený B] vysvětlil tím, že spadl ze schodů. Naproti tomu obžalovaný [Obžalovaný A] ve vztahu k předmětné zlomenině uvedl, že netuší, jak ke zlomenině došlo, nicméně on si jí vysvětluje tak, že patrně poškozený spadl ze schodů nebo upadl na topení. Obžalovaného [Obžalovaný B] pak pouze upozornil na to, že [Poškozený B] kulhá a má něco s nohou s tím, že by měl s chlapcem dojít k lékaři, což spoluobžalovaný odmítl.
61. Tato obhajoba obžalovaného [Obžalovaný A] a obžalovaného [Obžalovaný B] však nemohla obstát. V případě zlomené nohy poškozeného [Poškozený B] šlo totiž o tzv. spirální zlomeninu, kdy k prasknutí kosti a vzniku zlomeniny dochází krutem velké intenzity. Soudní znalec MUDr. Ivan Procházka přitom ve svém znaleckém posudku jednoznačně vyloučil, že by k takovéto zlomenině mohlo dojít pádem ze schodů, anebo pádem na topení či tím, že by jej na topení strčil pes. Naopak, v případě malých dětí dochází ke spirální zlomenině tím, že se vezme za bērec a zakrouť se s ním. To ostatně koresponduje i s výpovědí poškozeného [Poškozený A], který ve své výpovědi uvedl, že jeho bratrovi [Poškozený B] zlomil nohu obžalovaný [Obžalovaný A]. Pokud pak poškozený [Poškozený B] uvedl, že mu obžalovaný [Obžalovaný A] nohu nezlomil, neboť spadl na ulici, pak to samo o sobě ještě nevypovídá nic o jeho nevěrohodnosti v rámci trestního řízení a nijak to nezmenšuje podíl na trestní odpovědnosti obžalovaného [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B]. Městský soud v Praze totiž přihlédl jak k velmi nízkému věku poškozeného [Poškozený B], tak k tomu, že chlapcům – a to s ohledem na různé stáří zjištěných poranění – bylo fyzicky ubližováno po delší dobu a opakovaně, takže bylo složité pro tak malé dítě určit moment, který vedl ke zlomenině jeho nohy. K tomu se ostatně vyjádřila i soudní znalkyně PhDr. Simona Měchová, Ph.D., která uvedla, že si poškozený může plést incidenty dohromady, což však neznamená, že by cíleně lhal. Konec konců, soudní znalkyně nezjistila ve výpovědích obou chlapců nic, co by jí vedlo k závěru, že by

záměrně cokoli zkreslovali, anebo uváděli skutečnosti nezakládající se na pravdě. Navíc jak obžalovaný [Obžalovaný A], tak obžalovaný [Obžalovaný B] uvedli, že ke zlomenině došlo v bytě, nikoli venku na ulici, jak uváděl poškozený [Poškozený B]. S ohledem na výše uvedené dospěl Městský soud v Praze k tomu, že ke zlomenině nohy došlo v bytě, stejně jako k tomu, že tuto zlomeninu způsobil poškozenému [Poškozený B] právě obžalovaný [Obžalovaný A], který s ním a jeho bratrem [Poškozený A] v inkriminované době zůstal sám v předmětném bytě v ulici [Adresa A]. Ostatně, byl to právě obžalovaný [Obžalovaný A], který používal násilí vůči dětem opakovaně, což i sám potvrdil ve své výpovědi, když zmínil pohlavky a plácnutí přes zadek, přičemž v jednom případě viděla bití ze strany obžalovaného i [Svědkyň E].

62. Hrubé chování a fyzické trestní ze strany obžalovaného [Obžalovaný A] popsali jak poškozený [Poškozený B], tak poškozený [Poškozený A]. Ten se o surovém počínání obžalovaného svěřil i svědkyni [Svědkyň A], která uvedla, že jí poškozený [Poškozený A] říkal, že je „strejda [Obžalovaný A] pořád někam házel, o skříň a o podlahu“, měl na ně křičet, že je vyhodí z okna a že dokonce strýc [Obžalovaný A] kopnul [Poškozený B] do nohy tak, že mu jí přerazil. Obdobně se pak svěřil i svědkyni [Svědkyň D], které v autě sdělil, že „jím [Obžalovaný A] ubližoval“. To vše je pak rámováno tím, že i matka poškozených chlapců [Svědkyň E] uvedla, že se obžalovaný [Obžalovaný A] k dětem choval hrubě už na adrese [Adresa B], kde s nimi sdílela společnou domácnost. V této souvislosti uvedla, že obžalovaný [Obžalovaný A] dal tehdy poškozenému [Poškozený B] na zadek jen proto, že se počůral. Ve shodě s těmito svědeckými výpověďmi obou poškozených chlapců, sociálních pracovníc a matky chlapců pak vyznívá i svědecká výpověď pracovnice doprovodné organizace [Svědkyň C], která chlapce navštívila v místě jejich bydliště. Ta ve své výpovědi zmínila, že jeden z chlapců kulhal, děti měly na sobě modřiny, rány, odřený nos a zranění na hlavě, přičemž u druhého chlapce zaznamenala modřiny v oblasti dolních končetin. Ihned proto vše nahlásila na OSPOD a svá zjištění dne 16. 12. 2019 písemně sepsala. Obžalovaný [Obžalovaný B] jí tehdy vznik zranění vysvětlil tak, že jeden z chlapců spadnul na topení, zatímco druhého z nich pokousal pes. Obdobně se pak v rámci své svědecké výpovědi vyjádřila i matka obou chlapců [Svědkyň E], která v průběhu videohovoru s chlapci také registrovala modřiny, a proto informovala sociální pracovníci [Svědkyň D].
63. Pokud obžalovaní [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B] uvedli, že si poškození chlapci způsobili svá zranění sami pády ze schodů, pády na topení, či do nich strčil pes, pak tato jejich tvrzení zněla značně nevěrohodně a soud je nevezal za základ svých skutkových zjištění, neboť nekorespondovala s výpovědi poškozených dětí ani se závěry znalecké analýzy zpracované soudním znalcem MUDr. Ivanem Procházkou. Z ní totiž jednoznačně vyplývá, že si chlapci svá zranění nemohli způsobit sami, a to ani sobě vzájemně. Mechanismus vzniku těchto zranění odpovídá toliko účinku aktivního tupého násilí, tedy úderem, nebo aktivním účinkem předmětu, přičemž jednotlivá zranění pak byla způsobena násilím střední až vysoké intenzity, kterou malé dítě není objektivně schopno vyvinout. Nalezena pak nebyla ani žádná zranění, která by odpovídala pokousáním od psa. Při popisu konkrétních úrazových změn poškozených chlapců soud tedy vyšel ze znaleckého posudku soudního znalce MUDr. Ivana Procházky, o jehož správnosti a úplnosti neměl důvod jakkoli pochybovat. Navíc znalecký posudek nebyl jediným důkazem v této trestní věci. Vedle něj jsou totiž jednotlivá zranění chlapců doložena též lékařskými zprávami a fotografiemi, které byly pořízeny při hospitalizaci poškozených chlapců v nemocnici ihned po jejich odebrání z péče obžalovaného [Obžalovaný B]. Nadto skutečnost, že chlapci byli

zranění vyplývá i výpovědi svědkyň [Svědkyň E], [Svědkyň C], [Svědkyň D] a [Svědkyň A].

64. S ohledem na výše uvedené pak Městský soud v Praze vypustil ve výroku rozsudku oproti podané obžalobě z popisu skutku tvrzení, že obžalovaný [Obžalovaný A] způsobil poškozenému [Poškozený B] zranění v podobě krevního výronu na hřbetu pravé ruky cca 2x2 cm a starší oděrky pod pravým zevním kotníkem cca 1x0,5 cm, neboť ze závěrů znalecké analýzy soudního znalce MUDr. Ivana Procházky vyplývá, že v tomto případě není možné jednoznačně určit, zda k těmto zraněním došlo aktivními údery dospělé osoby, anebo pádem dítěte při hře. Obdobně pak v popisu skutku soud pozměnil tvrzení, že obžalovaný [Obžalovaný A] „štvál proti nim psa“, neboť z výpovědi chlapců vyplývá, že je „[Obžalovaný A] chtěl, aby je pes kousal“. Navíc, soudní znalec v této souvislosti uzavřel, že na těle chlapců nebyla nalezena žádná zranění, která by odpovídala útoku psa. S ohledem na to soud dospěl k závěru, že obžalovaný [Obžalovaný A] poškozené chlapce toliko strašil tím, že proti nim poštvá psa.
65. Dále se soud zabýval tím, zda obžalovaný [Obžalovaný A] poškozené chlapce sprchoval ledovou a vařící vodou, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak skutečně bylo. Obžalovaný [Obžalovaný A] totiž ve své výpovědi připustil, že chlapce sprchoval, stejně jako to, že voda byla studená. To odůvodnil tím, že byl v bytě malý bojler a nebyl dostatek teplé vody. Obdobně se vyjádřil i obžalovaný [Obžalovaný B], který uvedl, že o tom věděl. O sprchování nejen v ledové, ale i ve vařící xxx xxx xxx xxx xxx. Poškozený [Poškozený A] koupání studenou a vařící vodou označil za nejhorší zážitek v životě, protože „to strašně bolelo“. Oba pak uvedli, že se koupali ve vařící vodě. Městský soud v Praze má tedy zato, že se nemohlo jednat o běžné sprchování, kdy by pouze došla teplá voda v bojleru, jak shodně tvrdili oba obžalovaní. Navíc znalkyně PhDr. Simona Měchová, Ph.D. upozornila na skutečnost, že sprchování muselo být pro poškozené chlapce traumatizující a bolest musela být nesnesitelná, neboť o sprchování spontánně hovořili i v době jejich vyšetření jmenovanou soudní znalkyní, které se uskutečnilo dne 11. 3. 2023.
66. Městský soud v Praze se velmi pečlivě a podrobně zabýval věrohodností svědeckých výpovědí poškozených nezletilých chlapců [Poškozený B] a [Poškozený A], přičemž jejich výpovědi konfrontoval – jak je shora patrné – s výpověďmi ostatních svědků, listinných důkazů a znaleckých posudků. Klíčový pak byl v tomto kontextu také znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská a dorostová psychiatrie a psychiatrie dospělých, z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace dětská a dospělá psychologie zpracovaný znalkyněmi MUDr. Petrou Uhlíkovou a PhDr. Simonou Měchovou, Ph.D. Z něj vyplývá, že chlapci neměli naučené žádné věty, protože v rámci vyšetření neopakovali to samé. Pokud se totiž odpovědi liší, pak to právě svědčí o tom, že nejsou naučené. „Naučené děti“ opakují věci pořád dokola, ale u poškozených chlapců se odpovědi lišily, avšak traumatické vzpomínky konstantně spojovali s chováním obžalovaných. U křivých výpovědí se pak často objevuje očerňování obžalovaných, což zde zcela absentovalo, když poškozený [Poškozený B] naopak spontánně ve své výpovědi uváděl, že mu chutnaly kolínka s kečupem a že mu nohu nezlomil [Obžalovaný A]. To svědčí o tom, že nemá tendenci obviňovat obžalovaného [Obžalovaný A]. Ostatně, i sám obžalovaný [Obžalovaný B] v této souvislosti uvedl, že výpovědím chlapců věří a myslí si, že si nevymýšlí. Navíc poškozený [Poškozený A] – podle něj – nelhal nikdy. Celkovou věrohodnost obou poškozených chlapců pak Městský soud v Praze dovozuje i z toho, že se u nich rozvinula xxx xxx xxx. Xxx xxx xxx xx xxxx xxxx. V tomto případě si poškození hráli na to, že jsou obžalovaní ve vězení, což podle soudní znalkyně PhDr. Simony

Měchové, Ph.D. xxxx xx xxx xxx. Městský soud v Praze proto s ohledem na výše uvedené neměl žádné pochybnosti o věrohodnosti obou poškozených chlapců a své skutkové závěry opřel právě o ně. Tyto výpovědi byly přitom klíčovým důkazem v této trestní věci, neboť jejich fyzickému trestání ze strany obžalovaného [Obžalovaný A] nikdo jiný přítomen nebyl. Nelze pak přehlédnout ani to, že výpověď obou chlapců splňuje tzv. kritéria reálnosti, neboť způsobené násilí a zanedbání jejich péče vyplynulo i z dalších důkazů, zejména pak ze znaleckého posudku soudního znalce MUDr. Ivana Procházky a svědecké výpovědi sociální pracovnice [Svědkyňe D]. Zranění a zlé nakládání poškození vztahují výlučně k obžalovanému [Obžalovanému A], přičemž v tomto tvrzení jsou jejich výpovědi zcela konzistentní. O obžalovaném [Obžalovanému A] hovoří poškození chlapci jako o „zlém strejdovi“, který se k nim choval surově, což sdělili i sociální pracovníci [Svědkyňe D], přechodné pěstounce [Svědkyňe A], ale i současné pěstounce [Svědkyňe H].

67. V důsledku shora popsaného jednání se u obou poškozených nezletilých chlapců xxx xxx xxx xxx, jak vyplynulo ze znaleckého posudku znalkyň MUDr. Petry Uhlíkové a PhDr. Simony Měchové, Ph.D. Jednotlivé projevy této poruchy pak ve svém znaleckém posudku velmi podrobně znalkyň popsaly. Obdobně je pak popsala i svědkyně [Svědkyňe A]. Podle ní poškozený [Poškozený B] o minulosti vůbec nemluvil, jako by vzpomínky ani neměl, a o strýcovi [Obžalovaný A] nemluvil vůbec, přičemž xxx xx xxx xxx. Také říkal „vyhodím tě z okna, zabiju tě.“ a někdy ho popadl „amok“ a jeho bratr před ním dokonce utíkal. Podle svědka [Svědka B] byl více popsaným jednáním zasažen poškozený [Poškozený B], což potvrdila i znalkyň MUDr. Petra Uhlíková a PhDr. Simona Měchová, Ph.D. U něj se xxx xxx xxx xxx, což ostatně potvrdila i svědkyně [Svědkyňe H]. Ovšem i poškozený [Poškozený A] byl vystrašený, měl strach, když s ním měla svědkyně [Svědkyňe A] hodit z legrace o postel a obával se slova „hodit“ nebo „vyhodit“. Oba poškození se opakovaně ptali „co když přijde strejda [Obžalovaný A]?“ a neměli rádi prudké pohyby. Poškozený [Poškozený A] říkal, že byl „strejda [Obžalovaný A] zlý a druhý strejda dobrý“. To, že se chlapci báli sprchování pak potvrdila i již zmíněná svědkyně [Svědkyňe H].
68. Soud se rovněž zabýval tím, zda nebyli poškození chlapci xxx xxx xxx, anebo přítomni nevhodnému xxxx xxx xxxx. Svědkyně [Svědkyňe A] uvedla, že když poškozený [Poškozený B] xxx xxx xxx xxx a dále, že když xxx xxx xxxx, tak xxx xxx. Nezletilý [Poškozený A] v rámci své svědecké výpovědi uvedl, že jim obžalovaný [Obžalovaný A] xxx xxx xxx xxx xxx. Uvedl také to, xxx xxx xxx. Odmítl však, xxx xxx xxx xxx, anebo že by viděl „xxx xxx“, nahé nebo „xxx xxx“. Nezletilý [Poškozený B] tvrdil, že mu obžalovaný [Obžalovaný A] xxx xxx xxx. Jednání obžalovaného [Obžalovaný A] soud považuje s ohledem na výše uvedené toliko za xxx xxx xxx, což odpovídá i celkovému hrubému chování obžalovaného [Obžalovaný A] vůči poškozeným. Dále je třeba zohlednit skutečnost, že nezletilý [Poškozený A] v průběhu prvního vyšetření u znalkyň MUDr. Petry Uhlíkové a PhDr. Simony Měchové, Ph.D. popisoval zlé chování obžalovaných tak, že je sprchovali vařící a ledovou vodou, dávali mu jíst čocku a suchý rohlík, jeho bratrovi zlámali nohu, xxx xxx xxx xxx. Až v rámci druhého znaleckého vyšetření však uvedl, že zapomněl říct nějaká slova, že „je [Obžalovaný A] [Obžalovaný B] xxx xxx xxx xxx xxx“. Veškeré skutečnosti o xxx xxx xxx xxx, co byli chlapci svěřeni do péče [Svědkyňe H]. Teprve až u této pěstounky chlapci negativně hovořili o obžalovaném [Obžalovaný B], o kterém se dříve takto u pěstounky [Svědkyňe A] nevyjadřovali. Soud tedy nepovažuje za dostatečně prokázané, že by jednání obžalovaného [Obžalovaný A] xxx xxx xxx, jelikož v tomto ohledu poškození chlapci xxx xxx xxx xxx xxxxxx pěstounky [Svědkyňe H]. Soud tak jednání

obžalovaného [Obžalovaný A] vyhodnotil toliko jako xxx xxx xxx xxx. Ostatně ke stejnému závěru dospěla i obžaloba, xxx xxx xxx xxx.

69. Nadto svědeckou výpověď [Svědkyň H] soud nepovažuje za zcela věrohodnou. V její výpovědi se totiž objevují zcela nové skutečnosti, které z jiných důkazů nevyplývají. Dále také soud přihlédl také k tomu, že teprve až u svědkyně [Svědkyň H] začali chlapci vypovídat negativně i o obžalovaném [Obžalovaný B], který byl ale pro chlapce dříve ten „hodný strejda“, jak vypověděla [Svědkyň A]. Navíc, svědkyně [Svědkyň H] sama vypověděla, že na nezletilé chlapce naléhala a snažila se „z nich dostat“, co se doopravdy stalo, a byla neústupná. Nelze proto dle názoru soudu vyloučit, že svědkyně mohla chybně interpretovat sdělení poškozených a svojí neústupností je, byť neúmyslně a nechtěně, přimět říct něco, co není pravda. Dále poškození chlapci v průběhu výslechu uvedli, že je měl [Svědka B] bít vařečkou, ale i toto tvrzení se soudu nejeví jako pravdivé. Stížnost na [Svědkyň A] a [Svědek B] ze strany svědkyně [Svědkyň H] prověřil Krajský úřad Libereckého kraje. Z jeho zprávy vyplynulo, že u manželů [Svědkyň A] a [Svědek B] nebyla zjištěna žádná pochybení. Svědecká výpověď svědkyně [Svědkyň H] tak nebyla pro soud klíčovým důkazem, a proto z ní vycházel jen částečně a to v případech, kdy její výpověď korespondovala i s ostatními provedenými důkazy. Tak tomu v případě popisu chování poškozených chlapců a způsobu, jakým se vyrovnávali s prožitým traumatem.
70. **Ke skutku pod bodem II. výroku o vině tohoto rozsudku**, tedy o zanedbávání péče o poškozené děti ze strany obžalovaného [Obžalovaný B] vypovídal i obžalovaný [Obžalovaný A], který uvedl, že o děti nebylo dobře postaráno a péče o ně byla celkově nedostatečná a nevyhovující. V bytě byl nepořádek, což potvrdila i svědkyně [Svědkyň C], která byla v bytě na osobní návštěvě. Ta nad rámec toho uvedla, že děti měly špinavé oblečení. Děti pak podle obžalovaného [Obžalovaný A] neměly žádný režim, většinu času trávily na YouTube a jejich jídlo se skládalo pouze ze suchého rohlíku, špaget s kečupem, jogurtů a sladkostí. To, že obžalovaný [Obžalovaný B] neposkytoval dětem adekvátní stravu potvrdili i spolubydlíci svědci [Svědek F] a [Svědek G]. O celkovém zanedbání chlapců hovořila ve své výpovědi i sociální pracovnice [Svědkyň D], která chlapce osobně dne 20. 12. 2019 odebírala z péče obžalovaného [Obžalovaný B]. Ostatně sám obžalovaný [Obžalovaný B] připustil, že péči o chlapce nezvládal, a proto požádal o jejich odebrání ze své péče.
71. Pokud jde o zastrašování poškozených [Poškozený B] a [Poškozený A], pak sám obžalovaný [Obžalovaný A] připustil, že děti byly zastrašovány jeho osobou nejen ze strany obžalovaného [Obžalovaný B], ale i spolubydlících [Svědek G] a [Svědek F]. Chlapci byli strašeni tím, že přijde obžalovaný [Obžalovaný A], „pan přísný“, že „je potrestá“, a že jim „dá zase na zadek“. To, že měly děti z obžalovaného [Obžalovaný A] strach, potvrdili i spolubydlíci [Svědek F] a [Svědek G], kteří uvedli, že když se zmínilo jméno „[Obžalovaný A]“, tak děti byly zamlklé a bylo na nich vidět, že z něj mají strach. Obžalovaný [Obžalovaný B] prokazatelně o strachu poškozených z obžalovaného [Obžalovaný A] věděl, neboť připustil, že jím děti strašil a o strachu poškozených z něj hovořil i před [Svědkyň E]. Ostatně, tento strach u poškozených chlapců přetrvával i po jejich odebrání z péče obžalovaného [Obžalovaný B], což potvrdila i svědkyně [Svědkyň A] a dokládá to i xxx xxx xxx, která u nich v důsledku jednání obžalovaných vznikla. V neposlední řadě pak o něm hovořili poškození chlapci [Poškozený B] a [Poškozený A].
72. Vedle toho byla ze strany obžalovaného [Obžalovaný B] zanedbávána i osobní hygiena svěřených poškozených dětí. Ostatně na tuto skutečnost byl i upozorňován pracovníci

doprovodné organizace [Svědkyňe C]. Šlo především o to, že chlapci měli velmi špatné zuby, ale problém byl i s celkovou hygienou chlapců. K péči o zubní chrup obžalovaný [Obžalovaný A] uvedl, že děti měly své kartáčky, což potvrdil i obžalovaný [Obžalovaný B] a svědek [Svědka F]. To nicméně nevyvrací objektivní skutečnost, že chrup obou chlapců byl ve velmi špatném stavu. Tím spíš v situaci, kdy poškození chlapci uvedli, že si zuby skutečně nečistili. Nicméně s ohledem na to dospěl soud ohledně zubních kartáčků k závěru, že nebylo dostatečně prokázáno, že by zubní kartáčky děti neměly, jak tvrdí obžaloba, a proto byl pozměněn popis skutku s tím, že sice byla u chlapců zanedbána hygiena, že měli velmi zanedbaný zubní chrup, avšak bylo vypuštěno tvrzení o tom, že neměli zubní kartáčky.

73. To, že děti trávily většinu času zavřeni v malém bytě, aniž by chodili do školky nebo na čerstvý vzduch vyplývá nejen z výpovědi samotného [Obžalovaný B], ale i výpovědi obžalovaného Pera [Obžalovaný A]. Ten uvedl, že s dětmi nikdo nechodil ven, byly pouze doma a nechodily ani do školky, přičemž tyto skutečnosti potvrdil i svědek [Svědka F] a [Svědka G]. Svědkyně [Svědkyňe A] rovněž uvedla, že v její následné pěstounské péči se projevilo, že děti nebyly zvyklé chodit ven. Tyto skutečnosti vyplývají rovněž ze zprávy Materské školky Xxx z níž je patrné, že děti do školky s výjimkou pár dnů vůbec nechodili.
74. O tom, že se obžalovaný [Obžalovaný B] nestaral o svěřené děti ani po zdravotní stránce, svědčí fakt, že ačkoli měl poškozený [Poškozený B] zlomenou nohu, nevyhledal obžalovaný lékaře a nesnažil se chlapci pomoci, ačkoli dítě muselo trpět velkými bolestmi, což potvrdil i soudní znalec MUDr. Ivan Procházka. I kdyby obžalovaný [Obžalovaný B] nepoznal, že má chlapec zlomenou nohu, jak tvrdil, pak ale musel zaznamenat, že chlapec má bolesti a špatně chodí. To platí tím spíš v situaci, kdy ho sám spoluobžalovaný [Obžalovaný A] vyzval, aby poškozeného chlapce vzal na rentgen, neboť ho bolí noha. Obžalovaný [Obžalovaný B] však nic z toho neučinil. Pokud se pak hájil tím, že si poškozený chlapec nestěžoval, neplakal a na nohu šlapal, a proto si myslel, že má nohu jen naraženou, nemohla tato jeho obhajoba obstát, neboť tak tomu být nemohlo. Tím spíš v situaci, kdy svědkyně [Svědkyňe D] uvedla, že v době, kdy chlapce odebírala z péče obžalovaného [Obžalovaný B] byl na tom tak, že se nemohl sám přesunout do auta, také sténal bolestí, a proto ho nesla v náručí a cestou rovnou děti odvezla do nemocnice. V tomto kontextu pak neobstojí ani obhajoba obžalovaného [Obžalovaný B] založená na tom, že ani sociální pracovnice [Svědkyňe C], která byla také přítomna v bytě v době, kdy byli děti odebíráni z jeho péče nic neznamenala, neboť jmenovaná svědkyně zranění také registrovala, a proto ho již tehdy nahlásila na OSPOD. To na rozdíl od obžalovaného [Obžalovaný B], který byl s chlapcem v osobním kontaktu téměř nepřetržitě, takže mu musela být bolestivost zranění nohy jednoho z chlapců zřejmá. Konec konců tak, jak byla zřejmá sociální pracovníci [Svědkyňe D], která děti osobně odvážela. S ohledem na výše uvedené bylo povinností obžalovaného [Obžalovaný B], zajistit adekvátní lékařskou pomoc, což neučil a tuto povinnost hrubě zanedbal.
75. Pokud obžalovaný [Obžalovaný B] tvrdil, že chlapci měli v jeho péči pouze malé modřiny, a nikoliv velké modřiny zachycené na fotografiích, pak ani tomuto tvrzení soud neuvěřil. To, že chlapci byli ve velmi špatném zdravotním stavu, stejně jako to, že měli všude po těle rozsáhlé modřiny totiž vyplývá nejen z lékařské zprávy, ale i znaleckého posudku soudního znalce MUDr. Ivana Procházky a potvrzují to svědecké výpovědi i svědků [Svědka F], [Svědka G], [Svědkyňe D] a [Svědkyňe A]. Poranění chlapců blíže specifikovaná ve výroku tohoto rozsudku tak musela být pro obžalovaného [Obžalovaný B] zcela zřejmá a viditelná. Nadto, poškozený [Poškozený B] kulhal, sténal a nemohl na nohu vůbec došlápnout, což

potvrdili i zmínění svědci [Svědék F], [Svědék G], [Svědčyně D], [Svědčyně A] a soudní znalec MUDr. Ivan Procházka. Dalších zranění si u poškozeného [Poškozený B] ihned při převzetí všimla i sociální pracovnice [Svědčyně D]. Ta uvedla, že byl chlapec celkově ve zdravotním špatném stavu, přičemž obličej a hlavu měl posetou modřinami, které nebyly čerstvé. Ke všem poraněním muselo dojít v době, kdy měl obžalovaný [Obžalovaný B] nezletilého chlapce v péči, neboť ihned po odebrání z jeho péče dne 20. 12. 2019 byli chlapci odvezeni do nemocnice, kde byli následně i pořízeny předmětné fotografie zachycující poranění chlapců, a proto vyloučené, že by k poraněním došlo až v následné péči u pěstounky na přechodnou dobu [Svědčyně A].

76. Pro úplnost je namístě zdůraznit, že Městský soud v Praze zamítl návrhy na doplnění dokazování ze strany obžalovaného, a to znalecký posudek z oboru kynologie za účelem posouzení, zda lze cíleně štvát psa, a dále návrh na doplnění dokazování výsledkem svědků [Svědčyně I], [Svědčyně J], [Svědék K] a blíže nespecifikovaných terénních pracovníků OSPODu, kteří navštěvovali poškozené na adrese v [Adresa B] a [Adresa A] ulici, neboť soud považuje tyto návrhy za nadbytečné. Obecně je známo, že jsou psi cvičeni k tomu, aby plnili povely, přičemž například u pořádkových jednotek zasahují při zabezpečení veřejného pořádku a jsou schopni ubránit i svého psovoda, a proto není třeba za tímto účelem zpracovávat znalecký posudek z oboru kynologie. Pokud jde o navrhované svědky, tak ti by se mohli vyjádřit zejména k tomu, jaký má obžalovaný obecně vztah k dětem. Nejedná se o osoby, které by se přímo podíleli na péči o poškozené chlapce, bydleli s nimi či byli součástí běžného chodu domácnosti. Žádný z navrhovaných svědků neměl s chlapci úzký vztah, nevidal je a nemůže tak soudu sdělit, jaký byl chod domácnosti poškozených. Rovněž soud považuje za nadbytečné slyšet blíže nespecifikované pracovníky OSPODu, neboť v této věci již byla slyšena pracovnice OSPODu paní [Svědčyně D] a pracovnice doprovodné organizace [Název organizace A] paní [Svědčyně C] a situace v rodině byla z provedeného dokazování dostatečně zjištěna.
77. Na základě takto zhodnocených důkazů dospěl soud k závěru, že je na místě po **právní stránce kvalifikovat** skutek pod bodem I. výroku o vině tohoto rozsudku, kterého se dopustil obžalovaný [Obžalovaný A], jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Prímým pachatelem trestného činu týrání svěřené osoby podle § 198 trestního zákoníku může být jen ten, kdo vykonává k týrané osobě péči nebo výchovu. Vyžaduje se, aby mezi pachatelem a týranou osobou byl vztah péče nebo výchovy. Mohou to tedy být nejen rodiče, resp. jeden z nich, ale i příbuzní, učitelé, vychovatelé, ošetřovatelky, sportovní trenéři, přátelé a známí rodičů týrané osoby i jiné osoby, jejichž vztah k týranému je založen zcela nahodilým úkonem (např. faktickým převzetím péče). Může to být i manžel matky, který není rodičem dítěte, nebo druh matky, jestliže byl pověřen pomáhat při výchově (srovnej komentář ŠÁMAL, P., ŠÁMALOVÁ, M. § 198 [Týrání svěřené osoby]. In: ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2480, marg. č. 5). Obžalovaný [Obžalovaný A] byl v době spáchání skutku pod bodem I. výroku o vině tohoto rozsudku partnerem obžalovaného [Obžalovaný B], který byl poručníkem poškozených nezletilých [Poškozený B] a [Poškozený A]. Obžalovaný [Obžalovaný A] do rodiny svého partnera docházel, trávil s rodinou čas a o děti fakticky pečoval.
78. K nezletilým se obžalovaný [Obžalovaný A] choval hrubým a surovým způsobem, když je nepřiměřeným způsobem bil rukou a dále i dosud blíže nezjištěnými předměty všude po těle, v případě nezletilého [Poškozený B] xxx xxx, házel s nimi o zem nebo o bytové zařízení, například o skříň, či do krabice, zavíral je do úložného prostoru gauče, kopal do

nich, sprchoval je ledovou a posléze zase vařící vodou, když je sprchoval, tak jim xxx xxx xxx, xxx xxx xxx xxx xxxx, strašil je tím, že proti nim poštvě psa, aby nezletilé kousal, nadával jim slovy, že je zabije nebo vyhodí z okna, kdy jeho jednání vyvrcholilo tím, že nezletilému [Poškozený B] zlomil nohu. Tímto jednáním způsobil obžalovaný [Obžalovaný A] poškozeným ve výroku tohoto rozsudku popsání zranění.

79. Zvlášť surovým způsobem se rozumí zlé nakládání s týranou osobou s výraznou mírou brutality, která se vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu; půjde např. o pálení rukou dítěte nad plamenem plynového sporáku, o pálení žehličkou na břicho týrané osoby, o polítní genitálu týrané osoby kyselinou nebo o opakované tlučení týrané osoby do modřin, které nejsou ještě zhojeny, apod. Může se též jednat u nezletilých dětí o nepřiměřené a surové tresty spočívající ve vysokém počtu dřepů nebo kliků (300 i více), bití vařečkou, řemenem nebo bezovým prutem přes obnažené hýždě (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. 7 Tdo 445/2012). Zvlášť trýznivý způsob týrání na rozdíl od surového způsobu, který spočívá zejména v krutosti použitého mechanismu, se projevuje dopadem použitého násilí při týrání na samotnou oběť a jejího subjektivního prožívání útoku pachatele. Při zvlášť trýznivém způsobu týrání je oběť vystavena bolestem na hranici snesitelnosti trvajícím třeba i po kratší dobu nebo sice méně intenzivním, ale zato uskutečňovaným po delší dobu ze strany jeho oběti; nejde však jenom o bolesti, ale též o psychické a další útrapy, které týranou osobu zasahují v její emoční sféře, traumatizují ji, takže u ní nastává výrazný pocit vyloučení, ponížení nebo strachu, často i pocit úplné bezvýchodnosti z týráním vytvořené situace (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2018, sp. zn. 6 Tdo 659/2018, a také již uvedené usnesení ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. 7 Tdo 445/2012). Mechanismus útoků popsal znalec Procházka a útok obžalovaného [Obžalovaný A] zejména xxx xxx poškozeného [Poškozený B] soud hodnotí jako obzvláště surový, resp. trýznivý způsob jednání, a proto je zcela na místě aplikace odst. 2 písm. a) ustanovení § 198 trestního zákoníku.
80. V důsledku jednání obžalovaného [Obžalovaný A] se u poškozených rozvinula xxx xxx xxx, která je vážnou poruchou zdraví. Jedná se o xxx xxx dle mezinárodní klasifikace nemocí označovanou jako xxx, xxx xxxx xxx xxx xxx. Xxx xxx xxx u poškozených diagnostikovala znalkyně Uhlíková. Příznaky trvaly u obou poškozených ještě v době znaleckého vyšetření dne 11. 3. 2022, tedy zhruba 27 měsíců od události, které jejich traumatizaci založily. Je tedy nepochybné, že symptomy xxx xxx xxx závažným způsobem ovlivnily poškozené v běžném způsobu života, a to po dlouhou dobu. V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 751/2017, ve kterém se uvádí: „Těžkou újmou na zdraví se podle § 122 odst. 2 tr. zákoníku rozumí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění spočívající v postižení či újmě vymezené pod písmeny a) až i) § 122 odst. 2 tr. zákoníku ustanovení. Pro pojem těžká újma na zdraví platí v podstatě tatáž kritéria, jako pro výklad pojmu ublížení na zdraví, přičemž rozdíl mezi těmito pojmy spočívá především v tom, že při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, a dále v tom, že porucha zdraví musí mít delší trvání, což zákon v § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku vyjadřuje slovy delší dobu trvající porucha zdraví. Za těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku je třeba považovat nejen delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví fyzického, ale i duševního, popř. delší dobu trvající vážné duševní onemocnění. Za delší dobu trvající poruchu zdraví soudy považují vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, které omezovaly způsob života poškozeného nejméně po dobu šesti týdnů. Vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění především znamená velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného, musí

být spojena s takovými potížemi, které sice trvají delší dobu, avšak i svou povahou překážejí poškozenému v jeho povolání a v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat tak, jak bylo jeho zvyklostí a jak bylo nutné pro zajištění jeho životních poměrů. Pokud jde o vznik xxx xxx xxx, ta může u poškozeného v různé intenzitě přetrvávat po relativně dlouhou dobu, avšak o těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku se může jednat jen v případě, xxx xxx xxx se po delší dobu (tj. obecně alespoň kolem šesti týdnů) projevuje jako vážná porucha zdraví.“ Oba poškození byli omezeni v běžném způsobu života, když u nezletilého [Poškozený A] se projevovala xxx xxx narušeným xxx xxx xxx xxx obavami o mladšího bratra [Poškozený B] (že mu nikdo neošetří zraněnou nohu), xxx xxx xxx xxx xxxxx xx xxx xxx xxx xxx xx x xxxxx x xxxxx xxx xxxxx xxx xxx xxx xxx xxx. Soud tak má za to, že se jedná o těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, a proto bylo třeba kvalifikovat jednání obžalovaného [Obžalovaný A] i podle odst. 3 písm. a) ustanovení § 198 trestního zákoníku.

81. Obžalovaný [Obžalovaný A] z reakce poškozených, kteří plakali a báli se ho, zjevně věděl, že jim jeho jednání ubližuje, poškození měli po jeho útocích viditelná zranění, a i přesto se obžalovaný takto choval dál, zranění poškozeným způsobil opakovaně, neboť bylo prokázáno, že jsou zranění různě stará. Obžalovaný [Obžalovaný A] tak jednal zcela jednoznačně v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
82. **Skutek pod bodem II.** výroku o vině tohoto rozsudku, kterého se dopustil obžalovaný [Obžalovaný B], soud **právně kvalifikoval** jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný [Obžalovaný B] jako poručník nezletilých v době nejméně od září 2019 do 20. 12. 2019, kdy mu byli nezletilí poškození z péče odebráni, tedy po delší dobu, o své nezletilé synovce dostatečně nepečoval a zanedbával péči o jejich zdraví a hygienu, neudržoval v bytě pořádek a ponechával nezletilé poškozené v péči svého partnera obžalovaného [Obžalovaný A], a to přesto, že si byl vědom, že se ho oba poškození bojí. Po důvodu strachu poškozených nepátral, a naopak jej využíval k vynucení jejich poslušnosti a oba poškozené obžalovaným [Obžalovaný A] strašil. Stejně tak se nezajímal o původ modřin a dalších zranění poškozených, když s ohledem na povahu, lokaci a množství zranění mu muselo být zřejmé, že si poranění poškození nezpůsobili sami. Dále nevyhledal lékařskou péči za účelem ošetření zlomené nohy poškozeného [Poškozený B], ačkoliv musel vidět, že poškozený [Poškozený B] nebyl schopen několik dní na nohu došlápnout a že ho viditelně bolí. Je zřejmé, že obžalovaný [Obžalovaný B] ohrožil citový vývoj nezletilých poškozených. Rodina by měla být místem výchovy a socializace člověka s cílem zajistit podmínky pro jeho zdravý duševní a tělesný vývoj. V rámci rodiny se dítěti vštěpují základní návyky a pravidla morálky, které uznává společnost. Rodina má vedle funkcí biologické (reprodukční), sociálně – ekonomické, ochranné, též roli socializačně výchovnou a emocionální. Tyto funkce jsou klíčové pro zdravý vývoj dítěte a pro jeho budoucí zařazení do společnosti. Je zřejmé, že rodina, kterou pro poškozené nezletilé obžalovaný [Obžalovaný B] vytvořil, nesplňuje základní požadavky na mravní a morální život.
83. U obžalovaného [Obžalovaný B] dospěl soud k závěru, že se trestného činu dopustil z vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nepůsobí.

84. Při úvaze o **druhu a výši trestu pro obžalovaného [Obžalovaný A]** vycházel soud ze skutečností charakterizujících škodlivost a závažnost spáchaného činu a osoby obžalovaného, specificky pak z popsanych okolností případu, z možností jeho nápravy a z jeho poměrů. Z okolností stíhaného jednání zvyšuje jeho škodlivost především to, že šlo o velmi hrubé a déletrvající násilí vůči poškozeným, když jejich zranění byla prokazatelně různého stáří a jedno se jak o zranění čerstvá, tak o zranění stará několik týdnů. O míře surovosti jeho jednání vůči němu svědčí utrpěná zranění, a to zejména u poškozeného [Poškozený B] v podobě zlomené nohy xxx xxx xxxx. V době rozhodnutí soudu obžalovaný [Obžalovaný A] neměl žádný záznam v opisu z rejstříku trestů. Opis z evidence přestupků je též bez záznamu. Soud neshledal žádné polehčující okolnosti. Za spáchanou činnost ohrožen trestem odnětí svobody v trestní sazbě podle § 198 odst. 3 trestního zákoníku od pěti do dvanácti let odnětí svobody a soud považoval za přiměřené obžalovanému [Obžalovanému A] uložit za tento trestný čin trest odnětí svobody na spodní hranici trestní sazby, tedy v trvání pěti let. Pro výkon tohoto trestu jej soud zařadil v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Uložení alternativního trestu u obžalovaného [Obžalovaný A] vzhledem k výši uloženého trestu nepřípadalo v úvahu.
85. Při úvaze o **druhu a výši trestu pro obžalovaného [Obžalovaný B]** soud konstatuje, že jednání obžalovaného [Obžalovaný B] je třeba s ohledem na všechny okolnosti případu považovat za společensky natolik škodlivé, že nelze aplikovat zásadu subsidiarity trestní represe a posoudit tak odpovědnost obžalovaného podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku. Obžalovaný [Obžalovaný B] nemá v českém ani v nizozemském rejstříku trestů doposud vyznačen žádný záznam. Opis z evidence přestupků je též bez záznamu. Soud neshledal žádné polehčující okolnosti. Obžalovaný [Obžalovaný B] byl za spáchanou trestnou činnost ohrožen trestem odnětí svobody v trestní sazbě podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku od šesti měsíců do pěti let. Po zvážení všech okolností případu, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, je zřejmé, že obžalovaný ještě má šanci začít opět vést řádný život, a z toho důvodu soud neukládal trest, který je spojen s přímým výkonem trestu odnětí svobody. Soud dospěl k závěru, že jako přiměřený se pro obžalovaného [Obžalovaný B] jeví trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon bude podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let. Soud nepovažoval za nutné vyslovit nad obžalovaným dohled, neboť má za to, že obžalovaného není třeba zvýšeně sledovat a kontrolovat jeho chování ve zkušební době. Obžalovaný [Obžalovaný B] dosud nebyl ve výkonu trestu, a pokud by byl nařízen výkon trestu, tak lze věřit, že trest v délce trvání dvou let postačí k jeho nápravě. Prozatím mu však byl výkon trestu odložen na zkušební dobu, a to v trvání čtyř let, aby obžalovaný [Obžalovaný B] mohl prokázat, že se skutečně jednalo o ojedinělý excés a trestu spojeného s bezprostředním výkonem není třeba. Současně soud vzhledem k charakteru spáchané trestné činnosti a způsobené škodě uložil podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku obžalovanému [Obžalovaný B] přiměřenou povinnost, aby odčinil během zkušební doby podle svých sil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil. V případě obžalovaného [Obžalovaný B] je nepochybné, že pakliže dokáže po dobu uložené zkušební doby vést i nadále řádný život, sám soudu prokáže, že výkonu trestu odnětí svobody není v jeho případě k dosažení účelu trestu třeba. V opačném případě by soud musel přeměnit trest obžalovaného na nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud bude monitorovat, zda obžalovaný v rámci podmíněného odsouzení žije řádným životem a nedopouští se protiprávního jednání, což bude obžalovaného motivovat k řádnému životu více než výkon trestu odnětí svobody.

86. V rámci **adhezního řízení** se řádně a včas připojil poškozený [Poškozený A] s nárokem na náhradu škody v podobě bolestného ve výši 8 923 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení a dále s částkou ve výši 300 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení za způsobený zásah do jeho přirozených práv a způsobených duševních útrap. Poškozený [Poškozený B] se k trestnímu řízení řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody v podobě bolestného ve výši 66 923 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení a dále s částkou ve výši 300 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení za způsobený zásah do jeho přirozených práv a způsobených duševních útrap. Při stanovení výše bolestného soud vycházel ze znaleckého posudku znalkyně Kulvajtové, která stanovila bolestné u poškozeného [Poškozený A] na částku 8 923 Kč. O správnosti znaleckého posudku znalkyně Kulvajtové neměl soud žádné pochybnosti, znalkyně přesvědčivě obhájila své závěry i u výsledku v průběhu hlavního líčení. Při zpracování znaleckého posudku znalkyně vycházela ze znaleckého posudku znalce Procházky, který definoval jednotlivá zranění u chlapců, a tyto následně znalkyně pouze bodově ohodnotila na základě metodiky Nejvyššího soudu ČR. Zranění poškozeného [Poškozený A] byla obodována celkem 28 body, přičemž hodnota jednoho bodu byla odvozena od hrubé měsíční mzdy v roce 2019 (rok zjištění) na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž vznikla bolest, tj. za rok 2018, kdy činila 31 868 Kč. Hodnota jednoho bodu je tak 318,68 Kč. Výše bolestného za bolest vzniklou v souvislosti s poraněními poškozeného [Poškozený A] byla stanovena na celkovou částku 8 923 Kč (výpočet $28 \times 318,68 = 8\,923$ Kč).
87. U poškozeného [Poškozený B] postupoval soud obdobným způsobem. Při stanovení výše bolestného vycházel soud ze znaleckého posudku znalkyně Kulvajtové, která bolestné stanovila na částku 66 923 Kč. Zranění poškozeného [Poškozený B] byla obodována celkem 210 body a obdobným výpočtem jako u poškozeného [Poškozený A] tak byla stanovena celková výše bolestného (výpočet $210 \times 318,68 = 66\,923$ Kč). Znalkyně k námitce obhajoby při svém výsledku soudu dostatečně přesvědčivě vysvětlila, že se v případě poškozeného [Poškozený B] jednalo o zlomeninu úplnou. Neúplná zlomenina totiž znamená pouze menší puklina či prasklina. U poškozeného [Poškozený B] se však jednalo o spirální zlomeninu, kdy dochází k puklině po celém obvodu. V tomto případě došlo k pohybu úlomků a ke špatnému srůstu, proto se jedná o zlomeninu úplnou. Povinnost uhradit bolestné poškozeným chlapcům soud uložil podle § 228 odst. 1 trestního řádu toliko obžalovanému [Obžalovanému A], neboť právě obžalovaný [Obžalovaný A] byl tím, který se vůči poškozeným chlapcům choval hrubě, násilně a uvedená zranění jim svým jednáním způsobil. Dále soud poškozeným přiznal nárok na náhradu zákonného úroku z prodlení počítaného od druhého dne po prvním hlavním líčení, kdy se obžalovaný seznámil s uplatňovaným nárokem.
88. Poškozený [Poškozený A] se k trestnímu řízení dále připojil s nárokem na odčinění nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení za způsobené duševní útrapy. Duševní útrapy chlapců popsaly znalkyně Měchová a Uhlíková ve svém znaleckém posudku a potvrdily je i svědkyně [Svědkyňe A] a [Svědkyňe H]. Poškozený [Poškozený A] trpí zejména xxx xxx xxx xx xxx xxx xxx, má strach z vody a za svůj nejhorší zážitek v životě považuje koupání studenou a vařící vodou. Poškozený [Poškozený B] se připojil s nárokem na odčinění nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení za způsobené duševní útrapy. [Poškozený B] trpí dle znaleckého posudku znalkyň Uhlíkové a Měchové xxx xxx xxx xxx xxx xx xxx xx xxx, vykazuje znaky znovuprožívání událostí v rámci hry s bratrem a má strach z vody. Současně soud vzal v

potaz to, že u poškozených chlapců se následně rozvinul xxx xxx a xxx xxx, , jejich příznaky trvaly ještě minimálně v době, kdy byli poškození znalecky vyšetřeni, tedy dne 11. 3. 2022, zhruba 27 měsíců od události, které traumatizaci založily. Pro vyčíslení této formy nemajetkové újmy nejsou stanovena žádná exaktně nastavená pravidla, a proto soud vycházel zejména z okolností případů, zvláště pak z intenzity útoků obžalovaného [Obžalovaný A], četnosti útoků a délky fyzické i psychické bolesti poškozených. Dále soud přihlédl k tomu, že násilí bylo mířeno proti nezletilým bezbranným chlapcům. S ohledem na shora uvedené soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu přiznal poškozenému [Poškozený A] náhradu nemajetkové újmy za způsobené duševní útrapy ve výši 100 000 Kč a poškozenému [Poškozený B] ve výši 150 000 Kč, neboť vůči poškozenému [Poškozený B] se obžalovaný [Obžalovaný A] choval surověji a prožité události negativně ovlivnily poškozeného [Poškozený B] významněji než jeho bratra [Poškozený A]. Poškozeným byl rovněž přiznán i nárok na úhradu zákonného úroku z prodlení počítaného od druhého dne po prvním hlavním líčení, kdy se obžalované seznámili s uplatňovaným nárokem. Vzhledem k tomu, že se oba poškození přihlásili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 300 000 Kč, odkázal soud poškozené podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem jejich nároku na řízení ve věcech občanskoprávních. Povinnost uhradit nemajetkovou újmu v podobě útrap soud uložil jak obžalovanému [Obžalovanému A], tak obžalovanému [Obžalovaný B], a to společně a nerozdílně. Obžalovaný [Obžalovaný B] sice nebyl tím, kdo by aktivně poškozeným fyzicky ubližoval, ale jako poručník nezletilých své svěřence nebránil, opakovaně jednání obžalovaného [Obžalovaný A] vůči nezletilým dopustil a celkově své synovce zanedbával po všech stránkách. Obžalovaný [Obžalovaný B] tak nezajistil ochranu a obranu poškozených a nezabránil ubližování ze strany obžalovaného [Obžalovaný A] a v neposlední řadě obžalovaný [Obžalovaný B] neposkytl a nezajistil poškozenému [Poškozený B] lékařské ošetření a péči, a proto je na místě uložit povinnost uhradit poškozeným nemajetkovou újmu v podobě duševních útrap i jemu.

89. Dále se v rámci adhezního řízení připojila řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky za výlohy spojené s ošetřením poškozených chlapců, a to ve výši 21 129 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení jdoucího ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení. Zranění poškozených chlapců vyžadovala ošetření v nemocnici, náklady na zdravotní péči poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky řádně doložila. Zranění poškozeným chlapcům způsobil výlučně obžalovaný [Obžalovaný A], a proto i soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil povinnost k náhradě škody ve výši 21 129 Kč pouze obžalovanému [Obžalovanému A]. Dále je nutné dodat, že soud chybně opomenul konstatovat připojení poškozené pojišťovny již v rámci prvního hlavního líčení a připojení poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny konstatoval až u hlavního líčení dne 20. 3. 2024. Proto soud rozhodl tak, že poškozené pojišťovně přiznal nárok na náhradu zákonného úroku z prodlení až od 21. 3. 2024, neboť se obžalovaný [Obžalovaný A] s tímto nárokem mohl spolehlivě seznámit až po jeho konstatování u hlavního líčení dne 20. 3. 2024 a toto pochybení soudu nelze klást obžalovanému k tíži. Soud proto poškozenou Všeobecnou zdravotní pojišťovnu odkázal podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve své svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 20. března 2024

JUDr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu